

dan en plan, for jeg tror nemlig desværre, at den svenske statsminister leder med lys og lygte efter et eller andet påskud, fordi han i virkeligheden ikke er interesseret i at lukke Barsebäck. Det er Miljøpartiet og Venstrepartiet selvfølgelig, men jeg har en mistanke om, at Persson ikke er det, og vi må ikke give ham en undskyldning, heller ikke en dårlig undskyldning, ingen undskyldning.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, som jeg altid gør, at når hr. Keld Albrechtsen og andre kommer med forslag, så bringer jeg dem selvfølgelig altid videre til de respektive ministre.

Jeg tror ikke, at jeg behøver at komme med anbefalinger til energiministeren. Jeg tror, energiministeren nemt selv kan afgøre den slags.

Kl. 13.50

Omkring miljøforholdene vil jeg bare slutte med at sige, at den danske regering klart mener – og der er jeg enig i, at vi har et miljøspørgsmål omkring Barsebäck – at den udmelding, der er kommet, nemlig at der skal afvikles i løbet af 2003, stadig væk står til troende.

Jeg hørte jo også, at statsministeren her i spørgetimen sagde, at statsministeren selvfølgelig vil overveje, om der er grund til, at man skal tage kontakt, og det kan jeg kun tilslutte mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren [om kulbrintebeskatningen].

Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Forespørgslen anmeldt 7/1 2003).

Første næstformand (Svend Auken):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren [om det amerikanske missilskjoldprojekt og Thuleradaren].

Af Søren Søndergaard (EL) og Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 7/1 2003).

Første næstformand (Svend Auken):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til finansministeren, økonomi- og erhvervsministeren og skatteministeren:

»Hvilke planer har regeringen om at nedsætte skatten på arbejdsindkomst fra den 1. januar 2004 uden indregning af dynamiske effekter og med overholdelse af skattestoppet, og hvor lang tid agter regeringen at fastholde skattestoppet i dets nuværende udformning?«

Af Jakob Buksti (S), Morten Homann (SF), Anders Samuelsen (RV) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Forespørgslen anmeldt 8/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/10 2002).

Første næstformand (Svend Auken):

Efter ønske skal jeg fastsætte taletiden til 10 minutter for ordførerne i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Begrundelse

Jacob Buksti (S):

Skat har jo altid indtaget en central placering i den almindelige offentlige debat og i den politiske diskussion. Interesserne er mange og ofte modsatrettede. Idérigdommen har til tider været stor, og mange tanker og forslag er blevet vendt. Skat er imidlertid mange ting, og skat har mange formål, også i forhold til hele den måde, vi har indrettet vores samfund på.

I de senere år er det danske skattesystem kommet under et stigende pres, ikke mindst på

grund af internationaliseringen og den øgede mobilitet på tværs af grænserne. Det sætter spørgsmålstegn ved hele velfærdssamfundets finansiering, det stiller krav om reformer, der kan sikre den nødvendige robusthed og et øget arbejdsudbud. Skat står derfor højt på den politiske dagsorden.

Men på det seneste har regeringen og regeringspartierne bragt sig mere og mere ud i en skattepolitisk suppedas. Skatten på arbejdsindkomst skal lattes pr. 1. januar 2004, siger man i regeringsprogrammet – og på det seneste er det nærmest blevet en besværgelse.

Men det er tilsyneladende for regeringen med skat som med vejret: Alle taler om det, men ingen gør rigtig noget ved det. Jo, man har da gennemført et såkaldt skattestop, hvilket ikke mindst Venstre med statsministeren i spidsen gør et større og større nummer ud af. Problemet er imidlertid, at det virker fuldstændig perspektivløst. Det letter skatten på alt muligt andet end arbejde, og det virker skævt. Problemet er også, at det helt afsporer den skattepolitiske debat, idet skat på den måde alene bliver et spørgsmål om budgetdisciplin og om at finansiere offentlige udgifter.

Men skat handler jo også om, hvorledes man kan bruge skattesystemet som styringsinstrument over for den overordnede økonomiske politik, hvordan vi kan tilpasse vores skattesystem til de udfordringer, vi står over for internationalt, og hvorledes den økonomiske fordeling mellem de forskellige indkomstgrupper skal være.

Regeringen og regeringspartierne har ikke leveret nogen form for svar på de udfordringer, vi står over for. Det hele har hidtil blot handlet om, hvorvidt det nødvendige økonomiske råderum for de lovede skattelettelse er til stede eller ej. Den ene dag mener finansministeren det ene, og den næste dag mener finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren det modsatte, og til sidst dysser statsministeren det hele ned.

Men i regeringens seneste publikation her fra forleden hedder det direkte, at regeringen vil – regeringen vil – præsentere et særskilt oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst i løbet af foråret 2003. Det må vel betyde, at man allerede mener at kunne konstatere, at der er det nødvendige økonomiske råderum, eller hvad?

Det er til at blive helt rundtosset af, så derfor er vi spændte på, om der med denne forespørgsel kan skabes et mindstemål af klarhed over, hvilke planer regeringen har for nedsættelse af

skat på arbejdsindkomst og for en kommende skattereform og samtidig give svar på, hvor lang tid skattestoppet i sin nuværende form skal gælde.

Besvarelse

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Lavere skat på arbejde er en vigtig del af regeringens vækststrategi. Regeringens vækststrategi sigter på at skabe det bedst mulige grundlag for vækst, beskæftigelse og produktion.

Kl. 13.55

Et større arbejdsudbud er en forudsætning for at realisere regeringens vækststrategi. En af de store udfordringer for dansk økonomi er derfor at få flere i arbejde og at få dem, der allerede arbejder, til at yde en ekstra indsats.

Regeringen har i vækststrategien fastsat som mål, at skatten på arbejde skal falde, og at skatten på arbejdsindkomst i årene fremover skal blive klart lavere. Det er derfor vigtigt, at vi får påbegyndt en nedsættelse af skatten på arbejde. Lavere skat på arbejde vil øge den enkelte danskers gevinst ved at arbejde og yde en ekstra indsats. De høje danske marginalsatser mindsker i dag lysten til at dygtiggøre sig, ligesom de hæmmer lysten til at starte og drive egen virksomhed.

En skattelettelse vil give et bidrag til et større arbejdsudbud. Det er der mange undersøgelser, der viser, både regeringens egne og også analyser fra Det Økonomiske Råd viser en forøgelse af arbejdsudbuddet og virkelysten. Det er hele formålet med skattelettelserne.

Hvor hurtigt effekten på arbejdsudbuddet indtræffer er noget usikkert. Derfor er det vigtigt, at der indledningsvis arbejdes med fuld finansiering af en skattelettelse, samt at der tages højde for konjunktursituationen.

Som bebudet i regeringens udspil »Vækst, viden og investeringer – de næste skridt«, som hr. Jacob Buksti også har gjort opmærksom på her i dag, vil regeringen præsentere et særskilt oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst i løbet af dette forår. Udgangspunktet er som nævnt, at den lavere skat skal øge gevinsten ved at arbejde og yde en ekstra indsats. Derfor vil det være de skatter, der hæmmer opfyldelsen af disse mål, som vi vil fokusere på.

Skattelettelserne skal naturligvis gennemføres på en måde, så vi fortsat har en forsvarlig

økonomisk politik. Der skal være råderum til lettelserne, og af hensyn til stabiliteten i økonomien vil skattelettelse af et vist omfang skulle indføres gradvis.

Så svaret på forespørgslen kan altså opsummeres til: Regeringen vil i dette forår præsentere et oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst. Med hensyn til skattestoppet er det jo ikke til hinder for, at vi sætter skatten ned. Om varigheden af skattestoppet er svaret, at skattestoppet er en del af regeringsgrundlaget. Regeringsgrundlaget dækker perioden frem til næste valg. Når vi kommer så langt, skal der udarbejdes et nyt regeringsgrundlag.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Ordføreren på forespørgernes vegne, hr. Jacob Buksti, sagde, at det var til at blive helt rundtosset af. Det indtryk fik jeg også, da jeg hørte hr. Jacob Buksti, og for ligesom at rede trådene ud vil man høre, at det indlæg, jeg holder, er i meget fin balance med det indlæg, man netop har hørt fra økonomi- og erhvervsministeren, for at begrænse muligheden for at blive rundtosset i fremtiden.

Det er så enkelt, at skattestoppet virker efter hensigten og styrker fokus på prioritering af de offentlige udgifter. De seneste to finanslove har vist det i praksis. Skattestoppet har været en ubetinget succes. I og med at skattestoppet omfatter både indkomstskatter og afgifter, forhindrer det krybende skattestigninger. Skattestoppet gælder jo også, som man ved, for kommuner og amter, og det, vi har kunnet konstatere, er jo, at by- og amtsråd har taget aftalerne med regeringen mere alvorligt end det, man måske har set tidligere. Det er der grund til at være tilfreds med, for det er en del af grundlaget for den samlede finanspolitik. Hertil kommer, at skattestoppet ikke er et stop for vækst i den offentlige service, men bidrager til en prioriteret vækst.

Det er endnu ikke besluttet, i hvilket omfang og hvordan beskatningen af arbejdsindkomst skal nedsættes. Finanspolitikken skal indrettes ud fra en helhedsvurdering af de offentlige finansiers langsigtede holdbarhed samt det konjunkturbetingede råderum.

Men som sagt vil vi her i foråret som meddelt nu mange gange, og som det for så vidt også fremgår af regeringsgrundlaget, når vi kender lidt mere til udsigterne for 2004, tage endelig stilling til størrelsen og udformningen af den mulige reduktion af skat på arbejdsindkomst begyndende fra 1. januar 2004.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Som allerede pointeret af økonomi- og erhvervsministeren og finansministeren vil vi på baggrund af et økonomisk råderum kunne starte arbejdet med en sænkning af den direkte beskatning fra 1. januar 2004.

Regeringen vil gerne gennemføre skattelettelser, ikke mindst af indkomstskatterne, men det skal ikke bare være en omlægning, som i sidste ende medfører skattestigninger. Jeg tror, at skatteyderne har fået nok af at blive fodret med deres egne haler. Denne form for omlægning afværges af skattestoppet.

Kl. 14.00

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udrydde den misforståelse, at skattestoppet hindrer nødvendige tiltag på skatteområdet. Tværtimod er skattestoppet borgernes garanti for, at skatte-reformer også fører til reelle skattelettelser. Det er det, som Danmark har brug for. Det er det, som borgerne efterspørger.

Problemet er imidlertid ikke, at skatterne er for lave her i landet. Jeg kan faktisk ikke pege på en eneste, som jeg synes er for lav; jeg har derfor heller ingen planer om at ophæve skattestoppet. Jeg bliver i det hele taget for hver dag, der går, mere og mere overbevist om, at skattestoppet er en nødvendighed.

Jeg synes faktisk, at skattestoppet har utrolig mange kvaliteter. Det har vist sig effektivt. Det er en god udgiftspolitisk disciplin, også for os politikere. Skattestoppet sikrer nemlig, at danske politikere ikke bare stikker hånden i borgernes lommer, hver gang der skal finansieres et nyt projekt. Med skattestoppet sættes der tæring efter næring, og en videreførelse af den linje gør det meget nemmere og ikke sværere at møde den næste udfordring, en lettelse af skatterne, så det bedre kan betale sig at arbejde og yde en ekstra indsats.

Derfor ønsker regeringen at indføre en gradvis sænkning af skatten på arbejdsindkomst, men det skal være en reel sænkning af beskatningen, ikke bare en omflytning af skatter og afgifter fra én lomme til en anden.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Jeg må jo sige, at der hermed er skabt en lysende klarhed over, hvad regeringens planer er for nedsættelsen af skat på arbejdsindkomst. Jeg takker mange gange. Jeg er sikker på, at folk ude

i det åbne land nu er fuldstændig klar over, hvordan det kommer til at foregå. Eller også kan det være, at de ikke er, for jeg synes mest, man snakkede om skattestop.

Når finansministeren ikke kan forstå, at jeg kan blive rundtosset, er det jo, fordi man i Børsen her den 28. august, hvor der endda er et billede af finansministeren, kan se, at der ingen penge er til lavere skatter. Det var i august.

Så kommer vi frem til november. Så siger finansministeren, at der sandelig er penge til skattelettelser, hvorefter statsministeren underkender finansministerens beregninger. Det står i samme avis den 14. november. Og så er der tilsvarende den 16. november, hvor K imødekommer V i spørgsmålet om beskæftigelsesfradrag. Så det går derudad for fuldt drøn.

Så har vi denne fine publikation »Vækst, viden og investeringer – de næste skridt«, som kom i sidste uge, hvor der står:

»Det er regeringens mål, at skatten på arbejdsindkomst i årene fremover skal være lavere. Regeringen vil præsentere et særskilt oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst i løbet af foråret 2003.«

Det er statsministeren så ude at dementere, faktisk på pressekonferencen bagefter, hvor statsministeren siger:

Vi behandler denne sag meget forsigtigt. Vi er ikke færdige med at arbejde med at se på, om der er et råderum, og derfor kan jeg ikke love skattelettelser på arbejde. Det er bedre at kunne gennemføre lettelser end bare at tale om dem.

Det samme har statsministeren udtalt på sit pressemøde her i dag ifølge Ritzau kl. 12.49.

Jeg må jo sige, at det i hvert fald er en lille smule svært at finde ud af, hvem det egentlig er, vi skal holde med i det her spørgsmål, for jeg kan forstå, at økonomi- og erhvervsministeren stadig væk er optimistisk, mens statsministeren, som han sagde i tv, har lært af erfaringerne. Man skal være forsigtig i dette spørgsmål. Det kan jeg kun være enig med statsministeren i.

Uanset denne selvskabte forvirring stiller den øgede internationalisering og den øgede mobilitet på tværs af grænserne løbende krav til indretningen af vores skattesystem. Verden står jo ikke stille, og derfor er der behov for mere sammenhængende overvejelser om, hvordan det danske skattesystem samlet set kan indrettes bedre til at klare internationaliseringen, samtidig med at vi sikrer indtægtskilderne til finansiering af velfærdssamfundet.

Der er også behov for, at skattesystemet udvikles, så det fremmer det større udbud af arbejdskraft, som er nødvendigt for at sikre velfærden i samfundet.

Derfor nedsatte den tidligere regering jo også i 2001 et ekspertudvalg om skat og internationalisering. Men meget betegnende for regeringens manglende visioner på det her område var noget af det første, man gjorde, at nedlægge det her udvalg. Skattestoppet var, som vi har hørt, fuldt tilstrækkeligt.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har som de eneste to partier været med i samtlige tre skattereformer, der er gennemført i løbet af de seneste 15 år, og som har betydet, at skatten på den sidst tjente krone er sænket og skattegrundlaget er bredt ud.

KL 14.05

Skattetrykket blev holdt uændret, hvilket senest er bekræftet i Finansministeriets finansredegørelse fra november 2002 – og de, som tvivler på det, kan selv slå efter, det står på side 25 – samtidig med at de overordnede mål for den økonomiske politik, herunder også skattepolitikken, er blevet lagt fast med den såkaldte 2010-målsætning, der levner plads for en moderat sænkning af skattetrykket. Enhver snak om, at vi bare sætter skatterne op og op og op, er altså blot politisk polemisk propaganda grebet ud af den blå luft.

Den aktuelle uenighed mellem Socialdemokratiet og de borgerlige partier handler således ikke om målene for den samlede skatteudskrivning, men om indretningen og fordelingen af de nødvendige skatter og afgifter.

Med sin særlige, uintelligente version af et skattestop har regeringen fastlåst en række skatteklender og aflastet en lille gruppe af i forvejen meget velhavende borgere. Den mest velbærgede femtedel af befolkningen har således fået en skattelettelse, der er ti gange så stor som den, den svageste femtedel har fået.

Resultatet er, at der blokeres for en samlet nytænkning, en nytænkning, der kan føre til en mere rimelig fordeling af skattebyrden mellem borgerne indbyrdes, mellem borgere og virksomheder og mellem arbejdsindkomster og kapitalgevinster. Men regeringen har hidtil blot meldt pas.

Socialdemokratiet har givet sit udspil til en offensiv omlægning af det danske skattesystem, som kan sikre lavere skat på arbejdet. Egentlig handler det om meget mere end skat. Det er opskriften på, hvordan vi fremover kan sikre finan-

siering af et godt og socialt retfærdigt velfærds-samfund, og derfor hedder vores udspil også »Fremtidens velfærd – lavere skat på arbejde«.

Hovedbudskaberne er, at vi gennemfører noget, der ligner en halvering af indkomstkatten for folk med almindelig indkomster. Det sker i kraft af, at vi helt afvikler den statslige bund- og mellemskat, hæver grænsen for topskat, nedsætter kommuneskatten, hæver personfradraget og indfører et beskæftigelsesfradrag for lavindkomstgrupperne.

Det skal bedre kunne betale sig at arbejde, og lettelserne er størst for lav- og mellemindkomstgrupperne, især for børnefamilierne, idet vi samtidig indfører et loft over dagpasningstilbud på 1.000 kr. pr. måned. Endelig lægger vi op til, at der gennemføres markante forbedringer i alderdommen for folk med små og jævne lønninger.

De mange lettelser er fuldt finansierede. Vi vil ikke skære i velfærden, men tværtimod sikre, at der fortsat er råd til et godt velfærdssamfund, og derfor skal pengene findes et andet sted.

Det største beløb kommer fra, at vi indfører en større direkte betaling fra arbejdsgiverne. Vi indfører i realiteten et indkomstkattesystem, der i højere grad ligner de øvrige europæiske landes, hvor arbejdsgiverne allerede betaler afgifter af mindst samme størrelse.

Vi har i Danmark en meget høj indkomstbeskatning, som skyldes, at virksomhederne herhjemme stort set ikke betaler sociale bidrag. I de fleste andre europæiske lande forekommer indkomstkatten meget beskeden, men det skyldes alene, at arbejdsgiveren ved siden af lønnen indbetaler sociale bidrag. Derfor betales der i andre lande typisk en lavere indkomstskat af en noget lavere løn efter sociale bidrag.

En skatteomlægning vil således på den måde bidrage til at mindske følelsen af, at skatten er større her i landet, og dermed imødekomme skatteministerens ønske om et lavere følelsesmæssigt skattetryk.

Vi vil sikre, at en større direkte arbejdsgiverbetaling følges af en tilsvarende lavere lønstigning, således at der primært bliver tale om en afgift på virksomhedernes værdiskabelse. Det sikrer også, at vi vil være i stand til at sikre en effektiv og rimelig beskatning af olie- og gasudvindingen i Nordsøen.

Et andet stort bidrag til finansieringen kommer i kraft af, at i takt med at skatten sænkes, vil vi mindske værdien af fradragene for de højeste indkomster, ligesom vi vil stoppe den udhuling

af ejendomsværdiskatten, som regeringen har gennemført til gavn alene for folk med store indkomster og store dyre huse. Ændringen i ejendomsskatterne vil blive tilrettelagt, så der tages særlige hensyn til folk med lave indkomster.

Vi vil stoppe den systematiske og tilfældige udhuling af de offentlige indtægter, som regeringens politik har ført til, og vi vil sørge for, at skatteunddragelse og skattekriminalitet effektivt bekæmpes.

Vi vil om kort tid fremsætte vores skatteudspil som beslutningsforslag her i Tinget, og heri vil vi også tage højde for nogle af de indvendinger, der er blevet rejst, siden det blev fremlagt i september sidste år.

Det er unægtelig svært at tage regeringens og regeringspartierne kritik alvorligt, så længe man ikke selv er kommet med noget seriøst sammenhængende bud på en kommende skattereform, der mærkbart letter skatten på arbejde.

Kl. 14.10

Skattestoppet udhuler de offentlige indtægter og må derfor modsvares af tilsvarende offentlige besparelser. Det er derfor den direkte vej mod minimalstaten.

Samtidig virker skattestoppet fuldstændig grotesk og alene til fordel for de økonomisk velstillede. For boligejerne betyder stoppet, at ejendomsværdiskat og grundskyld stiger med op til 5 og 7 pct., og først herefter er der stop. Så almindelige indkomster i almindelige huse får stigningen fuldt ud. Skattestoppet dækker altså over en stigning. Og når stigningen stopper, så stiger skatten. Det er da helt absurd og en helt urimelig skævvridning, der her er tale om.

Vi vil ikke være med til at sende ubetalte regninger videre til kommende generationer, således som regeringens politik risikerer at gøre.

Den tidligere regerings såkaldte 2010-målsætning fastholdes af den nuværende regering, hvilket også klart blev understreget af statsministeren i spørgetiden her i onsdags. Heraf fremgår det, at lavere gæld er nødvendig, hvis kommende generationer også skal have mulighed for selv at bestemme, hvordan de vil indrette samfundet, når vi ved, at der bliver relativt flere ældre. Men 2010-planens økonomiske råderum anvendes af regeringen udelukkende til at finansiere skattestoppet og så måske en mindre skattelettelse, hvis de da ikke skal være ufinansierede. For regeringen har jo også sagt, at den ikke vil skære i velfærdsydelse.

Regeringen har heller ikke leveret noget svar på, hvorledes man vil imødegå den stigende in-

ternationale skattekonkurrence. Senest har man kunnet se det med regeringens håndtering af grænsehandelens synlige udfordringer, som den alene har søgt at løse ved ufinansieret nedsættelse af afgifterne på cigaretter og spiritus. Der ligger således en ufinansieret bombe på 1,4 mia. kr. og venter på de kommende finanslove. Det er ikke ansvarligt.

Vi står altså over for en række store udfordringer på det skattepolitiske område i de kommende år, men regeringens absurde skattestop blokerer ikke blot for den nødvendige nytænkning. Den afsporer og skævvrider også enhver fremadrettet skattepolitisk debat. Derfor må det afløses af en debat om et intelligent skattestop, hvor de samlede skatter og afgifter ikke må stige målt i skattetrykket. Den debat deltager vi gerne i.

Jeg skal som afslutning på vegne af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at fremlægge forslag til en kommende skattereform, der som minimum sikrer

- et mere gennemskueligt skattesystem,
- lavere skat på arbejde og et øget arbejdsudbud,
- en effektiv og retfærdig beskatning af samfundsskabte værdier og arbejdsfri indtægter,
- en socialt retfærdig fordeling mellem de forskellige indkomstgrupper,
- et solidt grundlag for velfærdssamfundets finansiering, og
- et skattesystem, der er robust over for de internationale udfordringer.

Forslag herom skal fremlægges i Folketinget, så de kan vedtages inden udgangen af indeværende samling og kan påbegyndes med virkning fra 1. januar 2004.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 32).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Og så var der tre korte bemærkninger. Den første er hr. Peter Christensen. Derefter fru Charlotte Dyremose og hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Hr. Jacob Buksti starter med at slå fast, at hr. Jacob Buksti er rundtosset. Det er min opfattelse, at hvis man er ved at blive rundtosset, skal man have noget at holde ved. Det kan hjælpe, og han skulle holde ved skattestoppet frem for at angribe stort set alt.

Når der bliver efterspurgt en sammenhængende skattepolitik, der kan imødegå den kommende internationalisering, og når jeg læser det socialdemokratiske skatteudspil, så tror jeg, vi ser lidt forskelligt på, hvad det er for nogle udfordringer, vi står over for.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jacob Buksti, om det er den nye arbejdsgiverafgift, der ligesom skal imødegå de udfordringer, vi står over for, og om det er det, der svarer til en reel hævelse af selskabsskatten. Er det svaret på de udfordringer, vi står over for?

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hr. Jacob Buksti taler i det socialdemokratiske oplæg så smukt om, at det ikke er de fremtidige generationer, der skal betale. Det får mig til at spørge til noget, som jeg før har undret mig lidt over i det socialdemokratiske oplæg.

Om en forhøjelse af det, der hedder SP'en, står der i det socialdemokratiske skatteoplæg, at det beløb er beskyttet af grundlovens bestemmelser om privat ejendomsret og derfor ikke kan gøres til genstand for fremtidige politiske indgreb. Det lyder jo smukt, men så vidt jeg husker, indgår denne forhøjelse af SP'en som en del af finansieringen i det socialdemokratiske skatteudspil, og så er det, jeg ikke forstår det. Er det, der står i udspillet om, at man ikke bruger pengene, og at de er beskyttet af grundloven, forkert? Eller handler det om, at man skal finde finansieringen på et senere tidspunkt og blot bruge det her som en undskyldning?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er åbenbart en debat, hvor det er et spørgsmål om, hvor rundtosset man kan være. Jeg er ikke specielt rundtosset, men jeg er lidt forvirret efter at have hørt hr. Bukstis tale.

Hr. Buksti anmelder sammen med en række partier en forespørgselsdebat i dag, hvor vi skal diskutere emnet skat, for nu skal vi rigtig lægge kortene på bordet og vise hinanden, hvad det er,

vi vil. Regeringen udfrittes osv., og vi forventer selvfølgelig, at når hr. Buksti så går på talerstolen, ved vi efter at have hørt talen, hvad det præcis er, Socialdemokratiet vil.

Men hvad får vi så at vide? Vi får at vide, at Socialdemokratiet vil komme med et beslutningsforslag, hvormed man vil prøve at udmønte en del af et skatteoplæg, man har lavet tidligere, men at man i øvrigt forbeholder sig ret til, at det kan se anderledes ud end det, man tidligere har præsenteret. Det vil sige, at vi har ikke hørt noget som helst om, hvad det eksakt er, Socialdemokratiet vil på skatteområdet. Vi har bare hørt en masse snak om, at andre ikke kan levere varen, men ikke noget som helst om, hvad Socialdemokratiet vil, bortset fra at der kommer et beslutningsforslag, som man i øvrigt forbeholder sig ret til at lade se ud, som man synes det er fornuftigt på det tidspunkt. Det må altså kunne gøres bedre, må jeg sige til hr. Buksti.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til det sidste vil jeg bare sige, at der er åbenbart ingen grænser for, hvad man skal høre, før ørerne falder af.

Fra det, jeg står med her, kan jeg citere hovedbudskaberne i vores forslag, for det afviger ikke ret meget fra det, kan jeg hilse og sige, og det er dét, der gælder. Men det er klart, at der ude i byen er nogle finansministeren nærtstående, som har gjort sig umage for at ville misforstå mest muligt, og de misforståelser skal selvfølgelig ryddes af vejen. Men det er det her, der gælder, så jeg forstår simpelt hen ikke hr. Thulesen Dahls indvending. Vi har faktisk helt i modsætning til regeringen sagt, hvad vi vil, men vi får jo ikke noget at vide om, hvad regeringen eller andre vil, og det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Så siger hr. Peter Christensen, at denne nye arbejdsgiverafgift virker som en øget selskabsskat. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg forstår ikke, at det, at man opkræver fuldstændig den samme skat på en anden måde, men at resultatet for både lønmodtageren, for virksomheden og for det offentlige bliver det samme, fører til, at det er en højere selskabsskat. Det er en anden måde at inddrive skattebetaling på, en måde, som svarer til den, som gælder i de andre europæiske lande.

En af de ting, som vi er blevet angrebet for, er jo, at der ikke må komme til at ske en automatisk nedvæltning i lønnen, og jeg har set, at hr. Peter Christensen har udsendt noget om, at det

fører til, at der bliver 30.000-35.000 flere arbejdsledige. Jamen når vi sikrer, at nedvæltningen sker sådan her, er problemet løst.

Endelig til fru Charlotte Dyremose: Jeg tror, fru Charlotte Dyremose ville være meget tilfreds, hvis hun fandt finansieringselementer for en skattereform, som havde gyldighed i hvert fald 30-40 år ud i fremtiden. Men med hensyn til indvendingen mod den særlige pensionsordning gælder ordningen jo kun 30-40 år ud i fremtiden, og hvis det er sådan, at fru Charlotte Dyremose mener, at det er et argument, glæder jeg mig til den dag, finansministeren kommer, fordi han ikke må gennemføre skatteforhøjelser på grund af skattestoppet, og siger, at en tvungen opsparing kan bruges som et finansieringsmiddel. Det er nemlig helt galt, så derfor vil jeg bare sige, at det er at starte en fuldstændig absurd diskussion. Selvfølgelig er der en meget solid finansiering på området, uden at man rører ved de indbetalte pensioner.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi til anden runde af korte bemærkninger, og der er foreløbig tre. Det er først hr. Kristian Thulesen Dahl, derefter fru Pernille Rosenkrantz-Theil og så hr. Peter Christensen, og så må fru Charlotte Dyremose vente, til hr. Jacob Buksti har svaret.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige til hr. Buksti, at nu kan jeg forstå, at der er kommet nogle misforståelser som følge af det socialdemokratiske oplæg, fordi der er sket noget ude i byen, der gør, at Socialdemokratiet vil ændre sit oplæg. Det er jo interessant, for hvis det er en misforståelse, er det vel noget, der kan forklares, og så er det vel ikke noget, der giver baggrund for, at man skal ændre sit oplæg. Men det kan Socialdemokratiet åbenbart ikke forklare, og derfor vil man ændre sit oplæg på skatteområdet af hensyn til de misforståelser.

Det handler om, at man skal være sikker på, at lønningerne falder i takt med, at det sikres, at arbejdsgiverne skal betale mere i skat. På et tidspunkt, hvor de internationale konjunkturer desværre slår ind over Danmark og giver risiko for, at vore virksomheder har stadig sværere ved at komme af med produkterne, skal man lægge gedigne ekstra skatter oven på erhvervslivet. Det er Socialdemokratiets bud. Til gengæld skal vi have lidt lavere personskatter, og det tror jeg

folk vil være glade for. Men samtidig vil hr. Buksti sikre, at lønningerne falder, så virksomhedernes samlede omkostninger ikke stiger.

Så spørger jeg hr. Buksti: Hvordan sikrer hr. Buksti det? Det er åbenbart her, der kommer en eller anden revolution med det nye socialdemokratiske beslutningsforslag, så hvordan sikrer hr. Buksti og Socialdemokratiet, at lønningerne falder, da det åbenbart er det, man vil for at europæisere det danske skattesystem, så virksomhederne ikke får en øget belastning ud af det regnskab, hr. Buksti netop har fremlagt?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu bliver der desværre angreb fra begge sider. Det havde jeg egentlig håbet at vi kunne undgå, men det kan vi ikke, idet Socialdemokraterne holder fast i, at man skal sænke skat på arbejde og ikke vil være med til, at man også skal sænke skatten for folk, der er på overførselsindkomster.

Jeg vil gerne spørge hr. Jacob Buksti: Hvad skal der ske med pensionisterne, og hvad skal der ske med SU-modtagerne? Det er dem, der har allermindst i vores samfund. Skal de også have skattelettelse, eller er I så forhøvede på jeres ægteskab med Det Radikale Venstre og det såkaldt intelligente skattestop, at I ikke vil give skattelettelse til de grupper?

Første næstformand (Svend Auken):

Vi bruger tredje person herinde, altså Socialdemokratiet og De Radikale og ikke I. Sådan er reglerne bare.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Undskyld.

Det er jo ikke socialt, og det stiller overhovedet ikke de fattigste pensionister i Danmark socialt bedre at sætte et kryds ved Socialdemokraterne ved næste valg. Burde Socialdemokratiet ikke tage ægteskabet med Det Radikale Venstre og det intelligente skattestop op til overvejelse og dermed træde i karakter som reel opposition og bakke Enhedslistens forslag om et socialt skattestop op?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg ser også frem til at høre hr. Jacob Bukstis svar på, hvordan man vil sikre, at de danske lønmodtagere ikke skal gå frivilligt ned i løn. Det er jo ikke noget, vi har ret mange historiske eksem-

pler på, men det er i hvert fald helt nødvendigt, hvis det socialdemokratiske skatteudspil ikke skal være endnu mere økonomisk galt afmarcheret, at man fastholder den del af det. Det må være en eller anden form for opgør med den danske model, og det glæder jeg mig til at høre om. Men jeg kan nu alligevel ikke lade være med at bemærke, at værdien af skattelettelsen efter det socialdemokratiske udspil afhænger helt af, at man går ned i løn, hvilket sådan set bare kunne siges på en anden måde: Man betaler selv for skattelettelsen, hvis man er lønmodtager.

Men jeg skal frem til spørgsmålet: En fremtidig skattelettelse i Danmark skal også finansieres; det er vi fuldstændig enige om. Men jeg er lidt i tvivl om, hvad Socialdemokratiet egentlig mener, for der har været forskellige bud, og det udspil, der er lagt frem, er underfinansieret med godt 8-9 mia. kr. Er det princippet for en kommende skattereform?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er altså næsten ikke til at have med at gøre, når man ikke forholder sig til det, der bliver sagt.

Hvis det var sådan, at man havde studeret vores forslag, står der faktisk, at vi lægger forslaget frem til debat, og så vil vi lytte til de indvendinger, der kommer. Det kan hr. Thulesen Dahl se på den første side, for dér står det. Men det er sådan, at det forslag, vi lægger frem, står vi ved, og det, vi skal sørge for, er, at det kommer til at virke, så vi opnår det, vi vil. Det er der ingen ændring i overhovedet.

Kl. 14.25

Dernæst – og det er til både hr. Thulesen Dahl og hr. Peter Christensen – handler det ikke om, at man skal gå ned i løn. Det handler om, at man skal stige mindre i løn. Det er dét, forslaget går ud på. Det er jo ikke sådan, at lønnen står stille i dette land i al fremtid, det ville i hvert fald være fantastisk, og derfor er det sådan set bare at sørge for, at den nedvæltning sker, og det kan man jo gøre rent teknisk uden større problemer.

Derfor er der ikke noget med, at man selv kommer til at betale. Det er sådan, at skatten bliver sat ned, men det bliver lønstigningen også, og den mindre lønstigning er netop det, der betaler for arbejdsgiveren. Det er sådan set det, øvelsen går ud på, og dertil kommer en øget betaling fra den værditilvækst, der ligger derudover, f.eks. på nordsøolien og andre aktiviteter,

og som finansierer en yderligere lempelse for de laveste indkomster.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil jeg sige, at det er rigtigt, at her handler det om at koncentrere sig om lavere skat på arbejde, for skal vi sikre velfærden i fremtiden, skal der et større arbejdsudbud til. Det står vi ved. Men det er forkert at sige, at der ikke er lettelser til folk på overførselsindkomst. Det er der faktisk, og der er også lettelser til både kontanthjælpsmodtagere, SU-modtagere og de fattige pensionister, som det blev sagt. De fattige pensionister bliver i øvrigt også hjulpet i fremtiden gennem den ændring, vi laver af Den Særlige Pensionsordning, og så er der i øvrigt en række overvejelser om, hvordan og hvorledes man skal indrette satsreguleringen i forhold til de ting, vi arbejder med her.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der en ny runde, og den første er fru Charlotte Dyremose og derefter hr. Peter Christensen og hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning):

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg må spørge hr. Jacob Buksti, for jeg er ikke sikker på, at jeg måske helt forstod det svar, jeg fik før.

Er det ikke netop sådan, at den tvungne opsparing bruges som finansiering i Socialdemokratiets oplæg? Og hvis det er sådan, at retten til at få pengene tilbage kun gælder 30-40 år, vil det så sige, at min generation ikke kan regne med at få de penge tilbage?

Så bliver jeg nødt til at spørge lidt til det, hr. Jacob Buksti netop kommenterede vedrørende de lavere lønstigninger. Betyder det, at hr. Jacob Buksti vil til at røre ved den frie forhandlingsret på arbejdsmarkedet? Er det dér, Socialdemokratiet vil hen?

Nu skal vi jo helst nå frem til noget. Vi skulle gerne nå frem til, at et bredt flertal måske kunne blive enig om, hvor vi skal hen med skattepolitikken, og jeg noterede mig, at hr. Jacob Buksti sagde, at det var fuldstændig den samme skat betalt på en anden måde. Er det det eneste, Socialdemokratiet vil, eller vil Socialdemokratiet godt være med til at lave reelle skattelettelser? Så håber jeg, vi kan få et samarbejde om det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Peter Christensen og derefter hr. Morten Homann. Så er det hr. Jacob Buksti, der

svarer, og jeg skal også sige, at der allerede er tre spørgsmål til næste runde.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil så nødig, at hr. Jacob Buksti skal anklage mig for, at jeg ikke lytter til de svar, der kommer, så derfor anstrenger jeg mig rent faktisk for at forstå, hvad der bliver sagt.

Men der er stadig nogle ting, som er aldeles uklare. Hvis man fastholder, at finansieringen skal ske gennem tilbageholdenhed hos de danske lønmodtagere, er det altså interessant at få at vide, hvordan Socialdemokratiet har tænkt sig, at det skal fungere i praksis, hvis det ikke er den danske model, den frie forhandlingsret, man vil opgive. Jeg kan ikke huske, hvordan formuleringen var, men hvis man rent faktisk tager den pind ud, er det jo i hvert fald lige så interessant at få at vide, hvordan finansieringen så skal hænge sammen. Vi kan jo ikke tage det socialdemokratiske skatteoplæg spor seriøst, hvis det er sådan, at man først og fremmest fortæller en ubehagelighed, og så opdager folk, det er ubehageligt, og så trækker man det tilbage, men trækker ikke de gode ting tilbage.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu skal der ikke lyde noget ondt ord fra mig om det faktum, at man fremlægger et oplæg og lytter til de indvendinger, der måtte være, og så eventuelt retter oplægget til. Det er rent faktisk den stik modsatte måde af den, regeringen fører politik på, hvor man venter til allerallersidste sekund med at fremlægge sit oplæg, hvis man overhovedet kommer med et, og ikke lytter til de indvendinger, der måtte komme, så det vil jeg ikke bebrejde Socialdemokratiet.

Derimod vil jeg godt spørge hr. Jacob Buksti: Når man nu lytter til de indvendinger, som er kommet, er man så indstillet på at ændre sit skatteoplæg, så der i højere grad også gives skattelettelser til folk på overførselsindkomster, førtidspensionister, pensionister og arbejdsløse osv.? De står jo i samme situation på arbejdsmarkedet som de lavtlønnede: man betaler en relativt høj skat af den indkomst, man nu har, og har dermed relativt lidt tilovers til sig selv, når først skatten er betalt. Er Socialdemokratiet indstillet på at ændre sit skatteoplæg på det punkt?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det er dybt fascinerende. Når man fremsætter et forslag, kommer diskussionen selvfølgelig til at handle om det. Så jeg kan godt forstå, hvorfor regeringen ikke kommer med noget forslag, for så er det svært at komme til at diskutere regeringens politik. Men det er sådan set det, forespørgslen handler om, og det er derfor, vi kører en lille smule tør. Men det var bare sådan en kommentar. Det er jo let nok at stå og spille hellig, når man ikke har bare antydet, hvad man vil. Det er svært at finde ud af, om det er skat på arbejde eller skat i al almindelighed, man snakker om. Men det, det handler om her, er altså skat på arbejde.

Så bliver jeg altså nødt til at sige til fru Charlotte Dyremose: En finansiering, som har en holdbarhed i 30-40 år, tror jeg, at selv fru Charlotte Dyremose må anse for at være ret robust, ellers skal fru Charlotte Dyremose i hvert fald gå ud fra, at der ikke vil ske ændringer på skatteområdet de næste 30-40 år. Det tror jeg kræver en særlig form for resistens, som man måske skal være konservativ, i ordets egentligste forstand, for at operere med.

Så er jeg altså nødt til at sige, at det ikke handler om at røre ved den fri forhandlingsret, det handler ikke om løntilbageholdenhed. Det handler om en anden måde at opkræve skatten på rent teknisk. Det er det eneste, det handler om. Derfor er det ikke noget med hverken løntilbageholdenhed eller lavere løn, det er simpelt hen et spørgsmål om, hvordan man rent teknisk sikrer det her.

Man kommer og siger – helt i modsætning til de økonomiske teorier, helt i modsætning til den tro, man i øvrigt har på markedsmekanismen, som siger, at når man laver en ændring som den, vi siger, så sker der en automatisk nedvæltning i lønnen – at det ikke sker på kort sigt; Finansministeriet er jo ganske fremragende, vi takker meget for den konsulentbistand, vi har fået, for man siger, at på lang sigt holder det. Men det, der er spørgsmålet, er, om det gør på kort sigt, og det er det, som vi nok skal sørge for at vi får løst.

Endelig siger hr. Peter Christensen, at man ikke kan tage det seriøst, hvis man går og ændrer det. Jamen vi går heller ikke og ændrer det. Vi tilpasser det, så vi opnår det, vi vil. Det er det, det går ud på.

Og endelig til hr. Morten Homanns spørgsmål, om vi vil lave lettelser for overførselsind-

komster: Vi synes sådan set, at det er en meget dyr måde at gøre det på i forhold til overførselsindkomsterne, derfor er det sådan set bedre at interessere sig for, hvordan man sikrer, at ydelserne for overførslerne er o.k.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har prøvet at holde fast for at undgå at blive rundtosset, men jeg må nok sige, at jeg alligevel blev det her ved slutningen af de korte bemærkninger til hr. Buksti. Men vi fik dog lidt af et columbusæg præsenteret af hr. Buksti i hans svar-tale. Hr. Buksti sagde nemlig: Socialdemokratiet står ved det, vi vil. Det er et løfte til Folketinget, som virkelig er afgivet med en vis tyngde, og det er meget betryggende.

Men det, man vil, og som hr. Buksti gerne vil dreje diskussionen væk fra – det forstår jeg godt – er altså at sige: Nu læsser vi en masse nye skatter over på erhvervslivet, vi giver så nogle personskattelettelser, som er meget sympatiske, og så håber vi, at det betyder, at folk beder om at få en lidt lavere lønstigning, så virksomhederne, når der er gået en lang række år, ikke samlet set er blevet meget belastet af nye byrder. Men på kort sigt, siger hr. Buksti, erkender han sådan set, at der vil erhvervslivet være meget belastet.

Så spørger jeg hr. Buksti i al stilfærdighed: Er det lige det, Danmark har brug for netop nu, hvor de internationale konjunkturer desværre slår negativt ind over landet med stigende ledighed til følge? Er det så lige præcis det instrument, vi har brug for nu, at erhvervslivet skal pålægges en masse nye, store byrder, som hr. Buksti erkender bliver resultatet af det socialdemokratiske skatteoplæg?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes godt nok, at hr. Jacob Bukstis svar på hr. Morten Homanns spørgsmål var lige en tand for letkøbt. Det var en gratis omgang at sige, at man blot skulle øge overførselsindkomsterne, når Socialdemokratiet i forbindelse med finansloven for indeværende år stemte imod et forslag om en minimal forøgelse af overførselsindkomsterne, som blev stillet af Enhedslisten. Det svar, der kom dér, var simpelt hen for nemt.

Det, der jo er det store spørgsmål, er, om uligheden vil øges, for det er da rigtigt, at der er små skattelettelser til overførselsindkomsterne i Socialdemokraternes oplæg til skattereform, men

de er jo langt mindre end det, der lægges op til med hensyn til skatten på arbejde.

I maj 2001 blev det slået fast, at uligheden var steget i den periode, Socialdemokraterne havde regeringsmagten, og det får mig så til at spørge, om det ikke får Socialdemokraterne til at overveje, om man måske skulle ændre sin politik og støtte et socialt skattestop i tråd med det, Enhedslisten har foreslået. Eller måske er det slet ikke længere Socialdemokraternes politik at opnå større lighed i Danmark, og hvis det er det, der er tilfældet, vil jeg gerne bede om at få opklaret, hvad forskellen er. Er det, om man er borgerlig eller »borgerlig light«, eller hvor ligger den store forskel mellem denne regering og den tidligere?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Først kan det jo undre, at de to partier i Folketinget, SF og Enhedslisten, som vil gøre sig mest til af at være arbejderpartier, har som en næsten hundrede procent målsætning, at de eneste, der ikke må få lettelse i skatten, er dem, der er i arbejde. Det kan jo sådan set undre lidt, men o.k. sådan er vi jo så forskellige.

Men det, jeg gerne vil have hr. Jacob Buksti til at bekræfte, er følgende: Der er sådan set ét sted, hvor man må erkende, at skattestoppet virker hundrede procent effektivt, ja, næsten mere effektivt, end vi andre turde drømme om, og det er i forhold til De Konservative. De Konservatives fremgang er stoppet, og den er afløst af en markant tilbagegang. Det må man da sige er en effektiv følge af skattestoppet. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det sidste kan jo bekræftes, og man kan så filosofere over, at skattestoppet virker sådan, at det er et stop for konservative skattetanker.

Selv når det drejer sig om bilbeskatning, rejser man også rundt og siger, at skattestoppet betyder, at der ikke er nogen skat, der er steget. Jo, registreringsafgiften er steget. Registreringsafgiften er blevet sat op, så den giver 40 mio. kr. mere i år, end den ville have gjort, hvis man ikke havde lavet bilbeskatningen om. Så der er én skat, der er steget.

Samtidig er det sådan, at boligskatterne, som man siger ikke stiger, stiger 5 og 7 pct. Så et stop, som man kalder det, er en stigning. Og når stig-

ningen så stopper, stiger skatten stadig væk, for så overfører man det, som man har sparet i andre år. Det er ganske stærkt fundet på.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jo, vi står ved det, vi vil. Det er derfor, vi har lagt vores forslag frem. Og vi beder ikke folk om at bede om lavere lønstigninger. Men det, der er pointen, er, at når man får en lavere skat, så giver det et lavere pres. Det er det, det hele går ud på.

Hvordan kan det være, at det er så forfærdeligt, at man indretter systemet anderledes, men i øvrigt er nettoresultatet det samme? At det skulle føre til en markant anderledes situation end det, vi ser alle mulige andre steder, hvor man gør sådan, kan jeg ikke forstå.

Derfor handler det ikke om alt det der. Det handler om rent teknisk at opkræve skatten på en anden måde for at komme ud over det problem, som består i, at vi har en høj indkomstskat, som betyder, at man skal have en høj indkomst. Lønmodtagerne får indkomsten, og arbejdsgiverne betaler ikke noget af den, og derved får man også en høj skat, mens arbejdsgiverne i andre lande betaler 20-25 pct. af lønnen med det resultat, at indkomstskatten er lavere.

Så sammenligner man indkomstskatten i Danmark og Tyskland eller Sverige med hinanden, men glemmer det, der er betalt, som gør, at der faktisk af arbejdsgiverne betales mere i skat de steder, end der gør i Danmark. Det er det, det hele går ud på, og det er, fordi skatteministeren har været så optaget af noget, han kalder det følelsesmæssige skattetryk, at det, det handler om, ikke er, hvad folk betaler i skat, men hvad de føler, de betaler.

Det retter vi op på med det her, så det er det, man skulle tage og forholde sig til og så i øvrigt prøve at komme med nogle af de bud, som man selv har, men dem har man jo ingenting på.

Svaret ...

Formanden:

Ja, det var så det.

Jacob Buksti (S):

... og det er så svaret i forhold til den udvikling, der er nu, er ikke et spørgsmål om det. Det skal løses på en anden måde. Men nu er tiden gået.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Jacob Buksti til det med at spare SP op, og at det gælder i 30-40 år: Nu er det jo altså sådan, at lige præcis min generation netop skal spare

SP op i ca. 30-40 år, og så kunne det jo være rart at få de penge udbetalt, som man så har været tvunget til at spare op. Nu er det altså ikke noget særlig konservativt at have den holdning, og jeg mener heller ikke, at Finansministeriet godtager det her som finansiering til skatteoplægget, så jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor hr. Jacob Buksti ikke kan forstå, at jeg har et problem med ikke at få de penge udbetalt, som jeg har sparet op til mig selv.

Så synes jeg ikke, at hr. Jacob Buksti svarede på det her med, om man vil andet end bare at opkræve skatten på en anden måde. Vil hr. Jacob Buksti være med til reelle skattelettelser? Eller er det bare det her med at tage det fra det ene sted til det andet sted, som hr. Jacob Buksti lige har beskrevet det? Så vidt jeg husker, har det største dyk i meningsmålingerne været hos Socialdemokratiet, og det er måske, fordi man dér overhovedet ikke er interesseret i at lave skattelettelser.

Kl. 14.40

Men hvis ikke den enkelte dansker egentlig får noget ud af det, tror hr. Jacob Buksti så, det øger lysten til at arbejde mere, til at bidrage til væksten? Og er det ikke netop det, vi skal nå frem til med en skattelettelse?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg tror, hr. Jacob Buksti og jeg taler lidt forbi hinanden i diskussionen om, hvorvidt man skal lave skattelettelser også til folk på overførselsindkomster, for jeg synes sådan set, at det er to forskellige verdener.

Jeg synes, at hr. Jacob Bukstis argumentation bygger på tanken om, hvordan man kan få kurverne til at fungere på den rigtige måde, få dem knækket på de rigtige steder, mens mit udgangspunkt er et andet. Det er spørgsmålet om, hvordan man kan sørge for, at de mennesker i det her samfund, som har brug for at have nogle flere penge mellem hænderne, også på en rimelig måde, sådan at tingene går op i en højere enhed, kan få de penge, som jeg synes det er rimeligt og retfærdigt at de får.

I mine øjne er sådan en retfærdighed ikke anderledes for en lavtlønnet kassedame, end den er for en lavtlønnet førtidspensionist. De har stadig væk det samme behov for at kunne gå ned i supermarkedet og købe ind, de har stadig væk det samme behov for at kunne betale deres bo-

lig. Derfor synes jeg, at de også må have det samme behov for skattelettelser, i det omfang vi kan blive enige om, at lavtlønnede har brug for at betale noget mindre i skat og have nogle flere penge til sig selv.

Når nu hr. Jacob Buksti er så indstillet på at lytte til indvendinger imod det socialdemokratiske skatteoplæg, kan vi så ikke blive enige om, at også folk på overførselsindkomst og også pensionister og førtidspensionister skal omfattes af skattelettelser?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er lidt en skam, synes jeg, at når man fremsætter et forslag, foregår diskussionen, som om der ikke er nogen, der rigtig har læst det eller vil læse det.

Når fru Charlotte Dyremose står heroppe og siger, at der ingen reelle skattelettelser er, må jeg sige, at det jo står regnet ud her i vores forslag, hvad det konkret betyder for de forskellige familier. Det er beregninger, som er bekræftet af Finansministeriet med de indvendinger, der i øvrigt er – men det kommer ikke det her ved.

Det her viser bare, at skal man have gennemført lettelser i skatten på arbejde, som er mere end de 100-200 kr., som kan ligge i det, regeringen kan komme med om måneden før skat, er det en ret stor øvelse. Det fremgår heraf, at for en almindelig lønmodtagerfamilie med to børn er der en lettelse på 20.000 kr., knap nok osv.

Jeg synes ikke, det er til at have med at gøre at stå og diskutere det, når det virker, som om man ikke engang gider læse det her. Hvis det er tilfældet, er der jo ingen grund til at fortsætte diskussionen.

Endelig til hr. Morten Homann: Vi deltager gerne i den diskussion om overførselsindkomsterne. Jeg sagde også, at der er forskellige mekanismer, men hele øvelsen i vores udspil, som også er det, regeringen kæmper med, er, hvordan man skulle kunne øge arbejdsudbuddet. Derfor er det sådan, at den væsentligste ændring er, når man netop går fra overførselsindkomst til beskæftigelse.

Men det er ikke sådan, at det er irrelevant at interessere sig for folk på overførselsindkomst. Derfor er der også lettelser, og derfor er vi også åbne for, hvordan man skal klare det der. Men det er bare at have fokus anderledes end det, som ligger i det udspil, som vi har arbejdet med.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil blot gribe den sidste bold i luften og spørge hr. Jacob Buksti, om vi kan få håndslag på, at man ud over de små skattelettelser, der er til overførselsindkomsterne, også vil øge overførselsindkomsterne, altså sådan at der, ud over at man lægger de her små skattelettelser på overførslerne, faktisk også kommer en reel opgang i overførselsindkomsten.

Der skal vi ikke have satspuljen ind over det her, sådan at det kun er den lille, minimale fremgang, men en reel fremgang.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Vi deltager naturligvis gerne i alle mulige hekserier og øvelser, men det, det hele går ud på, er, at forudsætningen for, at vi netop kan finansiere også overførselsindkomsterne i fremtiden, er, at vi er i stand til at øge arbejdsudbuddet. Det er forudsætningen for, at vi kan sikre velfærdssamfundet i fremtiden og dermed også sikre ordentlige forhold for de grupper, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil er optaget af.

Derfor er det sådan set bare et spørgsmål om, hvor vi begynder. Men forudsætningen for det er, at vi bliver nødt til at begynde med at skabe den vækst i samfundet, som er forudsætningen for, at vi kan det der. Men vi deltager gerne i de der overvejelser.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Man kunne selvfølgelig vælge at høre det som et nej fra hr. Jacob Bukstis side. Men bare for at være helt sikker: Hvis vi er enige om ambitionen, at man laver skattesænkninger for folk i arbejde og dermed en reel indkomstfremgang i de penge, de har til rådighed efter skat; hvis vi er enige om, at vi også vil give en indkomstfremgang til folk på overførselsindkomster; hvis vi er enige om, at udgifterne til leveomkostninger, når man skal ned i supermarkedet, når man skal betale sin bolig osv., er de samme, kan vi så være enige om, at uanset om man så bruger skatten, eller man bruger andre instrumenter, skal fremgangen i den disponible indkomst for de her to grupper også være den samme? Kan vi blive enige om det?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg tror ikke, at man vil kunne skabe et billede af, at Socialdemokratiet ikke er optaget af at sikre de nødvendige velfærdsydelser, herunder også ordentlige forhold for folk på overførselsindkomst, det tror jeg ikke kan lykkes.

Når det er sådan, at den her diskussion er lidt anderledes, er det jo, fordi øvelsen er gået ud på at sikre arbejdsudbuddet.

Men vi har jo også i det udspil, vi er kommet med, lagt forslag frem, som sikrer, at der sker markante forbedringer for de svage stillede pensionister i kraft af den ændring af SP-ordningen, som vi lægger op til, som faktisk fordobler den og dermed kan give markante forbedringer for folk, der kun har folkepensionen. Samtidig har vi jo også nedsat et internt pensionsudvalg netop for at sikre, at vi ikke skal sidde og lappe med en enkelt ældrecheck hist og pist, men lave noget, som virkelig er fremadrettet, og som ændrer på de her ting. Om det så omfatter skattesystemet, eller om det er satskerne, må jo afhænge af, hvad det er for nogle løsninger, vi kommer frem til.

Formanden:

Hr. Peter Christensen som ordfører.

Peter Christensen (V):

Gennem årene har der været mange debatter her i Folketinget om skat. De har desværre ofte været præget af et overordentlig kedeligt udgangspunkt for den enkelte dansker, nemlig højere skat, flere afgifter, kortere kreditter, nye skatter. Men sådan skal det ikke være her i dag. I dag har flere partier bedt om, at vi kunne få en langt mere positiv indgangsvinkel til en skattedebat. Derfor er det med stor fornøjelse, at jeg vil blive inden for rammerne af den nye, positive dagsorden.

Det er en dagsorden, hvor ingen nye skatter er til diskussion, en dagsorden, hvor ingen dansker skal stilles skattemæssigt dårligere. Kort sagt en skattedebat, hvor udgangspunktet er skattestoppet.

Skattestoppet fortjener ros, skattestoppet er skyld i og grund til, at det overhovedet er realistisk at drøfte reelle og vedvarende skattelettelser her i dag. For var det ikke lykkedes at overholde skattestoppet under de sidste to finanslove, og var det ikke lykkedes at ændre tidligere tiders forbrugsmønstre, og var det ikke lykkedes at gennemsyre hele systemet med budgetdisci-

plin, ja, så ville konklusionen på debatten i dag have været entydig og klar: ingen skattelettelser til nogen som helst. Men heldigvis valgte vi skattestoppet.

Som følge af skattestoppet valgte vi at prioritere mellem de mange offentlige udgiftsposter i stedet for bare at sende regningen for politisk dovenskab videre til skatteyderne. Regeringen har gjort op med den politiske dovenskab. For første gang i mange, mange år har vi en reel udgiftspolitik, altså en sammenhæng mellem det faktiske offentlige forbrug og holdningen til størrelsen af forbruget.

I Venstre har vi fra starten betragtet skattestoppet som et skridt på vejen til lavere skat, som et første skridt på vejen mod ægte skattelettelser. Vi har været forsigtige med at love for meget, men koncentreret os om, at udviklingen skulle gå entydigt i den rigtige retning. Hellere små skridt i den rigtige retning end manglende retningssans – det er rationalet bag ved skattestoppet.

Jeg kan ikke lade være med også at nævne, at skattestoppet også har en lang række andre fordele. Skattestoppet tilgodeser personer med lave indkomster, fordi de ofte bruger en forholdsvis stor del af deres disponible indkomst på grønne afgifter. Nu stiger afgifterne og dermed prisen på varme, benzin, el og vand ikke længere, nu har alle familier tryghed for, at basale forbrugsgoder ikke som følge af skatteforhøjelser stiger i pris og udhuler den enkelte families råderum.

Skattestoppet sikrer også, at vi ikke øger eller opdyrker nye grænsehandelsproblemer. Ingen varer vil kunne få højere afgifter, uden at det vil skabe ny eller mere grænsehandel.

Kl. 14.50

Derfor vil en skatteomlægning med øget brug af afgifter heller ikke af denne grund kunne støttes af Venstre. Vi ønsker ikke omlægninger, hvor pengene blot flyttes fra den ene lomme til den anden, og hvor den eneste vinder er statskassen, men derimod ægte skattelettelser.

Derfor agter vi i Venstre ikke at ændre skattestoppet. Skattestoppet har været en succes og har fra dag 1 vist sin fulde styrke. Jeg har da også noteret, at flere partier langsomt anerkender styrken og nødvendigheden af dele af skattestoppet, og det glæder mig.

Det betyder, at erkendelsen af, at vi har nået smertegrænsen, vokser. Og vi har nået smertegrænsen. Mange har i dag en lille eller slet ingen

økonomisk gevinst ved at arbejde frem for at gå ledig, og det skal for alle kunne betale sig at arbejde.

Enhver skat har negative bivirkninger, og høj skat har ubetinget store negative bivirkninger. Derfor vil en lettelse af skatten på arbejde også øge udbuddet af arbejdskraft, og det er vigtigt. Vi har brug for alle hænder i fremtiden, og vi har brug for flittige hænder.

Derfor skal en skattelettelse gives med omtanke. Vi skal have mest for pengene. Og en skattelettelse skal have så stor effekt som muligt, da vi skal skabe yderligere 55.000 flere arbejdspladser inden 2010. Det mål kan næppe nås med skattepolitikken alene, men skattepolitikken skal hjælpe med et pænt skridt i den rigtige retning.

Fordelene ved skattelettelser er åbenlyst store, men der skal naturligvis være råd. Derfor er vi også i en sonderingsfase. Hvor store skal lettelserne være, og tilsvarende, hvor stor skal finansieringen være? Vi står over for en prioritering, ikke bare en prioritering mellem offentlige udgiftsposter, men en prioritering mellem skattelettelser og offentligt forbrug.

Målsætningen er sådan set ret beskeden. Det handler om at finde ud af, hvad vi vil give afkald på af nye offentlige initiativer til fordel for skattelettelser. Desuden skal lettelserne ske inden for rammerne af en holdbar finanspolitik. Og selvfølgelig vil der være dynamiske eller selvfinansierende effekter af skattelettelser, men vi vil ikke sælge skindet, før bjørnen er skudt. Derfor glæder det Venstre, at regeringen er gået ind i en nøjere vurdering af økonomien, og vi ser frem til resultatet af det arbejde.

Derfor skal jeg også på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti i fuld enighed fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer, at skattestoppet virker efter hensigten, og at skattestoppet er første skridt på vejen til skattelettelser.

Desuden noterer Folketinget sig, at regeringen har oplyst, at arbejdet med et oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst er i gang, og Folketinget ser frem til, at resultatet af dette arbejde kan behandles inden sommerferien.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 33).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jeg har tre korte bemærkninger på min liste. Den første er hr. Jacob Buksti, de næste er hr. Morten Homann og hr. Anders Samuelsen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kan næsten ikke lade være med at læse teksten på forespørgslen op; det kunne være, der var nogen, der havde glemt den.

»Hvilke planer har regeringen om at nedsætte skatten på arbejdsindkomst fra den 1. januar 2004 uden indregning af dynamiske effekter og med overholdelse af skattestoppet, og hvor lang tid agter regeringen at fastholde skattestoppet i dets nuværende udformning?«

Når jeg gør det, er det, fordi det er, som om debatten kammer over og ikke handler om skat på arbejde, nej, den handler om skat i al almindelighed. For det, der er pointen med regeringens skattestop, er, at der har man jo lettet skatten på alt muligt andet end på arbejdsindkomst. Man har jo ikke lettet den på arbejdsindkomst. Derfor giver man folk en fornemmelse af, at nu er der rigtig sket en masse ting. Nej. Og derfor mangler vi svar på, hvordan man vil lette skatten på arbejdsindkomst.

Så kommer der et forslag til vedtagelse, og det synes jeg er meget interessant, for her står der jo, at Folketinget ser frem til at se resultatet af dette arbejde inden udgangen af denne samling. Og så står der i en anden publikation, som knap nok er tør i tryksvarten: »Regeringen vil præsentere et særskilt oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst i løbet af foråret 2003.«

Her vil man præsentere et udspil til lavere skat på arbejdsindkomst, dér lægger man op til, at nu skal man først studere det og finde ud af, om man kan komme med et oplæg.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Da jeg forberedte mig til den her debat, syntes jeg, det kunne være gavnligt at tage nogle ritzautelegrammer med, som ligesom illustrerede, at der havde været visse diskussioner regeringspartierne imellem om, hvordan de her skatnedsættelser kunne se ud. Jeg fortrød, da jeg så, hvor meget papir der kom ud af min printer, da jeg havde fået printet telegrammerne fra bare de

seneste måneder om uenighederne i regeringen ud.

Nu har jeg så hørt tre ministre og også Venstres ordfører, og så vil jeg sige, at så fremstår det jo relativt harmonisk. Jeg står sådan set kun tilbage med fire spørgsmål, jeg ikke har fået svar på: *Om* der kommer skattelettelser, *hvem* der i så fald får skattelettelser, *hvornår* der kommer skattelettelser, og *hvordan* skattelettelserne skal finansieres.

De fire små spørgsmål tror jeg ikke at jeg er den eneste som stadig venter på svar på, og jeg er ganske spændt på, hvad det er, regeringen kan komme op med. Hvis ikke man på nuværende tidspunkt kan svare på de her fire spørgsmål, så synes jeg ærlig talt, regeringen må spørge sig selv, om ikke man kan gøre det bare lidt bedre.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu var den der igen, den der med at skattestoppet virker efter hensigten, men det tror jeg jeg har kommenteret tidligere, selv om det primært var i forhold til De Konservative. Men tak for det.

Jeg vil egentlig bare gerne høre, om vi kan få Venstres ordfører til at gentage de garantier, vi tidligere har fået fra regeringen, om, at vi får sænke skatten ned på arbejde fra den 1. januar 2004. Kan vi få bekræftet den garanti?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne starte med at svare hr. Jacob Buksti. Hr. Jacob Buksti prøvede ligesom at synliggøre, at der var en uenighed mellem regeringsgrundlaget og så den vedtagelse, vi nu har fremsat. Nu er det ikke, fordi jeg skal bruge meget tid på, hvordan cyklussen for et år er, men når vi skriver i vedtagelsen, at vi ser frem til, at det vil blive behandlet inden sommerferien, og der så i det andet står »foråret«, vil jeg sige, at det faktisk er det samme. Men jeg burde måske have brugt nogenlunde samme formulering, så der ikke opstod den forvirring. Men det falder altså helt i tråd, og vi glæder os virkelig til at se resultatet.

Det Radikale Venstre spørger, om vi kan give en garanti for, at der kommer skattelettelser, men så ville det jo ikke have nogen zweck at se frem til analysen af dansk økonomi – om der var plads, og hvor stor plads der var til skattelettel-

ser – hvis vi på forhånd gav en garanti om, hvor store de skulle være.

Derfor må det jo indtil da handle lidt om optimisme og troen på, at der vil være et råderum, og det tror jeg der er, da jeg er et optimistisk menneske, men jeg kan desværre ikke fra talerstolen i dag give nogen garanti.

Og til SF: Jeg skal da ikke lægge skjul på i dag, at sådan helt personlig kniber det også med min tålmodighed, for hvis der er et råderum, så jeg da også utrolig gerne, at vi kom i gang med de skattelettelser så hurtigt som muligt. Men jeg er nødt til at være tålmodig, og det er hr. Morten Homann så også.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Det lyder jo smukt, når Venstres ordfører siger, at ingen skal stilles dårligere. Det er lige før, man kunne fristes til at klappe i sine små hænder, for det lyder jo korrekt og godt. Men der er altså nogle, der skal stilles bedre end andre, og det er jo så det modsatte.

Så vil jeg gerne spørge, om det er Venstres skattepolitik, om det er Venstres måde at give skattelettelser på, at man f.eks. sænker sodavandsafgiften – selv om der kan være gode grunde til det af hensyn til sort handel – at man sænker afgiften på spiritus, og at man sænker skatten for visse boligejere, nemlig dem, der har scoret kassen i form af værdistigninger? Er det begyndelsen til skattelettelser?

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er faktisk ikke helt korrekt, når vi i den samlede opposition går op og siger, at der ikke er sket skattelettelser på arbejdsindkomster. Og måske alligevel, for det er kun førstebehandlet. Det er alt det her om aktieoptioner. De, der modtager aktieoptioner i stedet for løn i det her samfund, og det er direktørerne, underdirektørerne og afdelingscheferne rundt omkring, får faktisk en skattelettelse på deres arbejdsindkomst, når det forslag er tredjebehandlet.

Det er Venstres og De Konservatives første bud på skattelettelser på arbejdsindkomst. Og det er jo det, der er interessant. Det er ikke, hvornår der kommer skattelettelser – det er selvfølgelig også interessant – det er heller ikke, om der kommer skattelettelser, men det er interessant, hvem der får dem.

Indtil videre er de eneste, som har fået skattelettelser, eller som har skattelettelser i udsigt, direktører, underdirektører og afdelingschefer. Vil det også være det kommende bud?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Der er denne publikation, »Vækst, viden og investeringer – de næste skridt«, som kom forleden dag efter regeringsseminaret. Jeg vil gerne bede Venstres ordfører om at forklare, hvordan det skal forstås, og jeg vil også gerne bede erhvervsministeren om på et tidspunkt at forklare, hvordan det skal forstås, at der heri står: »Regeringen vil præsentere et særskilt oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst i løbet af foråret 2003«, når det samtidig er sådan, at Venstres ordfører står her og siger, at han ikke kan garantere, at der kommer nogen lettelser. Hvad er meningen med den sætning?

Der er nogle af os, der bliver lidt forvirrede, for hvad er meningen, når det er sådan, at statsministeren ifølge Ritzau kl. 12.49 siger, at regeringen ikke kommer med nogen løfter? Er det her ikke et løfte? Der står i publikationen, at man vil komme med et særskilt oplæg, men man kommer ikke med nogen løfter, siger statsministeren. Skattelettelser er ikke noget, man snakker om. Det er åbenbart noget, man skriver om. Statsministeren mener ikke, at det er noget, man skal gøre.

Hvordan skal det forstås, når det er sådan, at Venstres ordfører ikke kan give nogen garantier for, at der sker noget som helst?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg ved, at jeg før har fået irettesættelser af hr. Jacob Buksti, fordi jeg talte om andet end en nedsettelse af indkomstskat. Men jeg er desværre nødt til endnu en gang, da jeg også skal svare på nogle spørgsmål, mere generelt at tage skattediskussionen med.

Jeg blev af Kristeligt Folkeparti spurgt, om det virkelig er vores skattepolitik, at der på grund af skattestoppet er nogle specielle grupper, som også har fået specielle afgiftslettelser. Hertil vil jeg sige, at skattestoppet gælder alle. Alle har gavn af skattestoppet. Når sodavandsafgiften specifikt bliver nævnt, er det sådan set ikke så meget på grund af skattestoppet, men mere for at sikre, at vi kan løse nogle af de problemer, der har været med den illegale handel. Ja, man kan næsten ikke få sig selv til at sige det

fra talerstolen, men cola er blevet en smuglervare i Danmark, men det er sådan set en helt anden diskussion. Det er sådan set baggrunden for det.

At skattestoppet selvfølgelig også vil være med, når vi i dag har en debat om en eventuel nedsættelse af skatten på arbejde, er jo helt, helt naturligt. Det var jeg sådan set også inde på i min tale. En af grundene til, at det overhovedet er realistisk, at vi har den drøftelse i dag, er jo, at vi på grund af skattestoppet har gennemført en udgiftspolitik, hvilket rent faktisk er ret nyt i Danmark. Vi så det i hvert fald ikke gennemført med hårdhed under den tidligere regering, og hvis man ikke med hårdhed gennemfører en udgiftspolitik, er det simpelt hen urealistisk at snakke om ægte og vedvarende skattelettelser.

Så kan man selvfølgelig være imod skattestoppet, for så kan man have en uansvarlig udgiftspolitik og lave omlægninger, så det ser ud af lidt, men der vil aldrig kunne være tale om ægte skattelettelser, og derfor er jeg desværre nødt til at have skattestoppet med i den drøftelse, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er lige ved, at jeg stærkt fortryder mine ikke så pæne kommentarer om De Konservative. Kan man ikke lave en arbejdsfordeling i regeringen, så det i stedet bliver De Konservative, der går frem, og Venstre, der går tilbage, for Venstre er åbenbart ikke til at danse med? Her må man da sige, at det er noget nemmere at argumentere med Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15.05

Det er oven i købet sådan, at vi har en aftale om, at skatten skal ned. Vi har simpelt hen en aftale. Jeg kan ikke klandre hr. Peter Christensen for, at han ikke var til stede, da vi lavede arbejdsmarkedsforliget, men de allersidste linjer i arbejdsmarkedsforliget drejer sig om, at vi finder en besparelse på det område. Og så står der, at disse besparelser reserveres til nedsættelse af skatten på arbejde fra den 1. januar 2004. Det virker, som om det var klogt af Det Radikale Venstre at sikre, at det kom på skrift.

Kan vi få en bekræftelse fra Venstre af, at skatten bliver sat ned på arbejde fra den 1. januar 2004? Det har vi en aftale om. Det kan godt være, at der ikke er voldsomt mange penge. Det er sådan set regeringens problem. Vi skal gerne hjælpe med at finde mange flere penge. Men vi har fundet nogle penge, og de skal bruges til det

her. De skal ikke gå til at finansiere et skattestop eller noget andet. Kan vi få den bekræftelse?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu flyver tiden jo, når man har en masse svære spørgsmål at svare på, så jeg vil godt give hr. Peter Christensen en chance til for at svare på fru Pernille Rosenkrantz-Theils spørgsmål om skattelettelserne til direktørerne osv.

Jeg undrer mig lidt over, at hr. Peter Christensen ikke havde noget som helst svar på mine fire ret centrale spørgsmål, nemlig om vi får skattelettelser, hvem der får skattelettelser, hvornår de kommer, og hvem der skal finansiere dem.

Jeg ved i hvert fald, at hr. Peter Christensen har et svar på, hvem der skal have skattelettelser. Jeg har nemlig hørt hr. Peter Christensen være ud at anbefale, at man kigger på mellem-skatten. Er det et synspunkt, hr. Peter Christensen stadig væk deler? Kan hr. Peter Christensen komme med et udsagn om, hvordan det kommer til at indgå i skattepakken? Det synes jeg kunne være spændende at høre.

Jeg synes, det er ret foruroligende, at man ikke har svar på nogen af de andre spørgsmål. Selv om at vi allerede skriver den 14. januar 2003, har man ikke svar på, om der kommer skattelettelser, hvem der skal have skattelettelser, hvordan de skal finansieres, og hvornår de overhovedet kommer. Det synes jeg er meget tyndt.

Så jeg må sige, at når Venstre står og siger, at man kan tilbyde danskerne tålmodighed, vil jeg egentlig hellere fra SF's side tilbyde dem skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu er det jo sådan, at det normalt ikke er helt tilfældigt, hvad der står i et forslag til vedtagelse her i Folketinget. Derfor synes jeg stadig væk, det er påfaldende, at der ikke i det forslag til vedtagelse, som hr. Peter Christensen har fremsat, fremgår det samme, som fremgår af publikationen »Vækst, viden og investeringer – de næste skridt«, nemlig at regeringen vil komme med et særskilt oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst i løbet af foråret 2003. I forslaget til vedtagelse står, at man har igangsat et arbejde, og så vil man afvente resultatet af det arbejde.

Er det sådan, at det skyldes, at det er den måde, man laver konfliktløsning på inden for regeringen? Økonomi- og erhvervsministeren og De

Konservative kan få lov til at løbe rundt og sige: Her gennemfører vi vores løfter; her i publikationen står der, at regeringen kommer med disse nedsættelser af skatten på arbejde. Og med denne vedtagelse er det Venstre, hvor det handler om skattestop og den slags ting; vi må se tiden an, og statsministeren står og siger her, at man ikke skal komme med nogen løfter, at man ikke skal snakke om det, men man skal gennemføre det.

Men hvad er det her så? Er det ikke et løfte? Hvad betyder det, der står i denne publikation? Betyder det ingenting? Er det det, der står i forslaget til vedtagelse, som betyder noget?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne undskylde over for fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at jeg ikke fik svaret på spørgsmålet. Jeg har jo ikke lagt skjul på, at der har været forskellige bud på, hvor man skal bruge et eventuelt råderum til at sætte skatten ned. Derfor vil der jo ikke i dag kunne være ét svar på, hvad konklusionen er, for vi konkluderer ikke, før der er fuld klarhed over, hvor stort råderummet er.

Når hr. Anders Samuelsen spørger, om det er klogt, at man reserverer penge, som man ikke behøver at bruge på det offentlige budget, til skattelettelse, vil jeg sige, at det er endda meget klogt. Man kan ikke tidligt nok reservere penge, hvis man ønsker skattelettelse, for man risikerer, at de bliver brugt andre steder. Det har sådan set også været et af rationalerne bag skattestoppet – netop for at have en disciplin, der gjorde, at det overhovedet var realistisk at have en finansiering af fremtidige skattelettelse. Så i hvert fald stor, stor erkendelse af, at det var klogt. Jeg tror sådan set også, at vi kunne lave aftalen, fordi vi var enige om, at det var klogt.

Kl. 15.10

Jeg glæder mig enormt over, at vi kan have den her debat i dag, for når vi kan ende med, at SF siger fra talerstolen, at SF hellere vil love skattelettelse, er der så sandelig sket et skred i dansk politik, og det er sket inden for det sidste års tid, det er sket, efter vi fik en ny regering. Det synes jeg virkelig som borgerligt menneske, som liberalt menneske i Danmark, at der er grund til at være glad for; for når selv SF synes, det er vigtigt, at de får noget, så betyder det, at vi, når vi har fået et overblik over, hvad råderummet er, måske endda vil kunne lave en me-

get bred aftale om, hvordan de skattelettelse skal se ud.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Det glæder mig naturligvis, at hr. Peter Christensen svarer på den tredjedel af mit spørgsmål, som jeg selv gav en god begrundelse for at der var rimelighed i.

Men jeg vil alligevel prøve én gang til at spørge, om det er korrekt forstået, at hvis jeg som borger skal have skattelettelse, skal jeg sørge for at etablere mig et sted, hvor huspriserne stiger meget og så i øvrigt drikke rigeligt med spiritus.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det, der egentlig bragte mig herop med det om aktieoptionerne, var, at jeg ikke mener, at vi kan tale om det her spørgsmål, når vi sætter alle skatteborgerne ned i samme kasse, som jeg hørte skatteministeren gøre tidligere, hvor man taler om skatteborgerne, som om de er ligestillede. Jeg hørte også hr. Peter Christensen sige, at man tog fra den ene lomme og lagde det over i den anden.

Der er jo meget stor forskel på at være hjemmehjælper og på at være direktør. Der blev sagt tidligere, at skatteborgerne blev fodret med deres egen hale, men hvis skatteborgerne bliver fodret på den måde, at hjemmehjælperen bliver fodret med direktørens hale, så sikrer vi en større lighed i samfundet, men gør man det omvendt, altså sådan at direktøren fodres med hjemmehjælperens hale, ja, så øger vi uligheden i samfundet – ja undskyld mig billedet.

Derfor kan man jo ikke tage alle skatteborgerne og putte dem ned i samme kasse og sige, at det samlede skattetryk skal falde. Det kan man selvfølgelig godt, men det vil bare have meget forskellige konsekvenser alt efter, hvem man taler med, og alt efter, hvilke briller man har på.

Det, der skal være min pointe i forhold til det med aktieoptionerne, er selvfølgelig, at vi har en regering, som indtil nu har præsteret nogle skattelettelse på arbejdsindkomst, men kun for dem, der er allerbedst stillet. Det, jeg ønsker, er ikke, at det generelle skattetryk skal falde – jeg er ganske tilfreds med vores velfærdssamfund – men jeg ønsker, at skattetrykket skal falde for dem, der er dårligst stillet i vores samfund, og jeg mener, at eksempelvis de multinationale selskaber godt kunne betale noget mere.

(Kort bemærkning):

Morten Homann (SF):

Nu er hr. Peter Christensen selvfølgelig undskyldt, da han kun har været medlem af Tinget i lige godt et år, så han har givetvis ikke læst SF's skatteoplæg fra den 22. maj 2001, hvoraf det bl.a. fremgår, at vi lægger op til ganske massive skattelettelser for lav- og mellemindkomsterne i det her samfund. Men jeg skal gerne tilbyde at tilsende hr. Peter Christensen oplægget, så han kan læse på lektien.

Nu har jeg stillet fire spørgsmål, og jeg har fået nul svar. Nu prøver jeg så at gøre opgaven for Venstres ordfører lidt lettere. Jeg stiller ét spørgsmål og prøver at gøre det meget præcist og give nogle valgmuligheder.

Vi kan koncentrere os om spørgsmålet om, hvem der skal have skattelettelserne. Jeg beder ikke om kroner og øre; jeg beder ikke om sådan præcise modeller for, hvilke skatter der skal skrues på; jeg beder bare om sådan de helt brede linjer. Skal der lattes i bunden? Skal der lattes i midten? Skal der lattes i toppen? Skal der lattes for alle, eller skal der lattes for folk i arbejde? Jeg synes, at hr. Peter Christensen skylder både Folketinget og den måbende befolkning at svare på de spørgsmål.

Indtil videre har Venstres og regeringens svar været at give skattelettelser til folk med store huse, at give skattelettelser til folk med direktørlønninger. Jeg vil sige, at indtil hr. Peter Christensen kommer med et andet svar, så står billedet lysende klart, nemlig at det er de velstillede, som har gavn af den nuværende regering.

(Kort bemærkning):

Peter Christensen (V):

Til Kristeligt Folkeparti vil jeg sige, at jeg er ret overbevist om, at der findes mange husejere, der har siddet i deres hus i mange, mange år, som ikke oplever dét, at de ikke skal plukkes med fuld fart, som de er blevet hidtil, som en skattelettelser, men udgangspunktet kunne have være, at det kunne de have regnet med. Det regnede de måske med, men når vi snakker om skattelettelser, så tror jeg, at det, folk ønsker at få bragt ned, er skatten på deres lønindkomst.

Kl. 15.15

Så er der det om spiritussen. Da vi havde debatten om afgiftssænkning på spiritus, lagde jeg ikke skjul på, at det ikke var, fordi vi i Venstre mener, at folk skal drikke mere alkohol, men på grund af grænsehandelsproblemerne var vi nødt til at kigge på det spørgsmål. Vi er uenige,

og det er der så ikke noget at gøre ved. For os var det vigtigt at agere på grund af ophævelsen af den her 24-timers-regel.

Jeg blev helt forvirret et kort øjeblik over det billede, fru Pernille Rosenkrantz-Theil beskrev, men jeg er altså ikke enig i det, og derfor skal vi heller ikke ud at fodre nogen hunde med nogens haler, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil omtaler.

Så spørges der om, hvem der skal have skattelettelserne. Det er jo sådan set det, alle indlæggene kredser omkring, og det er sådan set også det, som jeg har svaret på, nemlig at vi ikke har lagt os fast på det endnu. Men én ting kan jeg i hvert fald sige til hr. Morten Homann: Det er vores tanke, at såfremt der bliver fundet penge, skal de gives til folk på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning):

Anders Samuelson (RV):

Det er ufatteligt, at det skal være så svært at få en Venstreløve, en ung Venstreløve oven i købet, til at bekræfte, at der er udstedt en garanti som følge af De Radikales pres på regeringen, nemlig en garanti om, at vi får sat skatten ned på arbejdet fra 2004.

Kan det ikke lade sig gøre at få Venstres ordfører til at bekræfte, at det er en aftale, vi har? Vi har skrevet det ned, vi har pengene til det. Vi kunne godt finde flere penge. Regeringen vil meget nødig, for den vil ikke give efter for De Konservatives pres for at opgive skattestoppet. Men vi har nogle penge, og de skal bruges til at sætte skatten ned på arbejde.

Jeg har et ritzautelegram, hvor finansministeren bekræfter, at vi har den aftale, at der er afgivet den garanti, at vi får sat skatten ned på arbejde. Det er et ritzautelegram fra den 8. oktober, kl. 17.31, altså dagen efter, at vi havde indgået en aftale, og hvorfor allerede dagen efter? Jo, fordi der var en anden ung Venstreløve, der allerede skrigende var på vej væk fra den aftale, som vi havde lavet, og derfor havde han behov for at blive banket på plads af sin finansminister.

Kan vi ikke også godt få den bekræftelse af Venstres ordfører? Skatten kommer ned, og det gør den fra 2004, fordi Det Radikale Venstre har lagt det pres og skaffet de penge.

(Kort bemærkning):

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Den aftale, De Radikale bryster sig sådan af, er den aftale, der samtidig tog 1.000 kr. om måneden fra de allerfattigste familier i Danmark. Det

synes jeg blot lige at vi skal have med i det store billede, men det er jo ikke debatten her i dag.

Hr. Peter Christensen og Venstre siger, at der ikke er nogen, der skal stilles dårligere. Det kan man i hvert fald konkludere. Nu skal jeg lade være med at tvære mere rundt i, hvem der skal have de her skattelettelser. Det kan jeg godt høre at vi ikke får noget svar på i dag. Men vi kan i hvert fald få svar på, at der ikke er nogen, der skal stilles dårligere.

Nu ved vi jo så, at skattestoppet æder en stor del, hvis ikke det hele, af det økonomiske råderum op. Det er blevet konstateret. Det kan godt være, at der er en lille smule tilbage, men det skal vi lade være med at diskutere i kroner og øre. Hvis der så overhovedet er nogen, der skal stilles bedre, altså have skattelettelser, der er større end 25 øre om måneden, skal pengene jo komme et eller andet sted fra.

Så er det, jeg gerne vil spørge: Når man så går ind og skal finde de penge, og det skal vel at mærke være nogle skattelettelser, som kommer folk i arbejde til gode, så det er ret mange penge, for det er dyrt at lave den slags skattelettelser, vil man jo skulle lave nogle nedskæringer et eller andet sted, er det så ikke sådan, at de mennesker, som nedskæringerne kommer til at gå ud over, bliver stillet dårligere, eller vil det være sådan, at man vil kompensere lige præcis de grupper på anden vis, f.eks. hvis man går ind og skærer på sygehusene eller hjemmehjælpen eller uddannelserne?

(Kort bemærkning)

Peter Christensen (V):

I mit forrige svar til hr. Anders Samuelsen synes jeg sådan set, at jeg – i og med, at jeg slog fast, at det var en klog aftale og en aftale, der var så klog, at vi var med i den – dybest set også bekræftede, at der var afsat 0,5 mia. kr. til skattelettelser, hvis det er det, der er beløbet. Jeg bliver svar skyldig, når det drejer sig om, hvor stort beløbet endeligt bliver, men det er i hvert fald sådan, at den besparelse, der kommer ud af reformen, skal målrettes til skattelettelser.

Kl. 15.20

Det troede jeg egentlig lå i det, jeg sagde, men da hr. Anders Samuelsen har brug for at blive bekræftet igen og igen, vil jeg da også bekræfte, at jeg faktisk glæder mig over, at Det Radikale Venstre har ændret fokus i den grad, som de har gjort. I alle de år, hvor De Radikale havde afgørende indflydelse på regeringsmagten, og det er da nogle år, steg skatterne. Nu har de ikke det,

man kan kalde afgørende indflydelse på regeringsmagten, og nu skal skatterne falde. Det synes jeg sådan set at jeg vil kvittere for, og jeg vil på den baggrund også for de skatteplagede danskeres skyld håbe, at De Radikale vil blive i opposition længe.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Jamen den politik, som regeringen har ført hidtil med skattestoppet, er jo netop en politik, som sikrer, at folk med lave indkomster faktisk har fået en noget mere tålelig skattepolitik end den, der blev ført under den tidligere regering, hvor vi jo alle ved, at de vedvarende afgiftsstigninger, der var på almene forbrugsgoder, netop ramte folk med lave indkomster hårdest. Så jeg synes faktisk, at vi på den baggrund har ført en fornuftig skattepolitik.

Der er hele tiden spørgsmål om, hvordan skattelettelserne vil komme til at se ud. Altså der er jo sådan set ikke noget nyt i, at der er forskellige bud. Dem drøfter vi med henblik på, hvad det er for forskellige mål, vi skal nå. Når vi har et klart overblik over, hvor mange penge der er at gøre godt med, vil vi tage en åben debat om, hvordan vi bruger de midler. Det er helt sikkert.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Da hr. Anders Samuelsen ikke kan få ordet mere, synes jeg lige, at jeg skylder at sige, at hvert eneste år, mens Det Radikale Venstre sad i regering sammen med Socialdemokratiet, faldt indkomstskatten. Det første år, hvor det ikke sker, siden 1994, er i år, efter at vi har fået en borgerlig regering.

Hr. Jacob Buksti har jo redegjort for nedsættelsen af indkomstskatten gennem kloge omlæggninger, som Socialdemokratiet foreslår. Det, vi kan høre fra både ministrene og fra Venstres ordfører, er en garanti for, at man ikke laver omlæggninger. Altså kan nedsættelser af indkomstskatten kun finansieres gennem nedskæringer i den offentlige sektor, for hvis man skal tro finansministeren – og det tør jeg godt på det her punkt – så har han jo klart sagt, at der ikke er noget økonomisk råderum overhovedet inden for rammerne af »Danmark 2010«, som regeringen følger, til at gennemføre skattelettelser.

Altså: Hver eneste krone, der skal gives i skattelettelser, skal i Venstres model hentes gennem nedskæringer. Hvor skal den nedskæring komme? Det synes jeg at Venstres ordfører skylder et lille svar på.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu blev der afleveret en kommentar på vegne af Det Radikale Venstre, og det var sådan set en kommentar, der gør, at jeg endnu en gang er meget, meget glad for skattestoppet. Når man med et stort smil og åbent hjerte kan konkludere, at der har været ført en for de skatteplagede danskere fornuftig skattepolitik, fordi indkomstskatten faldt, er det godt, at vi har skattestoppet. Der er nemlig en bagside af den medalje, som de fleste danskere kender ret godt, for de blev mindet om den ganske ofte, nemlig at afgifterne steg, at de kommunale skatter steg. Derfor har bagsiden været tydelig nok for folk. Heldigvis har vi skattestoppet, som skal sikre, at forsiden og bagsiden af medaljen er lige kønne.

Så får vi et dogmatisk indlæg om, at hvis man skal finde penge til skattelettelser, kan det kun ske gennem nedskæringer. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Formanden:

Ja, så er tiden gået.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Vi venter spændt på næste runde, hvor Venstres ordfører vil fortælle om, hvordan det så kan ske. Men det giver mig lejlighed til at replicere på det, som Venstres ordfører i øvrigt sagde.

Se, trækprocenterne inklusive de kommunale skatter og inklusive arbejdsmarkedsbidrag faldt hvert eneste år fra 1994 til og med 2002. Skattetrykket holdt sig konstant i alle årene. De fleste år var det lavere end det, som den nye regering i 1993, Socialdemokratiet plus tre andre partier, overtog fra Venstre og De Konservative. Vi overtog også et underskud på finanserne på ca. 40 mia. kr. og afleverede et overskud på næsten samme beløb. Det er kendsgerningerne.

Derfor vil det være interessant at høre fra Venstres ordfører: Hvorfra er det så, at pengene til Venstres skattereform skal komme?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

For at fortsætte, hvor jeg slap, fordi tiden udløb: Den økonomiske redegørelse viser jo, at der er en vækst i det danske samfund, som gør, at der vil være penge til skattelettelser, hvis man ikke bruger dem et andet sted. Den diskussion er så-

dan set gammel. Det er en diskussion, som vi også havde, da vi lancerede skattestoppet, hvor vi diskuterede, hvor vidt der var råd til skattestoppet eller ej.

Hvis man endelig skulle følge den socialdemokratiske tankegang, skulle vi jo have haft kraftige nedskæringer i den offentlige sektor for at have et skattestop. Det er simpelt hen ikke rigtigt, og derfor findes der altså andre måder at finansiere skattelettelser på end blot ved nedskæringer. Men jeg synes jo egentlig, at det meget tydeligt viser den socialdemokratiske tankegang.

Der er også noget, der hedder at prøve at styre væksten i udgifterne, og det er i hvert fald nyt i forhold til den socialdemokratiske tankegang. Det er også derfor, at jeg i min tale glædede mig over, at vi faktisk havde haft en udgiftspolitik, altså en sammenhæng mellem de faktuelle udgifter og holdningen til, hvor store de skulle være. Det er altså ganske nyt i dansk politik og også udgangspunktet for, at det overhovedet er realistisk at diskutere kommende ægte og vedvarende skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er så svært at diskutere med hr. Peter Christensen, for han lader sig ikke påvirke af kendsgerninger, f.eks. at udgiftstrykket aldrig er faldet stærkere end i den lange årrække, hvor Socialdemokratiet og De Radikale stod i spidsen for landet her. Derfor gik det så godt, derfor går det så godt, og derfor har vi lige fået en karakter sammen med to andre lande, der også har forholdt sig høje skatter, nemlig Sverige og Finland, hvor vi er blandt dem, som klarer det absolut bedst.

Når man nu siger, at man vil bruge det ud fra de forudsætninger, der ligger i den økonomiske redegørelse, må det være udtryk for, at man vil finansiere det over såkaldte dynamiske effekter. Det har statsministeren jo totalt og aldeles afvist. Forudsætningen i den økonomiske redegørelse er, at man får en vækst i arbejdsstyrken, og det kan vi håbe på at det her kan bidrage dertil.

Vi har sagt, statsministeren har sagt, regeringen har sagt, at man ikke vil finansiere skattelettelser gennem dynamiske effekter. Derfor er den anvisning, som hr. Peter Christensen giver, ren luft. Der er kun nedskæringer over for de dårligt stillede tilbage til at finansiere Venstres skattereform.

(Kort bemærkning):

Peter Christensen (V):

Jeg ved ikke, om hr. Ole Stavad var til stede i salen, da jeg indledningsvis holdt en tale – det er efterhånden ved at være et lille stykke tid siden – men der slog jeg faktisk fast, at de lettelser, der måtte komme, skulle være fuldt finansierede. Jeg slog fast, at der meget vel, hvis man ellers giver lettelserne med omtanke, kan komme dynamiske effekter, men vi vil ikke budgettere med dem.

Kl. 15.30

Når vi sandsynligvis er enige om det, vil jeg derudover glæde mig over, at der faktisk er endnu en ting, vi er enige om, for hr. Ole Stavad starter med at prale lidt af Danmarks situation og af, at Danmark klarer sig godt, og det er jeg faktisk også enig med ham i. Det er ganske vist ikke nu, at hjulene går hurtigst, men der har været enkelte, også partikolleger til hr. Ole Stavad, der har prøvet at give indtryk af, at den økonomiske situation i Danmark var langt, langt dårligere.

Derfor vil jeg gerne kvittere over for hr. Ole Stavad for, at vi faktisk er enige om, at selv om hjulene ikke kører så stærkt, som de har kørt, så klarer vi os faktisk godt, som hr. Ole Stavad udtrykte det.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har altid syntes, at der var et eller andet ked-sommeligt over de her diskussioner om fortiden, som de nuværende regeringspartier i forhold til de tidligere regeringspartier så ofte tager i de debatter, vi har. Når det er, som om folk ikke rigtig gider mere, og lyset er ved at blive slukket, er der altid nogle gamle kæmper, der skal på talerstolen og tage en eller anden diskussion om, hvordan det var i 1980'erne og 1990'erne i stedet for at diskutere, hvad man gør.

Det siger jeg, for når jeg ser på en forespørgselsdebat som den, vi har i dag, så tror jeg, at uanset om man kalder det følelsesmæssigt skattetryk, eller hvordan man vil karakterisere det, er der nogle rundt i det ganske land, der synes, det er lidt humoristisk at se den kreds af partier samle sig om en forespørgsel her i dag om noget så eventyrligt som skattelettelser, hvis man tager det helt bogstaveligt og ikke bare tænker på de traditionelle omlægninger, men altså skattelettelser.

At se fru Pernille Rosenkrantz-Theil sammen med hr. Anders Samuelsen, sammen med hr. Morten Homann og sammen med hr. Jacob Buksti, sekunderet af hr. Ole Stavad minsandt, tror jeg vil få mange rundt i det ganske land til at spørge: Hvad er det egentlig, der foregår?

Det er jo ganske rigtigt, at det, der foregår, er en diskussion om skat, hvor man forsøger at give indtryk af, at nu vil man en hel masse fra forespørgernes side, men det dækker jo over, at det, man i virkeligheden gør, hvis man har magt, som man har agt, er at foretage nogle omlægninger.

Når Det Radikale Venstre slår til lyd for, at nu skal vi have lettelser i skatten på arbejde, og man kigger efter, så ser man, at det er 3,2 mia. kr. man lige hiver mere ind i afgifter på benzin og diesel. Så ser man på tekst-tv i aften, at der gudskelov nu er større mobilitet mellem Københavnsområdet og Vestsjælland f.eks., idet flere mennesker flytter ud for at få lavere boligomkostninger, presset bliver mindre på København, og pendler så til København og arbejder.

Er det ikke skønt? Mobilitet på arbejdsmarkedet. Hvad ville 3,2 mia. kr. i ekstraudskrivning på benzin og diesel mon gøre i forhold til den mobilitet? Ja, man kan bare tænke sig.

Socialdemokratiet kommer herop og siger, at nu vil man søreme have nogle skattelettelser. Så havde vi en diskussion med hr. Buksti tidligere, som understregede, hvad det var, Socialdemokratiet i virkeligheden ville. Det var, at man ville lave nogle store udskrivninger på virksomhederne i en situation, hvor vi desværre kan se en afmatning med stigende ledighed til følge, men nu skal der virkelig ske noget. Så nu vil vi vælte byrden over på erhvervslivet.

Men erhvervslivet redder sig nok, for i løbet af en periode vil den mindre lønstigningstakt vel medføre, at de samlede omkostninger for virksomhederne ikke øges. Det var jo svaret. Men på kort sigt, i hvert fald de første mange år – kort sigt kan åbenbart være en del år i forbindelse med dette her – må virksomhederne leve med stærkt stigende byrder under hr. Bukstis og Socialdemokratiets skatteudspil. Ja det er det andet forslag, vi har fået præsenteret i dag og også fået bekræftet med de ord, at Socialdemokratiet står ved det, de vil. Det er jo meget lidt betryggende, når vi hører, hvad det egentlig er, Socialdemokratiet vil.

Nå, jeg vil selvfølgelig benytte lejligheden her ikke bare til at fortælle, hvad jeg synes er mærkværdigt i forhold til den her skattedebat, men

også til at fortælle, hvor Dansk Folkeparti står i forhold til det her.

Vi tror i virkeligheden ikke, at befolkningen efterspørger meget store dramatiske ændringer på skatteområdet på kort sigt. Vi tror ikke på, at det her er en stor folkesag. Ja, der er mange, der gerne vil have lavere skatter, men vi tror ikke, at folk synes, at det er dejligt, at hver gang en skattereform lige er gennemført, og man lige begynder at kende de regler, der nu gælder, så kommer politikerne rendende og laver hele skidtet om igen, ofte med noget, der er mere uoverskueligt, sværere at forholde sig til. Sådan er det, fordi politikere skal vise handlekraft.

Vi tror, at befolkningen er træt af det og faktisk synes, det er fint, at man lige tager og puster, lige standser op en gang og ser: Hvor er vi? Og hvor vil vi hen?

Derfor synes vi heller ikke, at det er fornuftigt at presse løs på en meget stor og omfangsrig skattereform i løbet af ganske kort tid. Det siger sig selv med det udgangspunkt, at vi synes, at skattestoppet har været et rigtig sundt og godt træk for vores skattesystem.

Kl. 15.35

Hvorfor? Jo, af to årsager. Punkt 1: Fordi skattestoppet har været med til at skabe tillid mellem politikere og befolkning i skattespørgsmålet. Det, som er befolkningens indtryk, er, at det hele tiden laves om, og det er uoverskueligt, og at der hele tiden væltes nye byrder over på dem. Skattestoppet er et effektivt redskab til at sikre, at der igen kommer tillid mellem politikere og befolkning i skattespørgsmål. Det er den ene gode grund til skattestoppet.

Den anden er, at det tvinger os politikere til at prioritere. Ja, o.k. prioritere, hvad er det? Jo, vi har selv med skattestoppet tilstrækkeligt øgede indtægter til de offentlige kasser, der nogenlunde svarer til de løn- og prisstigninger, der er. Så når jeg taler om prioritering, så er det, at hvis man vil noget nyt, skal man finde pengene et andet sted inden for de rammer, der gælder.

Det er nu et sundt og godt princip, at vi stiller os selv den opgave, at når vi gerne vil noget mere på sygehusområdet, når vi gerne vil noget mere inden for ældreområdet osv., så anviser vi, hvor vi kan finde pengene i stedet for at tro, at vi bare kan gå ud og hive dem hjem i øgede skatter og afgifter.

Skattestoppet giver jo en skattelettelse hvert år, skattestoppet gælder og tvinger politikerne til at prioritere de nye ønsker, man har, og der

har vi så vist igennem to finanslove, at vi er villige til at foretage den prioritering.

Vi mener så også, at skattestoppet er lovet vælgerne så firkantet klart i forbindelse med valgkampen op til november 2001, at det vil være et løftebrud af dimensioner, hvis ikke der i Folketinget er et flertal, der bærer skattestoppet hjem i den her valgperiode. Så må man i forbindelse med næste valgkamp og næste valgperiode, når man har været ude hos vælgerne, diskutere, hvad man så vil politisk. Det var punkt 1.

Punkt 2: Dansk Folkeparti vil meget gerne en målrettet skattelettelse på skatten på arbejde i 2004. Vi afventer derfor med stor spænding det arbejde, regeringen har påbegyndt og meddelt Folketinget, man er i gang med, med at se, om der kan skaffes råderum til en skattelettelse i 2004.

Vi har valgt at sige, at det er regeringen, der har den opgave, det er regeringen, der har initiativretten, og vi ser derfor frem til, at vi i den her folketingsssamling får tid til at se oplægget og diskutere det og dermed jo også får lejlighed til at kunne behandle det her i Folketingssalen, og det vil sige inden sommer.

Så er der en diskussion, der hedder: Den skattelettelse, der måtte blive plads til i 2004, hvor skal den så komme? Dansk Folkeparti har meldt fuldstændig krystalklart ud, hvor vi synes, den skattelettelse skal komme. Det skal den i bunden af indkomstsyste­met. Vi føler, at der er behov for, at det i højere grad kan betale sig at gå fra overførselsindkomst til et lavindkomstområde, og den måde, vi effektivt kan gøre noget ved det på, er selvfølgelig ved at lette skatten på de laveste indkomster i det her land. Det er vores prioritering med hensyn til udmøntningen af den skattelettelse, der forhåbentlig vil kunne finde sted i 2004.

Vi ser også gerne, at en 2004-skattelettelse tænkes ind i en skattereform, som kan indarbejdes i den næste valgperiode uden dramatik, og uden at det går så hurtigt, at ingen kan følge med, for så kan man stille og roligt gå ud i næste valgkamp og sige til vælgerne, at nu er situationen sådan: Skattestop i en valgperiode, en skattereform i næste periode suppleret af den her skattelettelse, der har fundet sted i 2004. Ønsker I det, så stem på de partier, der ønsker at bære det igennem. Ønsker I det ikke, må I jo stemme på nogle andre. Helt fair og ordentligt og ærligt og åbent over for befolkningen.

Det er vores udgangspunkt, at den skattelettelse, som kan finde sted i 2004, skal være fuldt

finansieret, det gælder også i forhold til det fremadrettede. Det vil sige, at vi fuldt ud er på linje med de synspunkter, der har givet udtryk for, at hvis man indregner dynamiske effekter, bør man gøre det på den måde, at pengene bruges, når det rent faktisk har vist sig, at de dynamiske effekter har givet øgede indtægter i de offentlige kasser. Vi synes, det er en chancen for at indregne det på forhånd og starte med at bruge af penge, man ikke har, i tiltro til at man får dem senere.

Det er lidt med samme udgangspunkt, at vi meldte os i debatten her omkring nytår i forhold til rygterne om, at man ville udskyde afviklingen af statens gæld for at skabe teknisk råderum til en mulig skattelettelse. Det advarede vi imod, og vi har med tilfredshed konstateret, at begge regeringspartiers finansordførere for vel en uges tid siden meldte klart ud i den offentlige debat, at det heller ikke er regeringens udgangspunkt, at man teknisk skal skabe sådan et råderum ved at udskyde gældsafviklingen.

Vi synes ikke, at vi på den måde skal indregne fremtidige generationers eventuelle penge til at indføre en skattelettelse her og nu, og det meldte vi ud, og der er vi selvfølgelig meget glade for, at regeringen har vist sig at være på samme linje.

Kl. 15.40

Med det som udgangspunkt har vi været medforlagsstiller til det forslag til vedtagelse, som hr. Peter Christensen har nævnt tidligere, som betyder, at vi i indeværende folketingssamling – det vil sige inden sommer – får lejlighed til igen at diskutere emnet her i Folketingssalen, og det ser vi selvfølgelig frem til.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu går Dansk Folkeparti jo ind for »klare mål« i folkeskolen og gerne mere og mere karaktergivning. Det kan godt være, at det er usædvanligt at give karakter for en ordførertale her i Folketinget, men den tale, vi lige har hørt, er simpelt hen noget af det laveste, jeg har hørt indtil nu. Men det er typisk for Dansk Folkepartis måde at agere på.

Man vil overhovedet ikke ud med, hvad man selv kunne bidrage med af gode ideer til finansiering. Næ, man læner sig tilbage og siger, vi venter på regeringen. Hvorfor det? Jo, for når regeringen så er kommet med sit bud, hvis den kommer med et bud på noget som helst tidspunkt, kan man behandle det på samme måde,

som man behandler de andre partier, der lægger forslag frem inklusive finansiering.

Så kan man gå ind og skælde ud på den del af finansieringen, man ikke kan lide, undlade at omtale, hvor det er, skatten bliver lettet, og så kan man nøjes med – og det er det, Dansk Folkepartis ordfører har gjort lige indtil nu – selv at gå ud og sige: Hvis nu der kommer nogle penge dalende ned fra himlen på et tidspunkt, hvad vi overhovedet ikke har noget imod, så kunne vi måske tænke os at bruge dem dér og dér og dér.

Men det er så billigt. Kan vi ikke godt få bare et enkelt bud fra Dansk Folkeparti på, hvor Dansk Folkeparti vil bidrage konstruktivt, eller er man helt holdt op med at tænke i Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg lyttede også meget til hr. Thulesen Dahls ordførertale, og jeg kunne forstå, at hr. Thulesen Dahl ikke mente, at det med skattelettelser var nogen mærkesag, det var i hvert fald noget, som hang befolkningen langt ud af halsen. Man havde også nogle målsætninger i Dansk Folkeparti, og det er selvfølgelig udmærket.

Men jeg vil så gerne bede hr. Thulesen Dahl bekræfte over for mig, at det forslag til vedtagelse, som hr. Thulesen Dahl er medforlagsstiller til, ikke lover noget som helst om skattelettelser overhovedet. Er det korrekt opfattet? I så fald er det jo i modsætning til den publikation, regeringen har udgivet, som hedder »Vækst, viden og investeringer – de næste skridt«. Hvordan skal forslaget til vedtagelse forstås med hensyn til skattelettelser pr. 1. januar 2004, som er det, regeringen har som mål, og som er det, man gentager heri?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Man må endnu en gang konstatere, at Dansk Folkeparti har deponeret det meste af sin beslutningskraft hos regeringen og afventer og læner sig tilbage og vent og ser.

Jeg vil dog alligevel rose hr. Kristian Thulesen Dahl på ét punkt, for hvor det før lykkedes mig at stille fire spørgsmål til Venstres ordfører og få nul svar, så lykkedes det at få et halvt svar fra hr. Kristian Thulesen Dahl, nemlig på spørgsmålet om, hvem der skal have nogle skattelettelser. Det var noget om noget i bunden og noget om nogle, der var i arbejde. Jeg vil selvfølgelig gerne

rose for, at der i det mindste var en flig af klarhed i Dansk Folkepartis ordførers tale.

Men jeg vil godt spørge, om det virkelig er Dansk Folkepartis holdning, at folkepensionisten, førtidspensionisten, den arbejdsløse, den studerende, de folk, som af forskellige grunde ikke er i arbejde, skal snydes for skattelettelser. Er det den gruppe, som må se til, mens Dansk Folkeparti sammen med regeringen giver skattelettelser til de vellønnede, hvis der nogen sinde bliver råderum til det? Må de så se til og stadig væk bare føle, at endnu en gang er skattelettelserne gået deres næse forbi?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, at hr. Anders Samuelsen er noget vrisen, det må jeg sige, men jeg forstår det egentlig godt, for jeg trækker noget frem fra De Radikales skatteoplæg, og hver gang jeg gør det, bliver De Radikale sure, og det uanset, om det er på møder ude i landet eller ved konferencer hos organisationer, eller det er herinde.

Man kan simpelt hen ikke fordrage, at det kommer befolkningen for øre, hvordan man vil finansiere gildet. Man kan altså ikke fordrage, at man f.eks. får at vide, at vi skal betale 3,2 mia. kr. mere for benzin og diesel for at finansiere nogle af de ting, som De Radikale rejser rundt med. Vi må kun sige, at De Radikale vil lette skatten på arbejde, men alle de andre elementer i det radikale skatteudspil, må man ikke snakke om. Hvis det er på det niveau, vi skal føre debatten, så er det jo ikke en ærlig debat, og det er såmænd bare det, jeg forsøger at bidrage til.

Så til hr. Buksti: Jeg sagde ikke, at skattelettelser hænger folk ud af halsen, og jeg tror, at når hr. Buksti går tilbage, kan han konstatere, at det sagde jeg ikke, selvfølgelig ikke. Folk vil da være jublende lykkelige over at få præsenteret skattelettelser, ægte skattelettelser.

Kl. 15.45

Nej, det, der hænger folk ud af halsen, tror jeg er det, at man hele tiden kommer rendende og siger, at man vil skattelettelser, og så er det i virkeligheden skatteomlægning; det er bare andre måder, man vil tage pengene hjem på. Det er folks forventning til en skattereform. Derfor tror jeg, der er en idé i befolkningen om, at det gør såmænd ikke så meget, at man ikke altid lader en skattereform afløse af en anden, men at man lige trækker vejret, og at man kender de regler, vi lever under, inden man skal lave hele gildet om igen.

Forslaget til vedtagelse lover selvfølgelig i den forstand, at det noterer, at skattestoppet er det første skridt på vejen til skattelettelser, og vi noterer os, at regeringen har oplyst, at arbejdet med oplæg til lavere skat på arbejdsindkomster er i gang, og at de skal præsentere noget for Folketinget, altså at resultatet af dette arbejde kan behandles inden sommerferien. Det vil sige, at vi får det på bordet igen.

Så til hr. Morten Homann. Jeg var ikke helt klart over, at der var stillet et spørgsmål til mig overhovedet, men jeg kan forstå, at hr. Homann er af den opfattelse, at han allerede har fået et halvt svar på nogle spørgsmål, der ikke var stillet. Det er fint. Så er vi jo nået så langt.

Jeg vil bare sige, at vores udgangspunkt har været, at hele grundlaget for diskussionen om skattelettelser har rettet sig ind efter, hvordan man sikrede et tilstrækkeligt arbejdsudbud, og der har vi sagt: Det skal altid, når man arbejder med skattelettelser, gøres på en måde, så vi i højere grad sikrer, at det kan betale sig også for de lavestlønnede at være i job. Derfor har vi rettet fokus dér.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Da jeg hørte hr. Thulesen Dahls indlæg her, lyttede jeg meget omhyggeligt efter, om der dog ikke var en vis sammenhæng.

Hr. Thulesen Dahl siger: Folk efterspørger ikke ændringer. Altså så kan man sige, at så er det o.k. med den skattepolitik, som Socialdemokratiet har gennemført.

Hr. Thulesen Dahl siger: Det er ikke fornuftigt med en reform. Og så siger hr. Thulesen Dahl senere, at Dansk Folkeparti målrettet vil gå efter lettelser sammen med regeringen. Det er der jo ikke meget sammenhæng i.

Hvad lettelse så skal være, fuldt finansieret, det bliver jo interessant. Lad os nu forestille os, at det var 5 mia. kr., man havde til rådighed – det er i øvrigt dobbelt så meget, som finansrederegørelsen stipulerer at der kan være, men lad os sige, at der var 5 mia. kr. – og man skulle fordele det til alle grundskatteydere, så kan der blive 100 kr. om måneden til hver. Da finansrederegørelsen peger på, at der stort set kun er det halve, kan der blive 50 kr. om måneden til hver grundskatteyder.

Det er altså det tilbud, som Dansk Folkeparti har til skatteborgerne, når de skal gå ind i en skattereform. Det er 50 kr. om måneden, hvis

man tager, hvad der er til rådighed i finansrederegørelsen. Er det rimeligt?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg mener, at Glistrup bor i Lyngby, og man kan næsten høre råbet derudefra: Kom hjem, min søn, kom hjem. Min fortabte søn, kom hjem.

Hvad er der tilbage af den opdragelse, Glistrup i et eller andet omfang må have haft held til at give hr. Kristian Thulesen Dahl? Intet er der tilbage, intet!

Altså vi andre kunne være dybt uenige med Glistrup i den måde, han ville finansiere sine skattereformer på, men han forsøgte dog at give et bud på, hvordan det skulle gøres.

Det er det, vi ikke kan få ud af Dansk Folkeparti. Man kan ingenting få ud af dem, kun, hvordan de vil give gaver. Hvis der kommer nogle gaver, vil vi gerne have dem til at fortælle, hvem der måske skal have dem og hvordan.

Vi er vrisne, siger hr. Thulesen Dahl så. Ja, lige præcis vrisne over den form for debat, for det er jo simpelt hen ikke rimeligt. Jeg har intet imod at fortælle om, hvordan Det Radikale Venstre finansierer sit skatteudspil. Vi lægger det frem på nettet, vi går ud og diskuterer det den ene gang efter den anden.

Men det, der er det problematiske i debatformen, er, at hr. Kristian Thulesen Dahl udelukkende fokuserer på finansieringen, ingenting om, at lettelsen er langt større end finansieringen. Derfor bliver jeg nødt til for at få noget saglighed ind i debatten at efterlyse nogle bud fra hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er første gang, vi har hørt Dansk Folkeparti rose skattestoppet her fra talerstolen. Vi hører så også, at hr. Kristian Thulesen Dahl lægger vægt på, at det er dem i bunden, der skal have skattelettelser, og det er jeg selvfølgelig meget glad for, eftersom det har været en mærkesag for Enhedslisten i årevis.

Det, jeg så godt kunne tænke mig at spørge om, er, om Dansk Folkeparti er betænkelig ved, at det primært er de rigeste danskere, der får noget ud af skattestoppet. Og jeg vil gerne spørge, hvordan det stemmer overens med, at man ønsker at give skattelettelser i bunden. Det er måske kompensationen. Jeg kan i hvert fald ikke finde ud af, hvordan det hænger sammen.

Så vil jeg også spørge, om Dansk Folkeparti kunne tænkes at ville være interesseret i at give skattelettelser til folkepensionisterne, som jo ikke har mulighed for at øge deres indkomst, eller om det er sådan, at de fortsat skal leve med det skattetryk, de har i dag.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Vernersen: Nu har jeg jo ikke sagt noget om – og det kan jeg jo så blive kritiseret for fra anden side – præcis hvor eller hvordan pengene skal skaffes til at sænke skatten med hvor meget.

Men det, der er interessant, er, når jeg hører hr. Vernersen sige, at hvis man sænker med 5 mia. kr. og deler det ud på alle, der betaler bundskat, så bliver det et meget lille beløb pr. person. Det er fuldstændig rigtigt. Selvfølgelig vil det blive det. Så siger hr. Vernersen, at så er det ikke noget værd, så er det ligegyldigt, så kan vi lige så godt droppe det.

Det er sådan set den samme argumentation, jeg har hørt hr. Vernersen komme med, jeg ved ikke hvor mange gange, men bare, når det skulle stige, at det betyder ikke noget, for herregud, at folk skal betale, hvad der svarer til et par pakker cigaretter mere om måneden, hvad gør det? Det kan da ikke belaste deres økonomi. Og så har man skridt for skridt kunnet argumentere sig frem til en afgiftsstigning et eller andet sted.

Altså jeg tror, det er godt, at vi med skattestoppet nu har sagt, at der er en bom for det der, slut med det. Og nu diskuterer vi, hvordan vi så stille og roligt kan prøve at bevæge os lidt i den anden retning. Det er jo det fornøjelige.

Og så er det fuldstændig rigtigt, at hvis man tager et beløb og deler det ud på rigtig mange, så virker det af lidt, men altså lidt er måske bedre end ingenting. Og man kan sige: Hvis man deler det ud på en anden måde, kan det være, at det kommer til at betyde mere afhængigt af, hvad man lægger vægt på i forhold til arbejdsudbud og det med social balance, hvor vi har sagt, at vores udgangspunkt i forhold til den skattelettelse, der forhåbentlig vil kunne findes råderum til, er, at den primært skal rette sig mod bunden. Det kan man gøre på mange måder. Altså det behøver man jo ikke at gøre ved at lette bundskatten. Man kan lave fradrag i arbejdsmarkedsbidraget; man kan lave jobfradrag. Der har været tænkt mange modeller i den sidste pe-

riode, og det er jo så noget, vi må forhandle med regeringen om,

Til hr. Samuelson: Det er lidt svært, om jeg overhovedet skal svare hr. Samuelson. Jeg har jo lagt det krystalklart frem, at Dansk Folkeparti ikke er et parti, der ønsker indkomstkatten afskaffet og tror, at det kan lade sig gøre i morgen, og så lige finder en hokuspokusfinansiering for det. Vi anlægger en meget realistisk linje i forhold til det her skattestop: I 2004 forhåbentlig en målrettet skattelettelse, gerne en skattereform, der så åbent lægges frem for vælgerne i forbindelse med den næste valgkamp, og som så kan indfas over den næste valgperiode.

Til fru Rosenkrantz-Theil: Skattestoppet kan regnes ud på mange måder, men det er jo rigtigt, at skattestoppet gælder for alle. Det er selvfølgelig også rigtigt, at hvis man ville have fået den største stigning, er skattestoppet mest værd, men jeg tror i virkeligheden, at skattestoppet er godt for alle i den forstand, at man ved, at man er garanteret mod stigende afgifter og mod at få sine trækprocenter forhøjet. Og det tror jeg er sundt, uanset om vi taler om folk med høje indkomster og store boliger, eller vi taler om folk i mere beskedne kår.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg tror altså, hr. Kristian Thulesen Dahl ville have en stor fremtid som illusionsmager ude på Bakken, hvor man står og jonglerer rundt med ting og det drejer sig om at finde ud af: Hvor forsvinder tingene egentlig hen? De forsvinder bare væk. Så derfor: Nu vil jeg give hr. Thulesen Dahl en chance for at få det frem for dagen.

Når det drejer sig om forslaget til vedtagelse, som hr. Thulesen Dahl er medforslagsstiller til, og som jeg kan forstå er sådan en proces, vil hr. Kristian Thulesen Dahl så bekræfte eller afkræfte, om det af denne vedtagelse fremgår, at regeringen kommer med et udspil til at lette skatten på arbejde? Og dermed: Vil hr. Kristian Thulesen Dahl garantere, at der derfor også kommer lettelse i skatten på arbejde fra den 1. januar 2004?. Det var punkt 1.

Punkt 2 er lidt i tråd med det, som hr. Anders Samuelson har forsøgt at udfritte hr. Thulesen Dahl om: Når nu det er sådan, at Dansk Folkeparti mener, at en skattelettelse skal være fuldt finansieret, at man ikke skal indregne dynamiske effekter, at man ikke skal have mindre afdrag på gæld, og at skattestoppet gælder fuldt ud, hvordan forestiller hr. Thulesen Dahl sig så,

at en fuldt finansieret skattelettelse skal finde sted?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg synes, der har indsneget sig en misforståelse i debatten, som jeg håber hr. Kristian Thulesen Dahl kan opklare, nemlig at skattestoppet så at sige er gratis for skatteministeren, at det ikke koster nogen indtægter. Kan hr. Kristian Thulesen Dahl ikke bekræfte, at bl.a. på grund af loftet over ejendomsværdiskatten, bl.a. på grund af, at der er skattestop for f.eks. afgifter fikseret i kroner og øre, jamen så koster skattestoppet penge og skal dermed altså også modsvares af offentlige nedskæringer?

Så må jeg konstatere, at hr. Thulesen Dahl mener, at folkepensionisten og førtidspensionisten ikke skal have skattelettelser. Det skal kun være folk i arbejde. Selv om en liter mælk og en lejlighed koster det samme for en pensionist, som det gør for en hjemmehjælper, jamen så er det altså pensionisten, der skal snydes for skattelettelser.

Kl. 15.55

Så vil jeg gå et skridt videre i forhold til mine spørgsmål og prøve at spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Når og hvis vi når frem til at skulle lave de her skattelettelser, hvordan vil Dansk Folkeparti så foretrække, at de bliver finansieret? Jeg beder ikke om en færdig finansieringsplan, men vil hr. Kristian Thulesen Dahl ikke komme med nogle bud på, hvor pengene skal findes henne, hvor det er, de offentlige besparelser skal ske, så man kan lave skattelettelser?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at han snart ikke ved, hvad han skal svare. Nej, det er hele pointen, for hr. Kristian Thulesen Dahl har ingen svar. Han har kun fromme håb, og dem knytter han op på regeringen.

Tænk, hvis hele Folketinget arbejdede på den måde, som Dansk Folkeparti arbejder på. Vi vil gerne fjerne ventelisterne; vi vil gerne sætte skatten ned; vi vil det ene og det andet, men vi vil overhovedet ikke fortælle jer noget om, hvordan vi vil finde pengene til det. Den måde kan man simpelt hen ikke arbejde på. Det er urimeligt over for befolkningen. Det er urimeligt over for de øvrige partier i Folketinget.

Derfor må vi altså endnu en gang bede om, at man bare i det mindste lever op til den del af

den standard, som Glistrup stod for, at han da pegede på, hvordan han ville finansiere det.

Jeg forlanger ikke, at Dansk Folkeparti skal gå tilbage og forlange nulskat på arbejde. Den illusion tror jeg vi alle sammen er forbi og langt væk fra. Men kunne man dog ikke bare pege på, hvordan det skal finansieres, og så anerkende, at andre partier gør det hårde arbejde, og lade være med at nøjes med at kigge på lige præcis dér, hvor vi finansierer, men tage det i en sammenhæng og også se, hvor lettelserne er, og anerkende, at der er nettolettelser f.eks. i Det Radikale Venstres skatteudspil?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Jacob Buksti: Det siger jo sig selv med det forslag til vedtagelse, der ligger, og den debat, vi har haft, at jeg ikke kan garantere, at der kommer lettelser i skatten på arbejde fra den 1. januar 2004. Altså det ville da være noget af en kovending, hvis det var sådan, at man siger, at ansvarlighed handler om at gøre op, om der er penge til en målrettet skattelettelser, men så i øvrigt, før det arbejde er tilendebragt og man har det overblik i en tid, hvor der er ændrede konjunkturer, og hvor der desværre er en stigende ledighed nogle steder, så lige skal springe den fase over alligevel og så bare lige garantere et eller andet. Det ville da være dybt, dybt uansvarligt.

Men altså det følger jo af den rolle, Socialdemokratiet har placeret sig selv i, og måske også, at man ikke rigtig har fundet sine ben endnu.

Der var også lidt misforståelser om, hvorvidt en skattereform måtte være ufinansieret og lignende, som man var vidne til i sidste uge. Så det kan jo være et element af det, at man kan spørge os, som man gør. Men svaret giver jo sig selv, og derfor er svaret også nemt for mig at give hr. Buksti.

Til hr. Homann vil jeg gerne sige til det der med, om skattestoppet er gratis: Jamen altså, hvis vi skal diskutere, om noget er gratis her i verden! Men mit budskab var, at selv inden for skattestoppets rammer får man på grund af stigende indtægter det, at man har den samme trækprocent, og på grund af øget forbrug, selv om man ikke regulerer afgifterne, jo stigende indtægter til de offentlige kasser.

Jeg har i hvert fald på et tidspunkt set et regnestykke, der siger, at der er en forventning om, at løn- og prisstigninger nogenlunde kan gå op med de stigende indtægter, man får inden for

skattestoppets rammer. Hvis det er rigtigt, hvis det ender med at være rigtigt i den sidste fase, når vi gør boet op, så er det jo rigtigt, at skattestoppet ikke isoleret set gør, at man skal skære ned nogen som helst steder. Men når man så vil noget mere et sted, så skal man selvfølgelig finansiere det ved at finde pengene et andet sted.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det sidste bekræfter i høj grad, at skattestoppet meget er et definitionsspørgsmål, hvor man jo, hvis man sammenligner, hvad der sker nu her, kan se, at skattestrykket ikke falder mere nu, end det gjorde under den tidligere regering.

Jeg vil godt spørge hr. Thulesen Dahl én gang mere, hvorfor de svar, der bliver givet, er så uklare. Det er der ikke noget som helst mystisk i. Det er jo sådan, at det skatteoplæg, som Dansk Folkeparti havde, fjernede man fra sin hjemmeside, da det begyndte at blive lidt penibelt at give svar på skatteoplæggets fuldstændig umulige indhold. Man fjernede det før valget i 2001. Hr. Thulesen Dahl ved ganske glimrende, at sådan var det. Det oplæg var analyseret. Det hang ikke sammen hverken på den ene eller den anden måde.

Derfor kan man nu i stedet for komme med sit fedtspil, for det er jo det, det er, hvor man siger: Vi tror egentlig ikke, der er brug for nogen ting, men hvis regeringen gør noget, så vil vi måske godt være med til det, og vores ambition er så, at man kan give en skattelettelser på 50 kr. til hver på bundskatteområdet – hvis der er plads til det, for pengene er rent faktisk allerede brugt til at sænke spiritus- og cigaretafgifterne. De er rent faktisk brugt allerede.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Thulesen Dahl har en ganske interessant egenskab, nemlig at jo mere han er trængt, jo mere skal han så kaste sig ud i fuldstændig ubeherskede angreb på andre partier uden i øvrigt at svare på det, der bliver spurgt om.

Men jeg er da glad for, at hr. Thulesen Dahl bekræfter, at der i det forslag til vedtagelse, som hr. Thulesen Dahl er medforfatter til, ikke siges noget om, hvorvidt der gennemføres skattelettelser på arbejde pr. 1. januar 2004.

Hvordan tror hr. Thulesen Dahl så det skal opfattes, at regeringen stadig væk siger, at den vil komme med et udspil om sådanne lettelser,

konkret, når nu hr. Thulesen Dahl mener, det er et udtryk for sådan en eller anden særlig form for socialdemokratisk dekadence, at vi står her og spørger, om man har draget konklusionen, før man er færdig med at gennemføre overvejelserne?

Det har regeringen jo allerede sagt at den ville komme med. Det står her i denne publikation: »Vækst, viden og investeringer – de næste skridt.« Deri står, at man vil komme med et. Hvis overvejelserne kommer til, at der ikke er plads til det, hvorfor vil man så komme med et?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Både hr. Homann og hr. Samuelsen var, før jeg svarede sidste gang, inde på det her med, hvordan man finansierer en mulig skattelettelse, og det er jo lige præcis spørgsmålet, som jeg godt forstår, at mange kredser om. Det har faktisk lidt sammenhæng med det, hr. Vernersen spørger om, nemlig om Dansk Folkeparti har lavet et oplæg, der beskriver, hvor vi vil skære ned f.eks. i offentlig service for at skaffe råderum til skattelettelser.

Nej, det har vi ikke. Det har vi ikke gjort meget, meget bevidst, fordi vi ikke har ønsket at stille det op på den måde. Vi har den overvejelse, at det meget vel kan være sådan, at det er fornuftigt, at en ældrecheck f.eks. findes også i 2004 og fremover i stedet for dramatisk at skære ned for at få plads til en større skattelettelse, hvis andre partier ønsker det.

Der er en mængde overvejelser, hvor det med skattelettelser jo også indgår i en diskussion af, hvad det er for nogle velfærdsydelser, vi ønsker at prioritere. Så kan det godt være, at der her i dag kan samles en lang række partier, der er enige om, at nu skærer man bare det hele væk, nu skærer man måske ned på ydelser til ældre eller til andre for at skaffe råderum og ønsker at fremprovokere en sådan debat.

Det ønsker vi ikke. Vi ønsker ikke at begive os ind i sådan en blindgyde. Vi ønsker at forbeholde os retten til at vurdere, om det måske er bedre at prioritere den hjælp til pensionisten over en større skattelettelse, hvis det er det, der forslås.

Derfor har vi sagt, at det er regeringens ansvar. Det er regeringen, der har forpligtet sig til at komme med et oplæg. Det har den gjort i forbindelse med skattestoppet. Den siger, at den vil gå videre med et oplæg om personskattelettelser i 2004, og så er det regeringens ansvar. Så må den komme med det oplæg, der gør, at vi som

politiske partier kan forholde os til det og diskutere det. Det synes vi er helt, helt naturligt.

Så må jeg sige til hr. Vernersen omkring et skatteoplæg, der skulle være fjernet fra en eller anden hjemmeside, at det skatteoplæg, hr. Vernersen givet tænker på, var det, som Finansministeriet analyserede. Det er et skatteoplæg fra 1997, et meget gammelt skatteoplæg, som vel var på nogle ganske få sider.

Det er fuldstændig rigtigt, at det blev maltrakteretovre i Finansministeriet, og man udnyttede det politisk og brugte embedsapparatet til at prøve at lave sådan et politisk modangreb på Dansk Folkepartis fremgang dengang. Det er en lang diskussion, men det er et meget, meget gammelt oplæg, hr. Vernersen henviser til.

Det er rigtigt, at afgifterne på grænsehandelsfølsomme varer bliver sænket i 2004. Det er vi meget tilfredse med. Det er helt rimeligt.

Hr. Buksti henviser til en publikation fra regeringen, men det må han vel stille spørgsmål om til regeringen og ikke til os. Det er jo ikke os, der har lavet den nævnte publikation, hr. Buksti henviser til.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Den 2. februar 2001 fremlagde vi Konservative et skatteoplæg, hvori vi foreslog lavere skat på arbejdsindkomst. Konkret foreslog vi en fjernelse af mellemskatten på 6 pct., som betales af stort set alle danskere i fuldtidsarbejde, det være sig automekanikeren, politibetjenten eller kontorassistenten for bare at nævne nogle.

Vi Konservative havde allerede dengang konkrete mål for, i hvilken retning vi gerne ser det danske skattesystem bevæge sig.

For det første skal det kunne betale sig at arbejde, og dermed skal det belønnes at gøre en ekstra indsats.

For det andet skal skattelettelsen bidrage til at øge arbejdsudbuddet, og den skal være gennemskuelig.

For det tredje skal en skatteomlægning bidrage til at gøre det danske skattesystem mere konkurrencedygtigt i forhold til udlandet, så vi kan tiltrække dygtig arbejdskraft – dansk såvel som udenlandsk.

Kl. 16.05

Det var baggrunden for at foreslå mellem-skatten fjernet. Det duer ikke, at alt for mange føler sig til grin, hvis de yder en ekstra indsats

på det danske arbejdsmarked. Vi er som samfund afhængige af den almindelige danskers arbejdsindsats, hvis vi skal have vækst i vores samfund, og vækst skal der til, hvis vi skal kunne betale for velfærden, hvis vi skal kunne hjælpe dem, som ikke kan klare sig selv.

Men det var tanker, som vi dengang for bare 2 år siden stod ganske alene med. Vi Konservative var på det tidspunkt de eneste, der ville skattelettelse. Vi var de eneste, der havde et konkret udspil og ikke mindst var vi de eneste, som turde tage ordene i vores mund.

Men sådan skulle det heldigvis ikke blive ved med at være. Et par måneder senere, den 5. april, bakkede De Radikale op om vores tanker om at fjerne mellemskatten. Problemet var bare, at De Radikale ikke helt havde samme vilje til at byde på egentlige skattelettelse. Nej, det radikale udspil var nemlig i meget større stil en skatteomlægning, end det var reelle skattelettelse. Det var altså stadig kun vi Konservative, der turde gå hele vejen, stadig kun vi Konservative, der ikke kastede det meste af byrden over på f.eks. erhvervslivet eller benzin- og dieselaftgifterne.

Men jeg forstår sådan set godt den radikale tøven dengang, for det at ville egentlige skattelettelse var ikke almindeligt accepteret her i Folketinget. Men vi turde nu alligevel, og det gjorde vi, fordi vi mente og stadig mener, at det er i den retning, vores samfund skal gå. Det skal kunne betale sig for den almindelige dansker at gøre en ekstra indsats. Derfor har vores bud været en fjernelse af mellemskatten.

Men har det så båret frugt, alt det her arbejde? Vil det bære frugt? Mange, inklusive jeg selv, har været utålmodige. Der er gået 2 år siden oplægget. Vi har en borgerlig regering. Hvorfor er der ikke kommet skattelettelse endnu? Men så glemmer man nok én ting. Man glemmer, at ting tager tid i politik. Det tager tid at ændre den almindelige holdning til noget, som før har været kontroversielt. En holdningsændring skulle der til for at skabe det nødvendige flertal, og sådan er vilkårene bare.

Derfor må man sige, at det allerede har båret frugt. I dag taler flere partier om skat. I dag står vi over for, at regeringen har påbegyndt arbejdet med lettelse af personskatten, og det er så uendelig vigtigt at få denne her proces i gang. Og tænk, ud over det så står vi her med en forespørgsel, hvor selv den yderste venstrefløj spørger interesseret til regeringens planer om at lette skatten på arbejdsindkomst. Det er jo næsten hi-

storisk. For slet ikke at nævne den lille kommentar, der kom fra hr. Morten Homann fra SF, om, at man hellere ville have skattelettelse.

I Det Konservative Folkeparti kan vi simpelt hen ikke lade være med at glæde os over den interesse, personskatten, skatten på arbejdsindkomst, efterhånden er genstand for, og det selv om vi gerne havde set en lettelse af skatten på arbejde for lang tid siden. Men nu er tiden så endelig kommet til egentlige skattelettelse.

Siden regeringens tiltræden har det stået klart: Først skattestop og fra 1. januar 2004 en lettelse af skatten på arbejdsindkomst. Det ser vi meget frem til i Det Konservative Folkeparti. Vi ser frem til, at denne regering ikke bare kan bryste sig af et skattestop, men også snart kan bryste sig af egentlige skattelettelse.

1. januar 2004 vil markere starten på en ny æra. Her mærker danskerne første skridt på vejen mod en mere rimelig skattebyrde. Vi vil ikke bare se skattelettelse et sted modsvaret af tilsvarende højere skatter et andet sted. Nej, nu er det tid til reelle skattelettelse, der vil betyde reel lempelse af skatten på arbejdsindkomst for den enkelte dansker. En sådan lempelse bør øge lysten til at arbejde, øge produktiviteten i samfundet, øge mulighederne for at finansiere et ordentligt velfærdssamfund, hvor vi har råd til at hjælpe dem, der ikke kan klare sig selv.

Det er konservativ politik, og i Det Konservative Folkeparti ser vi meget frem til at se resultatet af regeringens arbejde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

De tre første spørger er hr. Morten Homann, hr. Jacob Buksti og hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu vil jeg forsøge øvelsen at stille de samme fire spørgsmål til den konservative ordfører, som det ikke lykkedes hendes kollega fra Venstre at svare på for lidt siden, nemlig om der kommer skattelettelse, hvem der skal have skattelettelse, hvornår skattelettelse kommer, og hvordan de skal finansieres. Jeg synes, det er ret relevante spørgsmål.

Nu kan jeg høre på den konservative ordfører, at man er stemt for at fjerne mellemskatten. Det synes jeg selvfølgelig er interessant, og jeg håber, at den konservative ordfører, bare for at skabe en smule klarhed, kan bekræfte, at det jo også er indeholdt i regeringens udspil om skat-

telettelser, at der på den måde er overensstemmelse mellem regeringens politik og den konservative politik, for det må også være rart som konservativ en gang imellem at kunne præsentere et sådant standpunkt. Så det vil jeg håbe at den konservative ordfører vil komme herop og bekræfte.

Og så vil jeg da meget gerne bekræfte, siden den konservative ordfører nu forundredes i sit indlæg, at: Ja, i stedet for den tålmodighed, som Venstre kan tilbyde, og som måske også De Konservative kan tilbyde, ville vi i SF meget, meget hellere have skattelettelser for folk med lave og mellemstore indkomster.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu henviste fru Charlotte Dyremose jo til det konservative skatteoplæg fra 2001, og jeg vil gerne spørge, om det betyder, at det stadig væk står ved magt. For det er jo sådan, at de konkrete elementer i det forslag var at fjerne mellemskatten og reducere ejendomsværdibeskatningen, og finansieringen skulle komme fra en fjernelse af fradragsretten for fagforeningskontingenter samt fra reduktion af ulandsbistand og besparelser i den offentlige sektor.

Det vil betyde, at en parfamilie i en ejerbolig med en samlet husstandsindkomst på 700.000 kr. får en skattebesparelse på 18.000 kr. med De Konservatives oplæg. For at opnå en tilsvarende stigning i indkomsten efter skat skulle husstandens bruttoindkomst stige med knap 43.000, altså svarende til en lønstigning på 6,1 pct.

Modsat for lavindkomstfamilien i en lejebolig svarer det til en ekstra skattebetaling på 4.082 kr. og til et fald i bruttoindkomsten på 7.318 kr. eller en lønnedgang på 2,4 pct. Samtidig tilgodeser skatteforslaget fra De Konservative i højere grad ejere end lejere, altså den del af befolkningen, der i forvejen må forventes at være mest velstillet.

Gælder det stadig væk, at de velstillede skal have en lønfremgang på over 6 pct., mens de lavere skal have en lønnedgang på 2,4?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Fru Charlotte Dyremose siger, at Det Radikale Venstres udspil ikke bar præg af det helt store mod. Jamen så lad os dog lige starte med at kigge på, hvad det var for en form for mod, Det Konservative Folkeparti illustrerede med deres skatteudspil.

Hvor vil de finde pengene i Det Konservative Folkeparti? Hos de små, sorte, fattige i Afrika! Dér vil man finde pengene. Er det mod? Nej, ved du hvad, ved I nu hvad, eller hvad man nu skal sige herinde i Folketinget. Det har ikke ret meget med mod at gøre. Det har heller ikke ret meget med mod at gøre, at man sørger for, at der bliver en nettonedgang for de lavestlønnede. Hvad har det med mod at gøre, hvis man ved, at ens vælgere ikke tilhører den gruppe? Det har intet med mod at gøre.

Ting tager tid, siger fru Charlotte Dyremose så. Ting tager tid. Ja, det tager ikke ret lang tid for Det Konservative Folkeparti at blive et mindre parti, men det tager tilsyneladende lang tid at få gennemført de løfter, som man var så klokkeklare om, da man gik til valg. Kan vi få at vide, om vi kan få en garanti fra Det Konservative Folkeparti, når vi nu ikke kunne få det fra Venstre, om, at vi får lettelse fra 1. januar 2004?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Først til hr. Morten Homann, hvis ellers hr. Morten Homann ville have været her til at lytte til min besvarelse.

Jeg føler faktisk, at jeg allerede i mit indlæg besvarede – dér har vi hr. Morten Homann – de spørgsmål, som hr. Morten Homann her fremsatte. Der blev jeg spurgt om hvem. Men det er der ikke nogen tvivl om. Det skal selvfølgelig være for dem, der yder en ekstra indsats.

Jeg opstillede det i tre punkter: Det skal kunne betale sig at arbejde, det skal belønnes at gøre en ekstra indsats, det skal bidrage til at øge arbejdsudbuddet, og det skal gøre det danske skattesystem mere konkurrencedygtigt i forhold til udlandet. Det er altså de mennesker, der vil yde en indsats på det danske arbejdsmarked, der skal nyde godt af det.

Men hvornår? Jamen det står allerede i regeringsgrundlaget, at der sigtes på 1. januar 2004.

Om der kommer skattelettelser? Det er jeg sådan set ikke i tvivl om. Det skal der nok komme.

Kl. 16.15

Hvordan finansieres de? Jamen det er jo det, regeringen har arbejdet på længe, og det vil den fortsætte med at gøre. Det ved hr. Morten Homann også godt, fordi bl.a. hr. Morten Homann har haft meget travlt med at kritisere det, hver gang regeringen har forsøgt at rationalisere for at få penge til skattelettelser.

Så spørger hr. Jacob Buksti, om Det Konservative Folkeparti stadig væk mener, at mellem-

skatten er et godt sted at gå ind. Ja, det mener vi. Vi mener, at mellemskatten bl.a. opfylder nogle af de mål, som vi fra konservativ side ønsker: at skabe vækst i samfundet, at skabe et større arbejdsudbud. Det er de ting, der er vigtige for Det Konservative Folkeparti, nemlig at en sådan skattelettelse er med til at få flere i arbejde, flere til at arbejde mere, er med til at bidrage til væksten. Så den løsning, vi måtte finde, der bidrager til det, er den, Det Konservative Folkeparti går ind for.

Vi mener faktisk, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at det ikke gør noget, at de, der arbejder, bliver belønnet lidt ekstra. Sådan har vi det i Det Konservative Folkeparti, og det er vi faktisk stolte af.

Så nævner hr. Anders Samuelsen, at vi Konservative går sådan tilbage, og vi kan heller ikke gennemføre noget. Jamen undskyld, nu går vi altså i gang med at arbejde for målrettede skattelettelser. Fik hr. Anders Samuelsen fjernet mellemskatten, mens hr. Anders Samuelsen parti var i regering? For var det ikke, mens hr. Anders Samuelsen parti var i regering, han foreslog det? Og blev det nogen sinde til noget?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Vi er jo så heldige, når vi har Det Konservative Folkepartis skatteoplæg, at vi også kender konsekvensen af det. Det er jo altid en rar ting. Det er gennemregnet af Finansministeriets bedste folk, dem, der var der dengang, og dem, der er der nu. Så det står givetvis til troende.

En familie, der bor i et almindeligt hus, tjener f.eks. 450.000 kr. om året. En sådan familie, der bor i et sådant hus, taber rent faktisk 2.000 kr. om året på det konservative skatteforslag.

Hvis den samme familie bor i en lejlighed, taber den 3.700 kr. En familie, der tjener 450.000 kr. om året, taber altså det beløb. Og så er det ikke engang fuldt finansieret i Det Konservative Folkepartis skatteoplæg. Sådan er det. Der ligger beregninger på det.

Hvis vi har en murersvend, der tjener 275.000 kr., så taber murersvenden på Det Konservative Folkepartis skatteoplæg. Men har man en direktør, der tjener 1 mio. kr., så tjener han 48.000 kr. om året. Det er det, det betyder. Og det ved vi, for det er gennemregnet af Finansministeriets bedste folk.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt takke den konservative ordfører for de rimeligt klare svar på mine spørgsmål. Jeg må så godt spørge, om den konservative ordfører så er uenig med finansministeren i spørgsmålet om, hvorvidt der er økonomisk råderum til at lave skattelettelser i 2004, og om den konservative ordfører er uenig med statsministeren, som ikke på nuværende tidspunkt vil tage stilling til, om der kan laves skattelettelser den 1. januar 2004.

Jeg har lidt brug for at vide, hvad jeg skal forholde mig til, om jeg skal forholde mig til den konservative ordfører, eller jeg skal lytte til finansministeren og statsministeren. Det er jo snart sagt næsten en hvilken som helst holdning, der kan finde dækning blandt regeringspartierne.

Jeg synes, det var et meget upræcist svar, fru Charlotte Dyremose kom med på spørgsmålet om, hvem det er, som skal have de her skattelettelser. Indtil videre må jeg jo forholde mig til det konservative skatteoplæg.

Jeg vil i øvrigt gerne have svar på, om det stadig væk er det, der står til troende. Deri kan jeg så se, at når det skal kunne betale sig at arbejde lidt mere, så gælder det ikke for en ufaglært arbejder eller en kassedame. De skal jo betale mere i skat, hvis det står til det konservative oplæg.

Den, som tjener penge på det, er derimod topdirektøren, som får en skattelettelse på 75.000 kr. Det er klar tale. Men lad være med at sige, at det drejer sig om, at det skal kunne betale sig at arbejde.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes også, det er al ære værd, at fru Charlotte Dyremose står ved det asociale udspil, som De Konservative er kommet med, og som jo klart er konservativ politik. Det belønner dem, der tjener meget, mens de, der ikke tjener så meget, kommer til at betale mere. Det synes jeg er fint, og det er også godt, for det er da i hvert fald rene ord for pengene.

Jeg vil også gerne sige til fru Charlotte Dyremose, som spurgte hr. Anders Samuelsen, om De Radikale havde kunnet komme igennem med lettelsen af mellemskatten: Nej, fordi vi lavede bundskatten, og det var præcis for at have en ordentlig profil. Det fremgår bl.a. af publikationen Økonomisk Redegørelse her fra december. Deri står der på side 68: »I 2002 påvirkede de

disponible indkomster positivt af lempelsen af personskatten på netto op imod 4½ mia. kr. svarende til godt ½ pct. af husholdningernes disponible indkomster som følge af især den afsluttende indfasning af Pinsepakken«, nemlig den sænkning af bundskatten, som kom dér. Det havde en social profil, som De Konservatives forslag ikke har.

Kl. 16.20

Men jeg vil gerne til sidst spørge fru Charlotte Dyremose, om fru Charlotte Dyremose med det forslag til vedtagelse, der ligger, mener, at der dér er nogen som helst sikring for, at De Konservatives krav om en lempelse af skatten på arbejdet faktisk finder sted fra 1. januar 2004.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Jens Peter Vernersen: Mellemskatten betales af 9 ud af 10 fuldtidsbeskæftigede. Og hvis man sådan ser på, at folk rent faktisk som regel stiger i graderne eller får en lønstigning, jamen så er det 97 pct. af de fuldtidsbeskæftigede, der får en skattelettelse med mellemskatten. Det har jeg faktisk svært ved at se ikke øger incitamentet til at arbejde. Derfor er det et af forslagene. Derfor er det det, vi har lagt ud med.

Så spørger hr. Morten Homann bekymret, om jeg ikke bliver uenig med finansministeren. Det har jeg svært ved at forestille mig. Nu er det jo sådan, at når finansministeren kommer med en økonomisk redegørelse om landets økonomiske situation, så har jeg ikke tendens til at benægte, hvordan den skulle se ud. Og så er jeg sikker på, at finansministeren og jeg og hvem, der nu ellers har brug for det, nok skal finde ud af, hvordan de penge skal benyttes på en fornuftig måde, så de gavner det danske samfund.

Hr. Morten Homann spørger igen, hvem det så er, der skal have en skattelettelse. Jamen, det har jeg sagt meget klart. Det er dem, der vil gøre en ekstra indsats.

Og så kom hr. Jacob Buksti langt om længe med et spørgsmål til mig om, hvad jeg mener, der står i det forslag til vedtagelse. Nu kan hr. Jacob Buksti jo selv læse det, men der står, at resultatet af dette arbejde kan behandles inden sommerferien. Jeg mener faktisk, at det taler for sig selv. Og så er der de her kommentarer om, at det konservative udspil er asocialt. Jo, det er måske asocialt. Det er asocialt i forhold dem, der ikke gider at yde en indsats for deres samfund,

selv om de kan. Det er dem, det er asocialt over for.

Det er derimod ikke asocialt over for dem, der gerne vil bidrage med det, som de formår at bidrage med. Det er heller ikke asocialt over for de mennesker, som ikke kan klare sig selv, og som vi sørger for at skabe vækst til, så de kan have et socialt sikkerhedsnet til at understøtte sig, for uden vækst så har vi ikke det sociale sikkerhedsnet.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Når nu fru Charlotte Dyremose har så præcise tal på, hvor mange der får en lettelse, så må man vel forvente, at fru Charlotte Dyremose også kan give nettotallet på, hvor mange der får en nettostigning samlet i skattebetaling, fordi man f.eks. samtidig mister fradrag for fagforeningskontingent. Man skal jo forholdsvist højt op i indtægt, for at den lille lettelse kan modsvare den stigning, det reelt er, når man mister – jf. regeringens egen definition af et skattestop – et fradrag.

Så der må være et præcist tal her. Vi kan ikke kun have den halve del af historien. Så kan vi få et klart svar på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu har vi jo gentagne gange hørt – fru Charlotte Dyremose fik den også præsenteret – den konservative floskel om, at 9 ud af 10 af de fuldtidsansatte betaler mellemskat.

Der er fire millioner skatteydere. De to millioner betaler kun bundskat. To millioner betaler kun bundskat. Det vil sige, at halvdelen får i hvert fald forlods ikke nogen ting ud af det.

Derefter er det sådan, at man også skal betale for skattelettelsen. Og det betyder, at man skal tjene over 275.000 kr. for bare at få en lille skattelettelse. Det betyder, at murersvenden, metalarbejderen, alle, som gør en indsats på arbejdsmarkedet, intet – intet – får ud af Det Konservative Folkepartis skatteforslag. Intet. For det er indrettet lige præcis sådan, at det kun bliver de allerhøjeste lønne, der får noget ud af det. Det var det, Finansministeriets meget dygtige folk regnede ud. Og det regnestykke vil de kunne gentage, fordi det præcis er de samme forudsætninger. Det er det, der er virkeligheden.

Man skal tjene over 275.000 kr. for at få en lille bitte smule ud af det konservative forslag. Over 275.000 kr.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det må være en fantastisk fornemmelse at være folketingsmedlem for et regeringsparti, for der kan man tilsyneladende være enige med hinanden og enige med regeringens ministre, selv om man siger noget forskelligt. Man kan åbenbart godt være enig med f.eks. statsministeren, som siger, at man ikke kan udtale sig om, hvornår der kommer skattelettelser, og så samtidig sige, at det kan man godt udtale sig om. De to tilsyneladende modstridende udsagn dækker åbenbart over det samme, hvis man er medlem af et regeringsparti. Det må være en fantastisk fornemmelse.

Men jeg kan i øvrigt ikke forstå fru Charlotte Dyremose pointe med, at det skal kunne betale sig at gøre en ekstra indsats, og at dem, der skal have gavn af det her, er dem, der gør en ekstra indsats.

Hvis man ser på Finansministeriets beregninger på De Konservatives skatteoplæg, så viser det sig, at det åbenbart ikke skal kunne betale sig at gøre en ekstra indsats som kassedame eller som ufaglært arbejder, for der får man en skattestigning, hvis det står til De Konservative. Det skal kun kunne betale sig at være direktør og få de store skattelettelser dér.

Og ja, jeg opfatter det som asocialt, og jeg synes, at det er lidt beskæmmende, at den konservative ordfører står på Folketingets talerstol og ligefrem er stolt af at have et asocialt skatteoplæg, som gør, at kassedamen, at en ufaglært arbejder kommer til at betale mere i skat. Det synes jeg er så asocialt, at det er beskæmmende.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (V):

Jeg undrer mig over, hvornår hr. Anders Samuelsen pludselig er blevet for en masse fradrag. Nu er det pludselig et problem, hvis man vil fjerne et fradrag. Nu har jeg slet ikke forstået det radikale partis politik overhovedet. Jeg er helt forvirret.

Men situationen er jo også den, at vi i Det Konservative Folkeparti har forpligtet os i et regeringssamarbejde. Vi har tilsluttet os det skat-testop, som regeringen har præsenteret, og derfor er det jo ikke sådan, at vi nu laver en skattestigning for at finansiere en skattelettelser. Vi laver reelle skattelettelser.

Så spørger hr. Jens Peter Vernersen om det her med, at det er ikke ret mange, der betaler mellemskat, og at det skulle være en floskel, at

det er 9 ud af 10. Nej, det er ikke en floskel. Det handler om, at 9 ud af 10 fuldtidsbeskæftigede betaler mellemskat, altså dem, der gør en indsats. Og det handler om, at hvis man tager lønstigningen og forfremmelserne inden for de næste 3 år med for fuldtidsbeskæftigede, så er det 97 pct. Det er altså lige nøjagtig de mennesker, vi gerne vil bidrage til at støtte. Det er lige præcis de mennesker, der gør en indsats på arbejdsmarkedet, som er med til at bidrage til vores vækst, som er med til at bidrage til vores velfærdssamfund, og det er altså mennesker, der tjener 17.000-18.000 kr. om måneden. Det er jo altså ikke direktørlønningerne, der kun bliver lettet med en mellemskattelettelser.

Så synes hr. Morten Homann, at det sådan er underligt, at jeg synes, det er i orden, at det er asocialt. Det kommer an på, hvad man definerer som asocialt. Jeg mener ikke, at det er et problem, at man er asocial over for mennesker, der ikke gider bidrage, men godt kan. Det mener jeg ikke er asocialt.

Og kassedamen kommer højst sandsynligt også til at betale mellemskat ganske hurtigt, fordi hun får en lønfremgang eller en forfremmelse. Så det kommer højst sandsynligt også til at påvirke netop kassedamens beslutning om, hvorvidt kassedamen skal fortsætte med at være kassedame eller måske få et lidt højere job i samme virksomhed.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det, der somme tider næsten er livsbekræftende, er, at det i hvert fald i en skattedebat er til at høre forskel på partierne. Jeg er altså dybt imponeret over fru Charlotte Dyremose, der kan stå heroppe og sige, at når folk tjener under 275.000 kr., er det, fordi de ikke gider bestille noget.

Jamen det var det, fru Charlotte Dyremose sagde. Fru Charlotte Dyremose sagde, at når man ikke får andel i den skattelettelser, der er i De Konservatives forslag, så er det, fordi man ikke gider bestille noget. Det fremgår af de beregninger, der er, at man ikke får andel i skattelettelserne fra De Konservative, hvis man tjener under 275.000 kr. Det synes jeg er stærk tobak.

Men jeg vil gerne holde fast i det her forslag til vedtagelse, og jeg vil gerne høre fru Charlotte Dyremose, om fru Charlotte Dyremose mener, at der med det her forslag til vedtagelse er sagt noget som helst, som garanterer, at der gennemføres skattelettelser for arbejdsindkomst før 1. januar 2004, og hvordan og hvorledes det hænger

sammen med det arbejde, som allerede er beskrevet i denne publikation, hvor der står, at regeringen vil komme med sådan et, mens der herovre står, at man overvejer at komme med et, fordi man arbejder på det. Er der nogen som helst garanti for, at De Konservatives mærkesag i den her situation bliver opfyldt, eller har vi nu igen, at De Konservative er til grin?

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg skal selvfølgelig bede om, at den udregning af konsekvenserne af Det Konservative Folkepartis forslag, der ligger, bliver fremsendt til Skatteudvalget, for jeg forstår, det er absolut nødvendigt, at også fru Charlotte Dyremose gør sig bekendt med disse beregninger; som de udmærkede folk ovre i Finansministeriet har lavet. Jeg har allerede kontakt til nogen, som kan sørge for, at det bilag kommer til at ligge der, så fru Charlotte Dyremose kan se, at de, der tjener under 275.000 kr., ingenting får ud af skattelettelsen, og at des mere de tjener under 275.000 kr., des mere taber de på det.

Det er lægesekretærer, det er hjemmehjælpere, det er 300.000 deltidsansatte, det er SiD-arbejdere, det er alle folk, der tjener under 150 kr. i timen; de får ikke nogen ting ud af den skattereform, der ligger fra De Konservative. Og det gør de ikke, uanset hvor lang tid fru Charlotte Dyremose konfererer med økonomi- og erhvervsministeren. Der ligger præcise beregninger på det. Ingen af de grupper får nogen penge ud af det. De taber på det. De taber 3.000-4.000 kr., det kan man se af disse beregninger. Lægesekretærer, hjemmehjælpere, Kvindeligt Arbejderforbunds medlemmer, HK's medlemmer, kassedamer, SiD'ere, metalarbejdere, alle, der tjener under 275.000 kr., er i den situation.

Sådan er sammenhængen, og jeg glæder mig til, at fru Charlotte Dyremose får læst det bilag, der ligger, igennem.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Det Radikale Venstre har ikke noget imod at fjerne fradrag; det er sådan set en stor pointe i vores skatteudspil. Vi vil forenkles, vi vil gøre det mere gennemskueligt, men det er jo rimelig væsentligt, hvad nettoresultatet bliver, det er rimelig væsentligt, at man så letter så meget andre steder, at man ikke får en stor gruppe – som man gør i De Konservatives udspil – der kommer ud

med en nettoskattestigning. Så duer det jo ikke til noget.

Jeg troede faktisk, at det var en af regeringens hovedpointer, at den slags ville man ikke være med til, men her står Det Konservative Folkeparti i dag og fremturer og fastholder, at det må man gerne; man må gerne komme i en situation, hvor det ender i skattestigninger.

Vi har to forslag til vedtagelse i dag. Det ene tiljubler et skattestop, som Det Konservative Folkeparti notorisk er imod, det andet har som hovedpointe, at vi skal have sat skatten på arbejde ned. Hvad for et af de to forslag til vedtagelse er det egentlig, Det Konservative Folkeparti støtter? Hvad er det for et af de to forslag, De Konservative helst ville støtte, hvis de havde deres frihed?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Fru Charlotte Dyremose må undskylde, at jeg sådan kom til at grine under hendes indlæg, men det er simpelt hen den groveste gang overklassenak, jeg i mit liv har hørt fra denne her talarstol.

De, der ikke gider bidrage, men godt kan, skal ikke have skattelettelse; det er det, der står i De Konservatives skatteudspil, siger fru Charlotte Dyremose. Prøv lige at høre: De, der ikke gider, men godt kan! I De Konservatives udspil står der, at det er folkepensionisten – undskyld mig! – folkepensionisten, som har bidraget igennem et langt liv til det her samfund, og den arbejdsløse, det er dem, vi taler om. Den arbejdsløse, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, for det skal man jo for at kunne hæve sin bistandshjælp i det her samfund; man skal stå til rådighed, ellers bliver bistandshjælpen klippet. Det er dem, fru Charlotte Dyremose siger ikke skal have skattelettelse.

Så siger fru Charlotte Dyremose, at det er et spørgsmål om, hvordan man definerer ordet asocial. Det er asocialt, og det er så arrogant, at jeg sjældent har hørt noget lignende.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er fire spørgere, og derfor får fru Charlotte Dyremose 3 minutters taletid.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Jacob Buksti kan jeg sige: Jeg har på intet tidspunkt sagt, at de, der ikke gider lave noget, er dem, der tjener mindre end mellemskatten.

Jeg har bare sagt, at de, der ikke gider lave noget, er dem, jeg ikke har noget problem med at være asocial over for. Jeg har et problem med at være asocial over for dem, der gerne vil arbejde, og jeg har et problem med at være asocial over for dem, som ikke kan klare sig selv.

Til hr. Jacob Buksti og til hr. Jens Peter Verner: Hvis man læser De Konservatives skatteudspil, kan man se, at der netop er afsat en pulje til at afhjælpe de laveste indkomster. Det er en pulje på 2 mia. kr.; det fremgår af udspillet. Hvis hr. Jens Peter Vernersens har så meget tjek på det, så må hr. Jens Peter Vernersen jo også have læst den del af udspillet.

Det handler jo netop om, at vi i Det Konservative Folkeparti gerne vil bidrage til, at de, der er på arbejdsmarkedet, får en lettet skattebyrde. Det er skatten på arbejdsindkomst, vi gerne vil have sat ned.

Kl. 16.35

Til det her med, at jeg skal stå og udstede garantier, vil jeg sige, at jeg altså ikke som konservativ ordfører udsteder garantier på regeringens vegne, men jeg har flere gange og bl.a. i min ordførertale sagt, at jeg er helt overbevist om, at vi nok skal få en lettelse i skatten på arbejde.

Til hr. Anders Samuelsen: Jeg har måske ikke udtrykt mig sådan helt klart før, men nu prøvede jeg at formulere, at vi jo faktisk har tilsluttet os et skattestop, der betyder, at ingen mennesker skal til at betale mere i skat eller afgifter. Jeg ved godt, at det måske for nogle partier stadig væk er svært at forholde sig til, at man rent faktisk kan have det sådan, og at man rent faktisk kan holde fast i det, men det er faktisk en del af det regeringsgrundlag, som Det Konservative Folkeparti arbejder på i år. Derfor kommer der ikke en sådan skattestigning for de grupper.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Det er jo lige inden jeg må indrømme, at man føler det lidt som en kompliment, når man får sådan en svada fra Enhedslistens ordfører. Jeg mener som sagt faktisk ikke, at det er noget som helst problem, at man gerne vil tilskynde folk til at gøre en indsats, at man gerne vil sørge for, at de mennesker, der f.eks. endnu ikke er nået derop, hvor de tjener så mange penge, at de kommer til at betale mellemskat, får lyst til at gøre den ekstra indsats, der gør, at de måske bliver forfremmet, så også de en dag får glæde af den skattelettelse. I øvrigt skal vi jo ikke glemme, at den gruppe netop – som det også er blevet sagt af Socialde-

mokratiets ordfører – har fået en skattelettelse under den tidligere regering. Men det gør altså ikke noget hverken at tilskynde folk til at komme i arbejde via lavere skatter eller at tilskynde folk til at gøre en ekstra arbejdsindsats via lavere skatter. Det er altså den eneste måde, vil jeg gerne sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, vi kan få råd til at betale for velfærden på, få råd til at betale for dem, der vitterlig ikke kan klare sig selv, og det ligger os meget på sinde i Det Konservative Folkeparti, at samfundet har midler til at gøre det.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Når vi graver i det, som Det Konservative Folkeparti mener, er det jo, fordi fru Charlotte Dyremose har ret i det, hun startede med at sige i sin ordførertale, nemlig at det her har været et højt prioriteret område fra Det Konservative Folkeparti før valget, i forbindelse med, at regeringen skrev regeringsgrundlaget og siden regerings-skiftet. Det er fuldstændig rigtigt, sådan har jeg også opfattet det.

Jeg vil måske endda gå et skridt videre og sige, at når jeg ser på regeringsgrundlaget fra da regeringen blev dannet, så var der et sted i det regeringsgrundlag, hvor man umiddelbart kunne se, at Det Konservative Folkeparti havde insistet, og det var spørgsmålet om skattelettelser fra 2004.

Derfor er det selvfølgelig centralt at høre, om Det Konservative Folkeparti stadig væk insisterer på den skattelettelse fra 2004, som var fuldstændig afgørende for Det Konservative Folkeparti, da regeringen blev dannet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne spørge, hvordan folkepensionisten eller førtidspensionisten skal udnytte det ganske udmærkede incitament, De Konservative har lagt ind i deres skatteudspil, for mig bekendt er det sådan, at det er lidt svært for en 90-årig på folkepension at udnytte et incitament til at yde en ekstra arbejdsindsats over for samfundet, eftersom vedkommende har afsluttet sit arbejdsliv.

Faktum er jo, at de her grupper ikke får en eneste krone ud af De Konservatives udspil – det var ikke et spørgsmål, det var et faktum, en kold konstatering – og det synes jeg er sørgeligt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Ole Stavad: Jeg er ganske overbevist om, at der nok skal blive mulighed for skattelettelser, og jeg er ganske overbevist om, at de også nok skal komme i 2004. Det, jeg blot må konstatere, er, at jeg som konservativ ordfører altså ikke er bemyndiget til at udstede garantier på regeringens vegne. Sådan fungerer tingene nu engang. Men det ændrer altså ikke ved det faktum, at jeg er ganske overbevist om, at vi nok skal få sat spiralen i gang med skattelettelser.

Kl. 16.40

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Nu er det altså sådan, at det, vi har brug for her i vores samfund, er at få skabt noget vækst. Vi har brug for, at flere går i arbejde. Derfor forsøger vi at sænke skatten på arbejdsindkomst. Og det er jo altså også sådan, at skaber vi større vækst, skaber vi fremgang for samfundet. Ikke nok med, at vi sikrer, at der er penge til at betale pensionisterne, de af dem, der ikke – og det er rigtigt, at dem er der en del af – får glæde af en lettelse af f.eks. mellemskatten – det kan være, de får glæde af noget af det andet; det er ikke til at sige på nuværende tidspunkt – men det er altså også metoden til, at deres pensioner indekseres op, sådan som de gør år for år. Det sker på baggrund af den vækst, vi skaber i samfundet.

Der er ingen tvivl om, vil jeg gerne sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at det er til glæde og gavn for alle i vores samfund, og den eneste måde, vi sikrer velfærd på, særlig for de svageste og herunder for de svageste pensionister, er, hvis vi sørger for en fortsat vækst og en fortsat fremgang i vores samfund. Og det er den vækst og den fremgang, vi Konservative mener vi har brug for at sparke i gang, bl.a. via skattelettelser sammen med alle de andre initiativer, som bl.a. erhvervsministeren har taget med sin konkurrencevækstpakke.

Det er vækst, vi har brug for i vores samfund for at skabe et sikkert socialt fundament for dem, der ikke kan klare sig selv, for dem, der er på overførselsindkomst, herunder for de pensionister, der ikke har andet end deres folkepension.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er jo ikke os, der har sat skattelettelser på dagsordenen på den måde, som Det Konservative Folkeparti har gjort det; det er De Konservative. Det Konservative Folkeparti talte om skatte-

lettelser før, under og efter valget. Og så er svaret fra Det Konservative Folkepartis ordfører, at hun ikke er bemyndiget til at udtale sig på regeringens vegne og give nogen garanti.

Jeg havde den opfattelse, at Det Konservative Folkeparti var den ene del, ikke helt en halvdel, men den ene del af den siddende regering. Det vil sige, at uden Det Konservative Folkeparti var der jo ikke nogen regering af de to partier. Og derfor er det vel ikke ligegyldigt, hvad Det Konservative Folkeparti mener. Når det er interessant, er det, fordi fru Charlotte Dyremose i sin ordførertale i dag promoverede og gentog det konservative skatteudspil fra før valget, som Det Konservative Folkeparti ikke kan komme igennem med i regeringen, fordi det indeholder omlægninger, og fordi man har brugt de fleste af pengene fra ulandsbistanden, og i øvrigt har det en anden fordelingsprofil, end regeringen – i hvert fald nogle i regeringen – siger, man vil have.

Derfor er det jo interessant: Hvad sker der, fru Charlotte Dyremose?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Man kan da i hvert fald konstatere, og det er slået fast med syvtommersøm, at det er Det Konservative Folkeparti, der har sat skat på dagsordenen, og jeg vil da gerne sige tak til hr. Ole Stavad for den anerkendelse.

Jeg må så sige til det der med, at vi ikke kan komme igennem med noget, at på baggrund af hr. Ole Stavads udtalelser om, at det er Det Konservative Folkeparti, der har sat skat på dagsordenen, og at skattenedsættelse nu står i regeringsgrundlaget, vil jeg da nok mene, at Det Konservative Folkeparti kan komme igennem. Det er jo også en del af det at have indflydelse i en regering.

Med hensyn til det der med, om jeg skal kunne udstede garantier på regeringens vegne, vil jeg sige, at så vidt jeg ved, har vi en grundlovs-sikret magtdeling mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, og så vidt jeg ved, er jeg en del af den lovgivende, og regeringen er den udøvende magt. Derfor har jeg altså ikke som en del af den lovgivende magt nogen som helst bemyndigelse til at udstede garantier på vegne af den udøvende magt. Sådan er vores grundlov.

Men det ændrer ikke ved, at jeg som en del af det regeringssamarbejde og vidende om det udmærkede samarbejde og de gode relationer; vi

har internt i regeringen, er overbevist om, at vi nok skal nå frem til en skattelettelse i 2004.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Se, nu var det Det Konservative Folkepartis synspunkter, jeg spurgte til, og mig bekendt er Det Konservative Folkeparti ikke skrevet ind i grundloven endnu. Der står jo tværtimod i grundloven, at fru Charlotte Dyremose har sin frihed; hun er kun bundet af sin samvittighed.

Fru Charlotte Dyremose har lovet de konservative vælgere, at Det konservative Folkeparti vil tage et initiativ, og at der vil ske noget, og det vil sige, at hvis det er sådan, at regeringen skulle opføre sig halsstarrigt på et punkt, der er vigtigt for De Konservative, så ville fru Charlotte Dyremose – helt egenhændigt endda – kunne fremsætte et forslag her i Folketinget. Og jeg tror da, det ville få regeringen til at tænke sig om, hvis der kom et sådant forslag; jeg tror, at det ville vække betydelig opmærksomhed, vil jeg gerne sige til fru Charlotte Dyremose. Derfor er det ikke grundloven, vi taler om, men hvad Det Konservative Folkeparti mener på det her felt.

Kl. 16.45

Det, vi kan konstatere efter den her debat, er, at Det Konservative Folkeparti har opgivet sit eget skatteforslag. Man har bundet sig til Venstres skattestop, som man var imod inden valget, og brugt alle pengene dér, og Det Konservative Folkeparti har derfor også på det her punkt, som vi troede var et væsentligt punkt for Det Konservative Folkeparti, underlagt sig Venstre. Det beklager vi. Det er ikke en måde at behandle det mindste regeringsparti på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Ole Stavad: Som hr. Ole Stavad selv fik nævnt, er Det Konservative Folkeparti jo en del af regeringen. Derfor har jeg egentlig også meget, meget svært ved at forestille mig, at regeringen skulle stille sig halsstarrigt, som hr. Ole Stavad udtrykker det, på et punkt, hvor det ene regeringsparti eller rettere begge regeringspartier rent faktisk finder emnet ret relevant.

Jeg mener faktisk heller ikke, at regeringsgrundlaget er udformet specielt halsstarrigt. Så vidt jeg husker, er det faktisk også formuleret i overensstemmelse mellem de to regeringspartier, så hr. Ole Stavad behøver overhovedet ikke bekymre sig. Jeg er slet ikke i tvivl om, at vi nok skal få skattelettelse.

Med hensyn til, hvad Det Konservative Folkeparti har opgivet, vil jeg gerne sige til hr. Ole Stavad: Det Konservative Folkeparti har ikke opgivet noget som helst. Det Konservative Folkeparti arbejdede, før vi kom i regering og nu, hvor vi er kommet i regering, på at få lettet skatten på arbejdsindkomst, og det gør vi altså, fordi vi mener, vi har brug for at skabe vækst, vi har brug for at øge incitamentet til at få flere i arbejde, og det arbejder vi nu på. Men det er jo altså også sådan, at Det Konservative Folkeparti ikke har 90 mandater, så det er ikke sådan, at Det Konservative Folkeparti bare fra den ene dag til den anden gør en hel masse sådan fuldstændig autonomt. Det Konservative Folkeparti respekterer rent faktisk det demokrati, der ligger her i Folketinget – det er i øvrigt også en god, gammel konservativ tradition – og derfor er vi nu sammen med vores udmærkede samarbejdspartnere ved at finde en løsning, som jeg ikke er i tvivl om vil tilgodeses Det Konservative Folkepartis politik, fordi Det Konservative Folkeparti som sagt er en del af regeringen, og derfor vil Det Konservative Folkepartis politik selvfølgelig også blive tilgodeset i regeringssamarbejdet. Det ville jo være fuldstændig absurd andet og fuldstændig unaturligt.

Så hr. Ole Stavad behøver slet ikke fortvivle. Jeg gør det ikke. Jeg stoler fuldt ud på det gode samarbejde, vi har i regeringen, og det kan hr. Ole Stavad også fuldstændig roligt gøre.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Når SF er modstander af regeringens skattestop, er det ikke, fordi vi har et ønske om, at folk i Danmark skal betale mere i skat. Tværtimod er der ganske mange mennesker, som virkelig har brug for en skattelettelse.

Nej, modstanden mod regeringens skattestop handler om tre ting.

For det første har skattestoppet ikke meget med stop at gøre. For erhvervslivet og nogle af de mest velstillede mennesker i Danmark har det såkaldte skattestop betydet massive lettelser af skatten i størrelsesordenen flere milliarder kroner. Samtidig har de mange mennesker, der er afhængige af kollektiv transport, som gerne vil tage en voksenuddannelse til glæde for sig selv og for samfundet, som har brug for børnepasning osv., oplevet, at deres samlede skat og

brugerbetaling er steget, så deres økonomi er blevet ringere.

For det andet skyldes SF's modstand mod regeringens skattestop, at de skattelettelser, det giver til de velstillede, bliver taget fra de dårligst stillede. Vi har oplevet nogle omfattende nedskæringer på socialområdet, på sygehusene, på børnepasning osv., fordi skattestoppets gaver til de velstillede koster ganske mange penge.

For det tredje gør regeringens skattestop det umuligt at gennemføre den skattereform, som der efter SF's opfattelse er hårdt brug for. En sådan skattereform skal først og fremmest leve op til to ting.

Først og fremmest er det vigtigt at være opmærksom på, at skattesystemet ikke bare handler om at kradsse penge ind til at betale for de fælles opgaver. Skattesystemet handler mindst lige så meget om at skabe retfærdighed og sørge for, at alle får frihed til at indrette deres liv, som de gerne vil. Skattesystemet er et af de vigtigste redskaber til at sikre, at vi har et samfund, hvor få har for meget og færre for lidt. Derfor skal det være et grundprincip, at de, der har de højeste indkomster, også bidrager mest til fællesskabet, mens folk med små indtægter slipper billigere i skat. Her er der virkelig brug for en skattereform.

Alt for mange mennesker med små indkomster – det være sig kassedamen, skolelæreren, sygeplejersken, den arbejdsløse, førtidspensionisten osv. – betaler en ganske stor del af deres indkomst i skat, en alt for stor del. Derfor vil SF arbejde målrettet på at skabe socialt retfærdige skattelettelser, skattelettelser til folk med små og mellemstore indkomster, uanset om de kommer fra lønarbejde eller overførsler.

Kl. 16.50

En sådan skattereform vil også skabe større retfærdighed mellem generationerne. I dag tilfalder de største indtægter, de store ejendomsværdier og langt størstedelen af formuen de ældre generationer, og med regeringens skattestop bliver de beskattet langt mindre, end rimeligt er. Det gælder selvfølgelig ikke alle, men det overordnede billede er meget klart.

Et mere socialt retfærdigt skattesystem, som flytter penge fra rig til fattig vil også flytte penge fra gammel til ung. Det vil SF meget gerne medvirke til, for mens regeringen sammen med Dansk Folkeparti har haft travlt med at forgylde de ældre og de velstillede, er SF's ambitioner de stik modsatte: Vi vil satse på de unge og fremtiden.

Et mere retfærdigt skattesystem skal også indtænke det perspektiv, at vores naturgrundlag også skal være tilgængeligt for de kommende generationer. Derfor er det også vigtigt at tænke reduktion af ressourceforbrug og miljøbelastning ind i skattesystemet, og derfor er det nødvendigt, at det netop er SF's miks, som sætter sit præg på den kommende skattereform, for et grønt skattesystem uden markante skattelettelser i bunden kan altså risikere at ramme socialt skævt, men med SF's opskrift kan vi lave et skattesystem, der både gavner miljøet og økonomien for folk med lave og mellemstore indkomster.

SF ønsker at give markante skattelettelser i bunden af indkomstskalaen, men vi kan lige så godt sige ligeud, at der ikke kan blive skattelettelser til alle. Der skal træffes nogle valg, og dér ryster SF ikke på hånden: Folk med store indkomster, formuer og ejendomme skal bære den største del af de fælles byrder. Det er kun rimeligt og retfærdigt. Samtidig er der steder i det danske samfund, hvor der slet ikke bliver betalt skat af selv store indkomster. F.eks. er det helt håbløst, at mens vi forlanger af lønmodtagerne og den lille erhvervsdrivende, at de pænt skal betale deres skat, er der hundredvis af multinationale selskaber, der har fået et permanent frikort til det danske skattesystem.

Samtidig er det også vanvittigt, at beskatningen af de mange milliarder, der hvert år omsættes for på grund af vores fælles undergrund, halter så langt bag efter virkeligheden. Alt tyder på, at det danske velfærdssamfund hvert år snydes for milliarder fra Nordsøen.

Skattesystemet har altså en vigtig rolle at spille for at skabe større social retfærdighed, men der er også en anden opgave: Skattesystemet skal gøres så robust, at det fremover kan være med til at finansiere velfærdssamfundet. Det gælder både internt i Danmark og i forhold til de internationale udfordringer.

Derfor er det vigtigt, at skattesystemet bliver gjort så enkelt og gennemskueligt som muligt, og at vi får ryddet op i den lange række huller, som især den nuværende regering har fået skabt.

Skat skal være enkelt og gennemskueligt og skal vigtigst af alt være ens for alle, uanset om man selv regner den ud på kuglerammen derhjemme eller man hyrer skatterevisorer.

Samtidig er det vigtigt, at skattesystemet omlægges, så indkomster generelt beskattes mindre til fordel for beskatning af forbrug og ejendom.

Endelig er det også vigtigt for SF at tænke den internationale dimension ind i skattesystemet. Vi skal have fælles EU-regler, som sætter et minimum for selskabsskatten, vi skal indføre globale systemer, som f.eks. Tobinskatten, der lægger en dæmper på de rå markeds kræfters hærgen, og vi skal indføre en fælles international kamp mod skattely, mod urimelig bankhemmelighed og for en retfærdig beskatning af multinationale selskaber.

Regeringspartierne skal have ros for at have sat lys på skattedebatten – altså dengang de sad i opposition. Vi har siden regeringsskiftet været vidne til rendyrket borgerlig politik, hvor de rigeste får milliarder, mens folk med små eller mellemstore indkomster pænt må betale ved kasse 1, og mens regeringen sidder klistret fast i sit eget skattestop, må vi andre og de hundredtusinder af lavtlønnede, der trænger til skattelettelser, stadig vente på regeringens udspil til, hvordan man kan sætte skatten ned.

SF er parat til en skattereform nu, der sætter skatten ned for lav- og mellemindkomsterne, og som sikrer en ordentlig finansiering af fremtidens velfærd, og derfor vil jeg på vegne af SF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at fremlægge forslag til en kommende skattereform, der sikrer

- en mere socialt retfærdig fordeling mellem de forskellige indkomstgrupper,
- markant lavere skat for lav- og mellemindkomsterne,
- et mere gennemskueligt skattesystem,
- en effektiv og retfærdig beskatning af samfundsskabte værdier og arbejdsfri indtægter samt af indtægter fra Nordsøolien og fra de multinationale selskaber,
- at skattesystemet understøtter en bæredygtig miljøpolitik,
- et solidt grundlag for velfærdssamfundets finansiering, og
- et skattesystem, der er robust over for de internationale udfordringer.

Forslag herom skal fremlægges i Folketinget, så de kan vedtages inden udgangen af indeværende samling og kan påbegyndes med virkning fra 1. januar 2004.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 34).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Kl. 16.55

Anders Samuelsen (RV):

Det har på mange måder været en interessant og til tider ligefrem ophidsende debat, vi har haft i dag, men vi er jo ikke kommet meget længere i forhold til at få afklaret, hvad regeringen vil. Det, nogle enkelte partier har kunnet gøre, har været at pege på, hvad man selv vil og bl.a. henviser til de udspil, man er kommet med, og det gælder også for Det Radikale Venstre.

Vi vil godt starte med at anerkende, at skattestoppet virker. Det virker også ud over den finte, jeg nævnte tidligere på dagen med, at det virker i forhold til Det Konservative Folkepartis fremgang, som er blevet stoppet og afløst af en nedtur, simpelt hen fordi Det Konservative Folkeparti er blevet gidsel, og det står tydeligere og tydeligere i den danske befolknings bevidsthed, at det er det, der er tilfældet, og så er der jo ingen grund til at stemme på dem.

Det virker også i den forstand, at der er lagt et loft, og det vil vi gerne anerkende; vi er bare ikke tilfredse med den måde, det fungerer på. Derfor har Det Radikale Venstre fremlagt vores eget bud på et skattestop, nemlig det, som vi så – måske lidt flabet – kalder et intelligent skattestop, et klogt skattestop, et smartere skattestop, nemlig et skattestop, hvor vi går ind og siger: Det samme loft, som regeringen lægger, lægger vi også over de samlede indtægter til staten, men under det loft må der altså gerne foregå noget; der skal det ikke bare være sort nat, som det skal i regeringens skattestop, der må der gerne foregå omlægninger, bare det er sådan, at vi ikke efter en skattereform kommer ud og ser, at de samlede indtægter til staten alt andet lige stiger; det vil vi ikke være med til. Det skattestop vil vi gerne lave, og der vil vi gerne opfordre regeringen til at imødekomme os. Det her er vores måde at komme regeringen i møde på, men vi har også behov for, at regeringen så til gengæld bevæger sig.

Statsministeren har sagt, at skattestoppet, sådan som det er defineret på nuværende tidspunkt, er det første skridt. Det er okay. Det har været det første skridt. Det har regeringen så vurderet og haft behov for at definere på denne her måde. Vi har været utilfredse og uenige fra starten i at gøre det på den måde, fordi vi mener,

det er forvridende på alle måder, men okay, det har så været regeringens tankegang.

Når man siger, at det er første skridt, så må man også sige, at der er noget, der hedder et andet skridt, og andet skridt er bl.a. at få sat skatten på arbejde ned, men det må også være, at man bøjer lidt af på stivheden i systemet og går over og laver et mere fleksibelt eller sagt med andre ord: et intelligent skattestop.

Hvis man gør det, vil vi kunne komme i en situation, hvor vi såmænd den dag i morgen kunne vedtage en skattereform, som sikrede en almindelig lønmodtagerfamilie, en lærerfamilie, en nettolettelse allerede næste år på 6.000 kr., når alt var betalt. Når man var ramt af alle om-lægninger osv., så ville der være en nettolettelse på 6.000 kr. Det har vi fået bekræftet af de gennemregninger; der har været i Finansministeriet både under den tidligere regering og under den nuværende regering. Så der er ikke noget at komme efter; det er nettolettelsen, vi taler om. Det ville vi kunne vedtage uden uigennemskuelige overgangsordninger, uden noget som helst andet, sådan at vi havde det fra den ene dag til den anden.

Samtidig ville vi få en anden ting, nemlig et langt enklere skattesystem. Vi ville have fjernet bundskatten, halveret mellemskatten og hævet grænserne for, hvornår mellem- og topskatten sætter ind – altså allerede dér en skattesats mindre, nemlig bundskatten.

Hvis det her virker på samme måde, som Finansministeriet peger på, og altså har den effekt på arbejdsudbuddet, som vi håber på, så vil der være skabt et yderligere råderum i løbet af tre år, så vi kunne gå et skridt videre. Så ville vi være kommet i en situation i løbet af tre år, hvor vi kunne fjerne resten af mellemskatten og yderligere hæve grænsen for, hvornår topskatten sætter ind. Så ville vi faktisk have bragt os i en situation, hvor omkring 90 pct. af den danske befolkning maksimalt betalte 42 pct. i skat. På tre år ville vi være kommet i den situation. Der er kun én ting, der forhindrer det, og det er regeringens skattestop. Det er dagens skandale.

Det burde være muligt at overtale regeringen til at få vedtaget et så enkelt og gennemskueligt skattesystem med de demokratiske styrker, der ligger i sådan et skattesystem, så enhver kan regne ud, hvor meget man betaler i skat af den sidst tjente krone, samtidig med at skatten bliver sænket markant på arbejde, og samtidig med at vi får det ekstra arbejdsudbud, som der er behov

for for overhovedet at kunne sikre et velfærds-samfund på sigt.

Når man kan få så mange ting på én gang, er det da utroligt, at man ønsker et skattestop, som man i regeringen inderst inde godt ved ikke er godt nok, jf. den kritik, som har været ført fra bl.a. Det Konservative Folkepartis side. Jeg vil godt takke for, at de også bakker op omkring kritikken af, at det er så ufleksibelt, og at det står i vejen for, at vi kan få sat skatten på arbejde ned.

Kl. 17.00

Vi kunne få et enklere skattesystem. Vi kunne få færre særordninger, altså en større gennemskuelighed af skattesystemet, også på det område, og lavere skat for alle i arbejde; et skattesystem, hvor lige store indkomster bliver beskattet på samme måde, men stadig med en ordentlig fordelingsprofil og ikke mindst en socialpolitisk profil, hvor det ikke er sådan, at når vi snakker om lettelser, er det kun om, hvem der får lidt mere i morgen.

Ordentlig socialpolitik gennem skattepolitikken er at sikre, at skattesystemet er skruet sådan sammen, at der også er råd til at føre socialpolitik om 5 og 10 år, og når man på nuværende tidspunkt ikke kan få gennemført en markant lettelse af skatten på arbejde, kan man ikke løse det kæmpemæssige problem. Arbejdsmarkedsreformen bidrager en anelse, giver måske 10.000-12.000 ekstra arbejdsudbud, og det er da et skridt på vejen. Men det er jo intet i forhold til den store udfordring, som regeringen også anerkender, at vi står over for, og man har endnu ikke hørt et bud fra regeringen på, hvordan man skal løse den problemstilling.

Vi anerkender også klart og vedgår, jf. den kritik, som uberettiget kom fra Dansk Folkepartis ordfører, at vi også laver et lidt mere grønt skattesystem med vores udspil. Men hvad gør det, hvis man – selv om man skal betale lidt mere for benzinen – samtidig får endnu flere penge i den anden hånd? Det er dét, der er pointen i Det Radikale Venstres skatteudspil.

Som jeg nævnte før, er det også et skatteudspil uden de uigennemskuelige overgangsordninger, som vi har været vidne til indtil nu. Det er et udspil, som kan laves fra det ene år til det andet, og det er endnu et stærkt argument for at gå væk fra det stive skattestop, regeringen har indført.

Ved siden af fortsætter vi selvfølgelig med den samme afbetaling af gælden. Det kan lade sig gøre, det har Finansministeriet anerkendt

under både den nuværende og den tidligere finansminister, og det har Skatteministeriet også anerkendt i den tidligere regerings tid.

Nettoresultatet vil i første omgang være et gennemsnitligt fald i skatterne på arbejde på 5 pct. og en yderligere lettelse, når vi fjerner resten af mellemskatten og desuden hæver grænsen for topskatten. Effekten vil være, at meget få reelt vil komme til at betale over 42 pct. i skat. Det er ren science fiction, lyder det, men det er fakta ifølge Finansministeriet, så hvad venter vi på? Vi venter på regeringen, og det beklager jeg meget, og det er jeg skuffet over.

Jeg vil egentlig også godt komme med en advarsel til regeringen. Der var mange, der sagde, at det, der kiksede for den borgerlige VKR-regering, som vi havde fra 1968 til 1971, var, at den skuffede de borgerlige vælgere, og jeg tror, regeringen er på vej til at gøre det samme. Det første år eller måske det første halvandet års tid kan det godt gå hele tiden at henviser til det stive skattestop, men jeg tror ikke, det går i længden, og slet ikke, når problemerne for alvor begynder at tårne sig op.

Derfor er det også en advarsel til regeringen om at være opmærksom på, at den ikke, hvis den gerne vil blive på regeringsbænkene, selv sætter det hele over styr. Vi skal nok selv gøre vores til at sørge for, at der igen, og forhåbentlig inden alt for længe, bliver plads til Det Radikale Venstres indflydelse, og sådan som regeringen arbejder i øjeblikket, vil det altså være min forudsigtelse, at inden for et års tid eller to vil den selv have bidraget voldsomt til, at Det Radikale Venstre kommer tilbage på banen. Det skal regeringen selvfølgelig have tak for, men jeg regnede egentlig ikke med, at det var på den måde, vi skulle have hjælp fra regeringen.

Jeg vil i bund og grund meget hellere have hjælp i den forstand, at regeringen kommer os konstruktivt i møde og siger: O.k., Det Radikale Venstre har bøjet sig i retning af et skattestop som det, vi har nu – ja, bøjet sig og bøjet sig. Det har været målsætningen længe, og vi anerkender de positive dele af det, men vi vil gerne af med de negative dele.

Hovedpointen, budskabet i denne tale er: Lad os nu prøve at se, om vi ikke kan finde sammen og få løst de problemer og udfordringer, vi står over for i Danmark, i stedet for bare at begrave hovedet i busken eller i jorden, eller hvor man nu begraver det, og ikke få løst noget som helst. Det er der ingen der vil takke regeringen for, og

der er i øvrigt heller ingen, der vil takke Folketinget for det om ganske få år.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan ikke lade være med at gå herop, for jeg spekulerer lidt på, hvad det er, hr. Anders Samuelsen egentlig gerne vil, og hvor vi egentlig skal ende med alt det, som hr. Anders Samuelsen fremlægger.

I det forslag til vedtagelse, som hr. Anders Samuelsen er medforlagsstiller til sammen med den tidligere regeringspartner, Socialdemokratiet, står der noget om »et mere gennemskueligt skattesystem«. Men jeg har her en pressemeddelelse fra hr. Anders Samuelsen, som omtaler det socialdemokratiske skatteudspil som noget med skavanker, der er alt for kompliceret og trækker i den modsatte retning på grund af komplicerede aftrapningsordninger. Det vil altså sige, at Det Radikale Venstres tidligere regeringspartner er alt for kompliceret, men man kan heller ikke bruge regeringens til noget som helst.

Kl. 17.05

Jeg kan efterhånden godt forstå det, når hr. Anders Samuelsen taler om, at han håber, der bliver plads til radikal indflydelse, for det virker, som om problemet er, at De Radikale mangler selvforståelse, fordi man mener, at man altid har frygtelig meget indflydelse. Er det derfor, vi hele tiden skal høre selvophøjne floskler i stedet for at høre, at Det Radikale Venstre vil bidrage til noget konkret, f.eks. sammen med den siddende regering?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil gerne høre, om hr. Anders Samuelsen ikke er optaget af, at når man fremlægger et skatteudspil som Det Radikale Venstres, kan det godt være, at man laver lettelser for folk i mellemindkomst- og lavindkomstgruppen; men når det drejer sig om folk på overførselsindkomster, er det dem, som bliver klart ringest stillet med det radikale skatteudspil.

Jeg vil godt spørge: Er huslejen ikke den samme for en arbejdsløs som for en kassedame eller for en førtidspensionist eller for en pensionist? Hvorfor vil man ikke være med til, når man nu skal til at lave skattelettelser, at de også kommer nogle af dem, der står uden for arbejdsmarkedet, til gavn? Og tilsvarende: Hvordan kan det være, at man ikke vil lægge den største del af lettelsen på de laveste indkomstgrupper, som vir-

kelig kan få gavn af den, og hvor der virkelig er nogle mennesker, som har brug for at få lidt flere penge mellem hænderne?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg har tidligere i dag under debatten kvitteret over for Det Radikale Venstre for, at der sandelig er kommet nye toner, efter at Det Radikale Venstre er blevet et oppositionsparti og ikke længere har afgørende indflydelse på regeringsmagten, og det vil jeg gerne gøre igen. Jeg vil også gerne kvittere for den forholdsvis positive tale, Det Radikale Venstre holdt, og den vinkel, der var på indlægget, vil jeg også gerne kvittere for.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge Det Radikale Venstre: Der er store dele af skattestoppet, som man nu anerkender, så der har ligesom været et skred. Socialdemokratiet anerkender også skattestoppet, men kun hvad angår de grønne afgifter, og det vil sige, at hvis vi skulle se en SR-regering igen, kunne det ske, at når man skulle blive enig, ville man måske godkende hele skattestoppet, men det kunne også ende med, at der slet ikke var noget af skattestoppet, der overlevede. Det kommer an på, hvilken indgangsvinkel De Radikale vil have til et skatte-samarbejde, og jeg vil sådan set gerne have en melding om, hvilken vinkel man vil have til en SR-regerings skattepolitik.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Se, det er altså ikke sådan, ikke endnu i hvert fald, at jeg stemmer nede fra den side af salen, når der skal stemmes om vedtagelserne. Jeg stemmer nede fra Det Radikale Venstres side.

Den debat, vi har haft mellem S og RV om, hvordan en vedtagelse skulle se ud, er mundet ud i det her, og et af elementerne deri er et mere gennemskueligt skattesystem. Det kunne jeg sætte et flueben ud for, og det kunne jeg også ud for resten, og derfor sagde jeg: Nå, det passer jo meget godt med Det Radikale Venstres mening, så det kan jeg sagtens stemme for. Derfor stemmer vi for den vedtagelse, og hvis der er nogle andre partier, der måtte have problemer med det, må man jo spørge de andre partier. Dem kan jeg da ikke svare for, det synes jeg i hvert fald ikke er rimeligt, og jeg er også fuldstændig sikker på, at Socialdemokratiet sagtens kan svare for sig selv.

Så spørger SF's ordfører: Hvad med dem på overførselsindkomst? Jamen fra Det Radikale

Venstres side har der aldrig været lagt skjul på, at det, vi er gået efter, er at sænke skatten på arbejde, mens folk på overførselsindkomst er nullestillede i vores udspil. Sådan er det, for det, vi går efter, er også at lave socialpolitik samtidig, dvs. at sikre, at vi altid har råd til et velfærdssamfund, og det får man ikke, hvis man bruger en større del af pengene på folk på overførselsindkomst. De skal være sikre på, at de får det samme, men lettelsen skal komme folk i arbejde til gode, for det er her, vi kan være med til at øge arbejdsudbuddet og dermed sikre, at der er indtægter nok, at der er sygeplejersker nok, og at der er læger nok til også at have et velfærdssamfund om 10 år. Det er lige præcis her, SF fejler og ikke har givet noget bud endnu, og det beklager jeg.

Så var hr. Peter Christensen heroppe og nævnte noget om Det Radikale Venstre. Jeg fornemmede lidt, at det var en ros, men alligevel et eller andet med, at det var godt, at vi er blevet klogere, efter at vi er trådt ud af regeringen. Men Det Radikale Venstres udspil kom altså, inden vi gik ud af regeringen. Det kom som et oplæg til, at når først pinsepakken var fuld indfaset, skulle vi have en ny skattereform, og vi sørgede for at lægge vores forslag frem i god tid. Men så kom der et folketingsvalg, og så var vi ikke i regering længere. Sådan er det, så det må man snakke med borgerne om.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis vi lige skal holde tungen lige i munden et øjeblik, sker der med det radikale skatteoplæg en omfordeling af skatterne, hvor der er nogle, som får en klar skattesænkning; det anerkender jeg blankt. Men der er også nogle, der skal være med til at finansiere den, og hvis man ser det under ét, er det klart, at den skatteletelse, som ligger i den mellemste og den høje ende af skalaen, er man med til at finansiere, hvis man er førtidspensionist eller folkepensionist eller arbejdsløs eller på anden måde står uden for arbejdsmarkedet.

Kan hr. Anders Samuelsen ikke bekræfte, at selv om størrelsesordenen kan diskuteres, omfordeler man med det radikale skatteudspil pengene fra nogle af de fattigste til nogle, som enten har mellemindkomster eller er blandt de rigeste i dette samfund? Det er dét, der kommer ud af det, og det var altså ikke julemanden, Det Radikale Venstre havde på besøg under udarbejdel-

sen af oplægget, og heller ikke Robin Hood. Det var måske nærmere sheriffen af Nottingham.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Man kan jo i forlængelse af det sidste indlæg blive fristet til at spørge: Hvor længe var det nu, De Radikale var i regering, inden man nåede dertil, at man godt kunne bakke op om, at det måske var meget fornuftigt at halte efter Det Konservative Folkeparti med et eller andet, hvor man gerne ville fjerne mellemskatten, men ikke helt ville gøre det alligevel uden at lægge byrderne over på benzinafgifter og på erhvervslivet og sådan nogle ting? Hvor længe var det, man var i regering før det?

Jeg kan ligesom ikke rigtig forstå hr. Anders Samuelsen, og jeg bliver nødt til at bakke op om det, hr. Peter Christensen sagde tidligere om, at jo længere Det Radikale Venstre er i opposition, og jo mindre indflydelse Det Radikale Venstre får, jo mere forhippet er Det Radikale Venstre også på skattelettelser. Så kunne det jo tyde på, at hvis vi har en borgerlig regering, og vi har Det Radikale Venstre i opposition til det meste, sådan som jeg efterhånden forstår det, jamen så kan det jo være, at vi ender med at få skattelettelser, og så er det vel nok dejligt, at vi har fået en borgerlig regering.

Men det, jeg godt vil spørge hr. Anders Samuelsen om, er: Er det ikke lidt med, at det er så dejlig uforpligtende nu? Man kan godt tale om ukomplicerede skattesystemer sammen med nogle, som man selv mener laver et kompliceret skattesystem, når bare man ved, at det ikke får nogen indflydelse i den virkelige verden?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil da gerne sige, at vi er ikke blevet dybt rystet over den kommentar, som kom fra hr. Anders Samuelsen vedrørende det socialdemokratiske forslag, men jeg vil gerne over for hr. Anders Samuelsen understrege én ting, som jeg også gjorde i mit ordførerindlæg:

Socialdemokratiet mener faktisk, at det er afgørende at tage udgangspunkt i den radikale tanke om et intelligent skattestop – forstået på den måde, at Socialdemokratiet fuldt og helt tilslutter sig tankegangen om, at de samlede skatter og afgifter, det samlede skattetryk, ikke må stige. Det var faktisk det, den tidligere regering gennemførte, så det vil vi meget gerne gå ind for, også fordi vi så ikke vil komme ind i en fuld-

stændig stupid og afsporet diskussion om, hvem der vil sætte skatterne mest op eller mest ned, men om, at det, der er lagt frem af den nuværende regering, er uintelligent.

Derfor vil vi bare kvittere for, at vi synes, det sådan set er en ganske rammende beskrivelse, Det Radikale Venstre her er kommet med, og derfor er det med, at Socialdemokratiet kun skulle gå ind for et skattestop med hensyn til de grønne afgifter, ikke korrekt.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for den sidste melding og konstatere, at så langt går det i hvert fald helt fint. Vi skal bare have nogle flere med på båden, og lad os nu se, om det ikke nok skulle kunne lade sig gøre, for på et eller andet tidspunkt melder virkeligheden sig vel for alvor.

SF's ordfører var inde på, at det vel må være sådan, at omfordelingen sker fra de laveste indkomster og til mellem- og højindkomsterne. Jeg bliver altså nødt til at bede SF's ordfører om at gå hen og læse Det Radikale Venstres skatteudspil, for det har han helt tydeligt ikke gjort. Det er ikke her, omfordelingen sker, og hvis der sker nogen omfordeling, er det fra erhvervslivet og til lønmodtagerne, fordi en række særordninger for erhvervslivet bliver fjernet.

Vi laver også en række omlægninger, men dér, hvor nettolettelsen opstår, er bl.a. ved omfordeling fra erhvervslivet og ved nogle besparelser i den offentlige administration. Det er ikke ved at tage pengene fra folk, som er uden for arbejdsmarkedet, overhovedet ikke. Vi har faktisk bestræbt os på at ramme lige præcis et nul for hele den gruppe, og det mener vi faktisk langt hen ad vejen er lykkedes. Men hvis det skulle kunne lade sig gøre at finde et enkelt eksempel, er vi meget villige til at gå ind i debatten, for målsætningen har været at sikre, at der ikke er nogen i den gruppe, der bliver ramt.

Kl. 17.15

Så spørger fru Charlotte Dyremose lidt halvåbnligt: Hvor lang tid var det nu, Det Radikale Venstre sad i regering, og hvad blev det til? Jeg kan svare på denne måde: Vi sad i regering, fra den forrige borgerlige regering blev tvunget til at slippe tøjlerne, og topskatten var omkring 70 pct., og indtil topskatten var nede på lidt over 60 pct. Det er da meget godt, og det er i hvert fald bedre end det, den tidligere borgerlige regering kunne levere, så vi synes egentlig, det gik helt godt med at sætte skatten på arbejde ned, og vi

var ikke færdige. Vi ville gerne have gjort arbejdet færdigt, det fik vi så ikke mulighed for, men lad os nu se, om ikke den mulighed kommer på et andet tidspunkt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det skal kunne betale sig at arbejde. Det er et gammelkendt borgerligt slogan, og derfor er det så meget desto mere bemærkelsesværdigt, at det er skatten på de arbejdsfri indkomster, som regeringen indtil nu har satset på at få ned. Det meget opreklamerede skattestop har jo reelt handlet om at sætte skatten ned på de gevinster, som opnås ved besiddelse af jord og fast ejendom – gevinster, der overhovedet ikke ligger nogen arbejdsindsats bag. Til gengæld er der tale om skattelettelse, som rammer De Konservative og Venstres kernevælgere i de velhavende dele af landet.

Når der både skal være råd til nedsættelse af skatten for de bedst stillede, indførelse af nye skattefiduser og muligheder for at få sin løn udbetalt på måder, som beskattes mildere end almindelig lønudbetaling, samt skattelettelse til erhvervslivet, er det klart, at det er vanskeligt at finde penge til skattelettelse for mennesker med almindelige indtægter, selv om regeringen i forbindelse med indgåelsen af den nye arbejdsmarkedspolitiske aftale blev enig med De Radikale om, at de penge, der blev sparet ved bl.a. at forringe vilkårene for kontanthjælpsmodtagere, skulle bruges til skattelettelse – men vel at mærke ikke til folk på lave indkomster, men til velbærgede skatteydere. Reelt er der tale om løftebrud fra Venstres side. Venstre har hele tiden sagt, at lettelse i skatten på arbejdsindkomster først og fremmest skulle komme de lavtlønnede til gode, men det er der overhovedet ikke lagt op til.

Venstre havde ligeledes lovet, at der ikke skulle gennemføres forringelser af overførselsindkomsterne. Alligevel er det sket for flere forskellige grupper, og finansministeren har i flere svar på spørgsmål fra mig bekræftet, at det ikke kan udelukkes, at der vil ske yderligere forringelser af overførselsindkomsterne, blot det ikke er generelle forringelser. Men specifikke kan åbenbart godt lade sig gøre.

For Enhedslisten er der ikke nogen tvivl. Der skal et socialt skattestop til, og der skal først og fremmest gives skattelettelse til folk med lave

indkomster, når vi når så langt. De skal finansieres ved, at fradrag, der først og fremmest giver fordel for de højest lønnede, afskaffes, ved at skatten sættes op for de højeste indtægter, ved at erhvervslivets skattefiduser fjernes, og ved at kontrollen med deres skatteopgørelser effektiviseres, så f.eks. de multinationale selskaber kommer til at betale skat i Danmark ligesom alle vi andre. Over for regeringens skæve skattestop og De Radikales og nu også Socialdemokraternes megen snak om et intelligent, men stadig socialt skattestop, kræver Enhedslisten altså et socialt skattestop.

Enhedslisten har tidligere fremlagt et gennemregnet forslag til skattelettelse, som vil kunne give folk på lave indkomster en skatteletelse på op til 3 pct., og som vil betyde, at man skal tjene over 400.000 kr. om året for at få en højere skat, end man har i dag, uden at det i øvrigt betyder en øget beskatning af erhvervslivet. Det forslag er i dag alt for uambitiøst, og Enhedslisten stiller derfor krav om, at der skal sikres en højere og mere effektiv beskatning af erhvervslivet og de indkomster, som opstår som følge af spekulation eller prisstigninger på jord og fast ejendom.

Indtægter fra skatter og afgifter bruges jo til at betale hospitaler, skoler, biblioteker, pensioner m.v., og skattepolitik drejer sig altså om, hvem der skal betale for velfærden i vores samfund. Enhedslisten går ind for en solidarisk skattefinansieret velfærdsmodel. Vi er imod brugerbetaling, og vi er imod individuelle forsikringsordninger. De rigeste skal betale mere, og virksomhederne skal betale mere til vores alle sammens velfærd. Med andre ord skal de bredeste skuldre bære de tungeste læs.

I dag beskattes ejendom, virksomheder og værdipapirer meget lavt, selv om det er de rigeste, der ejer virksomhederne eller har en tilstrækkelig stor formue til faktisk at kunne spekulere. Det skal der laves om på! Arbejdsfrie indtægter skal beskattes mindst lige så højt som lønindkomster. I dag beskattes kursgevinster og udbytter fra aktier og obligationer alt for lavt, arv og store gaver beskattes meget lempeligt, og formuer er blevet helt fritaget for beskatning.

Kl. 17.20

Tilsyneladende er vores skattesystem progressivt: jo større indtægter, jo større skatteprocent. Men allerede den socialdemokratiske regering satte de højeste skatteprocenter ned, det hørte vi også før fra hr. Anders Samuelsen, og proportionen mindskes i øvrigt af et skatte loft

og et fradrag for renter og pensionsopsparinger, som primært kommer de rigeste til gavn.

Der skal gennemføres en omfattende fradragssanering, hvor der startes med de fradrag, som er til størst fordel for de rigeste. Her er der også den sidegevinst, at det vil gøre skattesystemet langt mere gennemskueligt, så folk faktisk kan forstå at udfylde selvangivelsen, og derfor har Enhedslisten konkret foreslået, at skattefradraget for pensionsindbetalinger på over 45.000 kr. om året afskaffes. Det er selvfølgelig kun de rigeste, der har råd til at betale et beløb af den størrelsesorden i pensionsopsparing.

Den ubegrænsede ret til at fratrage renteudgifter betyder, at der i dag gives store skattetilskud til f.eks. meget store huse og andre investeringer. Boligejere henter i dag enorme skattefrie gevinster, når værdien på jord og fast ejendom stiger, og regningen betales, som vi alle sammen ved, af unge, der for første gang køber hus eller ejerlejlighed. Enhedslistens forslag er at beskatte værdistigningerne, når de veksles til kontanter, altså i det øjeblik ejendommen sælges. Det vil give indtægter, der bl.a. kan bruges til at lette skatten på de lave indkomster.

Enhedslisten vil sikre en politik, hvor der både er penge til fortsat at sikre en udbygning af velfærden og til skattelettelser på de laveste indkomster. Det kræver selvfølgelig en finansiering, og den finansiering skal komme fra de rigeste og fra erhvervslivet. Med andre ord vil Enhedslisten gerne have et socialt skattestop, altså et skattestop, der sikrer, at de, der har allermindst i vort samfund, ikke kommer til at betale mere, hverken i afgifter eller i skat.

Jeg skal hermed på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Samlet set betales der ikke for meget skat i Danmark. Skatten danner grundlag for gratis uddannelser, gratis sundhedssystem, hjemmehjælp, veje og biblioteker. Desuden betaler skatten for folkepensionen, SU'en, arbejdsledighedsunderstøttelse m.v. Alt sammen goder, som skal forbedres og udbygges. Ikke nedskæres og forringes. Det fælles forbrug må altså gerne stige – så længe de bredeste skuldre bærer det tungeste læs.

Der er dog nogle, som betaler for meget i skat – ligesom der er nogle, der betaler for lidt. Derfor pålægger Folketinget regeringen at gennem-

føre en skattereform, der som minimum indebærer:

- afskaffelse af erhvervslivets skattefiduser og øget beskatning af erhvervslivet,
  - indførelse af en formueskat,
  - hævelse af arveafgiften,
  - en effektiv beskatning af de multinationale selskaber,
  - øget beskatning af Nordsøolien,
  - en fradragssanering og
  - sænker skatten for de lave indkomster.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 35).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Også dette forslag indgår heretter i forhandlingen.

Næste taler er hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Som forholdsvis ny i Folketinget har jeg glædet mig til den forespørgselsdebat, vi skulle have i dag, for ved de forespørgsler, der er her i Folketinget, er der god mulighed for at blive klogere eller måske det modsatte – bare på et højere plan. Jeg skal samtidig meddele, at jeg ikke fremsætter noget forslag til vedtagelse, og vi har i øvrigt også nok at forholde os til.

Kl. 17.25

Regeringen begav sig forrige år ud på et større eventyr – et eventyr, hvor man lovede den danske befolkning et skattestop, det halve kongerige og prinsessen med, hvis man altså havde haft nogen. Der er blot et problem med dette eventyr, og det er slutningen. Enhver, der læser eventyr, ved, at i starten er det altid skidt, og enden er altid god. Men skattestopeventyret er lige det omvendte. I starten lyder det såre godt, og derfor kan det jo kun gå ned ad bakke.

Skattestoppet er for mig at se et omvendt eventyr. Det er den smukke svane, der er endt med at blive den grimme ælling. Skattestoppet er jo en smuk tanke, og smukke tanker sælger billetter, men de sikrer altså ikke flere arbejdspladser eller mulighed for ekstra plejehjemspladser i de økonomisk trængte kommuner.

Kristeligt Folkeparti ønsker selvfølgelig ikke, at skatter og afgifter bare skal have lov til at stige og stige, og det er regeringens skattestop som sagt selvfølgelig et effektivt værn imod. Men det er desværre også indtil videre et effektivt værn imod en nødvendig skattereform, der målrettet sænker skatten på arbejdsindkomst. I stedet

rammer skattestoppet tilfældigt med betydelige skattelettelser til f.eks. nogle boligejere, og det er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse ikke hensigtsmæssigt.

Kristeligt Folkeparti ønsker i stedet for et skattestop, at vi får en målrettet skattereform, der kan være med til at få flere i arbejde. Det havde været smukt, hvis den nye arbejdsmarkedsreform havde været hjulpet godt i gang med en sådan skattereform, men nu bliver det økonomiske råderum i stedet ædt op af skattestoppet. Skattestoppet er reelt blevet en klods om benet på regeringen og en hindring for en fremtidssikret skattereform. Det er fair nok at have den målsætning at holde skatten i ro, men når det bliver til et eventyrligt dogme for regeringen, bliver enden på historien en grim ælling, nemlig en forkrampet økonomisk politik uden reel mulighed for at gøre andet end at opretholde status quo.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Under dagens lange debat fik jeg et spørgsmål fra hr. Jacob Buksti, der var rundtosset. Det var et spørgsmål om den pjece, som regeringen har udgivet, et spørgsmål, om vi kunne give garantier.

Jeg er godt klar over, at hr. Jacob Buksti har haft en partiformand, der har givet garantier om efterlønnen, men denne regering giver ikke garantier og garantibeviser. Et garantibevis er noget, man får, når man køber en vaskemaskine, men vi skriver i vores regeringsgrundlag, hvad vi vil, og så gennemfører vi det.

Denne pjece er netop et skridt på vejen, fordi vi mener, at vækst skal der til, for at vi kan klare de udfordringer, samfundet står over for i fremtiden. Velfærden i 2010 er jo afhængig af, om produktiviteten er i top, og om beskæftigelsen er i top, og derfor er vejen frem nu lavere skat på arbejde, der vil øge den enkeltes gevinst ved at arbejde og yde en ekstra indsats. Det er regeringens politik, det er det, der står i pjecen, og det er det, regeringen gennemfører.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg må sige, at det grænser til det arrogante, når vi kan få et så kortfattet og så indholdsløst svar på en forespørgsel, så derfor bliver jeg ud fra den betragtning, at det jo normalt ikke er tilfældigt, hvad der står i et forslag til vedtagelse, nødt til at spørge økonomi- og erhvervsministe-

ren: Hvorfor kan det være, at der er forskel mellem formuleringen i vedtagelsen og det, der står i den pjece?

Hvorfor kan det være, at der ikke står, at regeringen vil fremsætte et forslag om lavere skat på arbejde? Skal jeg forstå økonomi- og erhvervsministerens svar sådan, at nu løber regeringen fra, at der skal ske lettelser i skatten på arbejde fra den 1. januar 2004?

Kl. 17.30

Jeg kan forstå, at man har nogle overvejelser, og så vil man komme med et oplæg. Skal det forstås sådan, at det er uklart, om det er pr. 1. januar 2004 eller 1. juli 2004 eller 1. januar 2010 eller 1. januar 2030? Eller hvornår skal det være, for at man mener, man har opfyldt det løfte? Og hvor langt kan Det Konservative Folkeparti holde til at løbe fra løfter, hvor det ene og alene drejer sig om at gennemføre Venstres skattepolitik?

Jeg synes, det er deprimerende, at vi har stillet en forespørgsel her, og at vi overhovedet ikke får noget som helst svar på, hvad regeringens planer er.

Hvad er årsagen til, at der er uoverensstemmelse mellem forslaget til vedtagelse og så den pjece, som jeg ved at økonomi- og erhvervsministeren har rejst rundt med de seneste dage?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg tror, jeg vil afstå fra muligheden for at forlænge debatten yderligere, for hvis det er sådan, at regeringen ikke vil debattere, så vil den jo ikke debattere.

Men kunne man ikke i det mindste få regeringen til at bekræfte, at der er lavet en aftale i forbindelse med en arbejdsmarkedsreform, at der er fundet op imod ½ mia. kr., og hvis regeringen ikke kan komme med flere penge, skal de penge gå til at sætte skatten ned på arbejde fra den 1. januar 2004? Kan jeg få en bekræftelse på det, eller er regeringen ved at løbe skrigende bort fra det?

Det kan ikke være svært at gå op og sige: Det er rigtigt, at vi har den aftale. Den lever vi som en ansvarlig regering op til. Det vil jeg gerne bede om.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu nærer jeg ikke nogen illusioner om oven på ministerens svar at få en detaljeret udredning af, hvad regeringens planer er om skatten, for det ved man helt åbenlyst ikke. Men jeg synes, nu

da ministeren har chancen, at han skal benytte sig af den og svare på de fire spørgsmål, som jeg også har stillet til regeringspartiernes ordførere; bare ganske antydningssvis svare på, om der kommer en skattereform, hvornår der kommer en skattereform, hvem der skal betale en skattereform, og ikke mindst: Hvem har man, sådan i grove træk, ideer om skal have gavn af en skattereform?

Jeg håber sandelig, at økonomi- og erhvervsministeren ikke mindst som formand for Det Konservative Folkeparti har bare antydningssvis et svar på nogle af de her spørgsmål. Eller synes jeg, at regeringen har en dårligere sag, end jeg overhovedet kunne have forestillet mig.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jacob Buksti, at jeg altså ikke køber den med, at der skulle være uoverensstemmelse imellem det, der står i vedtagelsen – der står, at Folketinget konstaterer, at skattestoppet virker efter hensigten, at skattestoppet er første skridt på vejen til skattelettelser, det er også det, der står i regeringsgrundlaget, og desuden noterer Folketinget sig, at regeringen har oplyst, at arbejdet med et oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst er i gang, og at Folketinget ser frem til, at resultatet af dette arbejde kan behandles inden sommerferien – og så det, der står i pjecen omkring vækst, viden og investeringer.

Og som sagt – jeg har nævnt det flere gange, jeg vil gerne gøre det igen – runder vi ikke rundt og giver garantier alle steder. Vi skriver det, vi gør, og så gennemfører vi det. Der er ingen uoverensstemmelse imellem det, der står i forslaget til vedtagelse, og det, der er trykt i regeringens pjece. Alle ved, som det også er udtrykt fra ordførerne her i dag, at vi analyserer i øjeblikket, og så må hr. Morten Homann og de andre altså vente, til vi er færdige med den analysefase. Og så kommer vi tilbage til det.

Så vil jeg gerne sige til hr. Anders Samuelson: Vi løber altså ikke fra noget som helst.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Indimellem har jeg faktisk stor medfølelse med økonomi- og erhvervsministeren, når han i egenskab af formand for Det Konservative Folkeparti skal forsøge at forsvare, at der faktisk er konservative fingeraftryk her.

Så jeg bliver nødt til at spørge: Når der i den pjece, som hedder »Vækst, viden og investeringer – de næste skridt«, på side 5 står, at det er regeringens mål, at skatten på arbejdsindkomst i årene fremover skal være lavere, og at regeringen vil præsentere et særskilt oplæg til lavere skat på arbejdsindkomst i løbet af foråret 2003, er det så fuldstændig løstrevet fra vedtagelsen?

Og hvordan kan det forklares i forhold til statsministerens udtalelser så sent som på statsministerens pressemøde i dag? Statsministeren sagde:

»Regeringen kommer ikke med nogen løfter. Skattelettelser er ikke noget, man snakker om. Det er noget, man gennemfører«.

Men man skriver jo om dem. Så derfor: Hvornår kommer de skattelettelser, som er nævnt her, men som statsministeren ikke vil give nogen løfter om?

Kl. 17.35

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu har jeg et par gange forsøgt at stille mine fire spørgsmål til både ministeren og til regeringspartiernes ordførere, og indtil videre står svarene altså til dumpekarakter. Jeg har fået en antydning af et svar fra den konservative ordfører på et enkelt af spørgsmålene, men ellers er der bare ingen svar. Det synes jeg simpelt hen ikke er tilfredsstillende.

Jeg vil godt spørge økonomi- og erhvervsministeren, om han er enig med statsministeren, som til Ritzau udtaler, at han ikke vil præcisere, om der kommer skattelettelser eller ej, men siger, at man hellere vil overraske positivt, hvis man finder nogle penge. Er økonomi- og erhvervsministeren enig i statsministerens udtalelser til Ritzau?

Så vil jeg også godt spørge økonomi- og erhvervsministeren, om han ikke bare antydningssvis kan give et svar på, hvem det er, der skal have gavn af de her skattelettelser, ellers må befolkningen jo indtil videre væbne sig med tålmodighed. Jeg synes, et mere ærligt svar ville være SF's svar: at give nogle skattelettelser til lav- og mellemindkomsterne.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

For det første vil jeg godt takke for svaret. Jeg tager det som en bekræftelse af, at skatten bliver sat ned. Det er et løfte, vi har fået i dag; Skatten bliver sat ned på arbejde fra den 1. januar 2004.

Hvis der ikke er flere penge, hvis regeringen ikke er i stand til at bokse flere penge op af jorden end dem, Det Radikale Venstre har fundet til regeringen, er det det, vi må nøjes med. Så er det det, befolkningen må nøjes med. Men vi får i hvert fald den skattelettelse. Tak for det.

Det kan godt være, at der er nogle herinde, der undrer sig over det meget korte svar, vi fik fra regeringen på hele den lange debat, men jeg synes egentlig, at vi i et eller andet omfang skal have medlidenhed med regeringen og så sige, at det er i orden, for hver gang regeringen har udtalt sig på det her område – et af de to partier – er det endt i interne konflikter om, hvem og hvorfor, og er vi nu enige. Og det er de ikke.

Det er det, der er problemet. Man er ikke enig, og derfor er det nok nemmest at holde mund, så kan man da i hvert fald ikke blive uenig om det.

Men tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Hr. Jacob Buksti taler om medfølelse. Jeg må næsten have mere medfølelse med hr. Jacob Buksti og egentlig også med Det Radikale Venstre. Man har siddet i regering i mange år, og der skete ikke noget på området.

Jeg vil gerne sige til hr. Jacob Buksti, at det jo ikke er økonomi- og erhvervsministerens politik eller økonomi- og erhvervsministerens pjec, jeg står med her. Det er regeringens politik. Det er det, regeringen er enige om, og jeg har sagt, at vi ikke render og udsteder garantibeviser. Vi skriver i vores publikationer, i hvilken retning regeringen vil, og så gennemfører vi det uden så meget snak.

Jacob Buksti (S):

Nu har vi jo fået ca. 4 timer til at gå med at diskutere skat, men jeg vil da alligevel gerne sige, at det jo altid er interessant at diskutere skat, for der kan man i hvert fald kende forskel på partierne, det må jeg sige. Det er lige før, at den klassekamp, som statsministeren ellers har aflyst, og som vi andre troede kun var, når 8. a skulle spille med 8. b i fodbold, er genindført.

Men jeg bliver altså nødt til her til afslutning igen at læse op, hvad forespørgslen egentlig skulle handle om, nemlig:

»Hvilke planer har regeringen om at nedsætte skatten på arbejdsindkomst fra den 1. januar 2004 uden indregning af dynamiske effekter og

med overholdelse af skattestoppet, og hvor lang tid agter regeringen at fastholde skattestoppet i dets nuværende udformning?»

Der bliver jeg altså nødt til at konstatere, at det har vi absolut ikke fået bare antydningen af et svar på. Vi har fået at vide, at regeringens planer er nogle, man arbejder med, og at man en gang i løbet af foråret vil barsle med de planer. Det er ikke godt at vide, hvad det er, og om det fører til, at man opfylder sine valgløfter eller ej. Det kan vi heller ikke få at vide.

Vi kan heller ikke få noget at vide om, hvor lang tid skattestoppet gælder. Det har vi heller ikke fået noget at vide om. Vi har absolut ikke fået noget som helst at vide.

Så man må sige, at den her besvarelse fra regeringen er til ikke bestået, for man har overhovedet ikke forholdt sig til det, der blev spurgt om.

Jeg synes til gengæld, at det har været interessant, at de eneste, der har leveret svar på, hvad man kunne forestille sig på skatteområdet, er forespørgerne. Både Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten har lagt klare tanker frem, også sådan at det er markeret, at der ikke er fuldstændig enighed på alle fronter her. Det er markeret gennem forskellige forslag til vedtagelse.

Kl. 17.40

Men fra regeringspartierne er der ikke kommet noget. Jo, De Konservative var dumme nok til at holde fast i det forslag, de lagde frem under valgkampen. Ellers har vi ikke hørt noget som helst.

Jo, så har vi hørt, at Dansk Folkeparti er meget optaget af det her, men ikke på en måde så de egentlig presser på, for at regeringen skal gennemføre skattelettelser.

Så det bliver meget interessant, når det flertal, der nu skal vedtage et forslag til vedtagelse, skal finde ud af, hvordan det skal udmøntes.

Dansk Folkeparti vil jo hellere have, at man ser på alt muligt andet end skat, og det skal jo i hvert fald ikke finansieres ved dynamiske effekter. Det skal heller ikke finansieres ved, at man ikke har den samme afdragelse af gælden, og det skal ikke finansieres ved, at man justerer på skattestoppet.

Så er det, vi står tilbage og spørger: Jamen hvordan skal det så finansieres? Det kan jo kun finansieres ved besparelser, eller ved at man så indregner, at der er en eller anden vækst i økonomien, som man tror på.

Så det bliver virkelig interessant. Men hvad regeringen vil, kan vi ikke få at vide. Det har man planer om. Man sidder og arbejder med det, og der skal vi være glade for, at vi engang ser resultatet. Resultatet kan vi så læse i pjecen. Det er et udspil om lavere skat, men om det er pr. 1. januar 2004 eller 2010 eller 2015, er der ingen, der ved noget om.

Vi kan heller ikke få at vide, hvem vi skal tro på. Når økonomi- og erhvervsministeren, De Konservative, bliver ved med at sige, at de tror på, at der kommer skattelettelser, og statsministeren så sent som i dag står og siger, at han ingen løfter vil udstede, hvem skal vi så tro på? Er det Venstre eller De Konservative? Hvem er mest til grin i denne her sag? Jeg håber, at det ikke ender med, at det er vælgerne, der bliver til grin.

Vi ser frem til den fortsatte diskussion på det her område. Vi ser også frem til, at de, der deltager i debatten, sætter sig ind i de forslag, der ligger, og ikke bare går rundt med nogle mytiske forestillinger.

Men jeg synes, det er for fattigt. Jeg synes, det er for slapt, for nu at bruge et konservativt udtryk, at regeringen ikke er i stand til bare at komme med en antydning af, hvad det er for nogle planer, man har på det her område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Peter Christensen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Charlotte Dyremose (KF) (se side 3414) vedtoges med 59 stemmer (V, DF og KF) mod 43 (S, SF, RV, EL og KRF).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Jacob Buksti (S) og Anders Samuelson (RV).

Forslag til vedtagelse nr. V 34 af Morten Homann (SF).

Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af lov om jernbanevirksomhed m.v., lov om den selvstændige offentlige virksomhed DSB og om DSB S-tog A/S, lov om jernbanesikkerhed m.v. og lov om ekspropriationer under Ministeriet for offentlige arbejder. (Gennemførelse af EU-regler m.v.).

Af trafikministeren (Flemming Hansen).
(Fremsat 4/12 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Gitte Lillelund Bech (V):

Lovforslag nr. L 100 kan man vel betragte som en form for samlelovforslag, som får ryddet op i en hel masse dele inden for Trafikministeriets område.

Der er specielt to dele af lovforslaget, som jeg vil koncentrere min ordførertale om. Den ene er implementeringen af EU's første jernbanepakke fra februar 2001, og den anden del er den, der vedrører bestyrelsessammensætningen bl.a. hos DSB.

Med hensyn til jernbanepakken mener vi fra Venstre, at det er positivt, og det er også på tide, at denne sidste del implementeres, hvilket jo ifølge direktivet også skulle ske inden den 15. marts 2003, og vi glæder os over, at implementeringen gør, at vi faktisk kan overholde alle tre direktiver i jernbanepakken.

Fra Venstres side er vi meget begejstrede for jernbanepakken. Det er en god liberal tanke, at vi sikrer markedsåbning og mulighed for konkurrence, og vi synes helt klart, at der er et behov for deregulering inden for jernbaneområdet.

Kl. 17.45

Samtidig kan vi godt se fornuften i den faseopdeling, som direktiverne jo faktisk har lagt op til, så indtil 2008 omfatter det alene de kommercielt mest interessante strækninger, og fra 2008 vil det omfatte hele det europæiske jernbanenet, som så er dereguleret. Det vil give og giver mulighed for, at de nationale jernbaneselskaber vænner sig til den kommende konkurrence, og at de får mulighed for at trimme deres virksomhed.

Alt i alt vil jeg sige, at det er en god liberal tanke med dereguleringen og jernbanepakken.